

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र M 682 विषय धर्मशास्त्र
नाव. आचार्य (मुद्रित)
लेखक/लिपीकार दिवाकर महादेव भारद्वाज
पृष्ठ 53 काल शके 1806 पूर्ण/अपूर्ण

Checked 2012

श्रीगणेशाय नमः
मुल ता पी

श्रीगणेशाय नमः
मुल ता पी

॥ अथ आचारार्क प्रारंभः ॥

॥ अथाचाराकनुक्रमणिकाप्रारम्भ्यते ॥

विषयः	पृष्ठम्	विषयः	पृष्ठम्
१ अथोपोद्धात प्रकरणम्	१	१२ अथप्रयोगः	९
२ अथ यज्ञोपवीतनिष्पत्तिप्रकारः	२	१३ अथ प्रातःस्नानम्	"
३ अथ ब्राह्ममुहूर्ते कर्तव्य विचारः	३	१४ अथ दर्भप्रकाराः	"
४ अत्र स्मरणीयम्	"	१५ अथ कुशपवित्रम्	१०
५ अथ मूत्रपुरीषोत्सर्गः	४	१६ अथस्नानविधिः	"
६ तत्र प्रयोगः	६	१७ अथ वस्त्रधारणम्	११
७ अथाचमनम्	"	१८ अथ गृहस्नानविधिः	१२
८ अथ द्विराचमन निमित्तानि	"	१९ अथ प्रयोगः	"
९ अथाचमनविधिः	७	२० अथ तिलकः	१३
१० अथ प्रयोगः	"	२१ अथ संध्याविधिः	१४
११ अथ दंतधावनम्	८	२२ अथ प्रयोगः	१७

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ ॐ ॥ जानकीनयनयुग्मगोचरं मानिनां नयनयोरगोचरं ॥ नीलमेघरुचिरछविंसदाभा
 वयेमनसिराघवंसुदा ॥ १ ॥ उच्चैरपर्णासुरवचंद्रविंबं परामृशंतं निजपाणिपल्लवैः ॥ गंगाधरं नौमि भुजंगराहुप्रक
 ष्ठीत्याचकितं मुहुर्मुहुः ॥ २ ॥ महादेवतनूजन्माभारद्वाजकुलोद्भवः ॥ दिवाकरोरविं नत्वा त्वाचारार्कं तनोत्यसौ ॥
 ३ ॥ तत्रादावुपोद्घातप्रकरणमारभ्यते ॥ हारीतः ॥ अज्ञानतमसांधानां भ्रामितानां कुट्टिभिः ॥ धर्मशास्त्रप्र
 दीपो यंधार्यो मार्गोपदेशकः ॥ मनुः ॥ आचारः परमो धर्मो नृणां श्रेयः करो भवेत् ॥ इह लोके पराकीर्तिः परत्र पर
 मंकरवं ॥ आचारात्माप्यते श्रेष्ठ्यमाचारात् कर्म लभ्यते ॥ कर्मणा जायते ज्ञानं ज्ञानात् मोक्षमवाप्यते ॥ पाराशरोपि
 ॥ आचारः परमो धर्मो आचारः परमं तपः ॥ आचारः परमं ज्ञानमाचारात् किं न साध्यते ॥ यस्त्वाचारविहीनोऽपि विद्वान्
 न्वेदपरायणः ॥ सर्वधर्मबहिष्कार्यो यथा शूद्रस्तथैव सः ॥ स्मृत्यन्तरे लौकिकाचारोऽप्यावश्यकत्वेनोक्तः किंपुनः
 शास्त्रीयः ॥ स यथा ॥ यद्यपि स्यात्स्वयं ब्रह्म त्रैलोक्याकर्षणक्षमः ॥ तथापि लौकिकाचारं मनसापि न लंघयेत् ॥
 ॥ तथा ॥ समयाचारिको धर्मो जातिदेशकुलोद्भवः ॥ ग्रामाचाराः परिग्राह्याः सर्वत्रैव यथोदितम् ॥ धर्ममूलमाह्वया
 जवल्क्यः ॥ श्रुतिः स्मृतिः सदाचारः स्वस्य च प्रियमात्मनः ॥ सम्यक् संकल्प्य जः कामो धर्ममूलमिदं स्मृतमिति ॥
 पद्मपुराणेऽपि ॥ बहुत्वादिह शास्त्राणां धर्ममूलं श्रुतिः स्मृतिः ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानां विरोधो यदि दृश्यते ॥ श्रौतं
 तत्र प्रमाणं स्याद्द्वयोर्द्वैधे श्रुतिर्वरा ॥ श्रुतिर्द्वैधं तु यत्र स्यात्तत्र धर्मावुभौ स्मृतौ ॥ स्मृतिर्द्वैधे तु विषयः कल्पनीयः पृ

थकपृथक् ॥ वेदप्रणिहितो धर्मो ह्यधर्मस्तद्विपर्ययः ॥ वेदो नारायणः साक्षात्स्वयं भूरिति शश्रुमः ॥ यो वैदिकमना ह
 त्यकर्मस्मार्तैर्तिहासिकं ॥ मोहात्समाचरेद्विप्रो न स पुण्येन लिप्यते ॥ धर्मलक्षणमाह शंखः ॥ देशकालउपायेन द्रव्यं च
 द्वासमन्वितम् ॥ पात्रे प्रदीयते यत्तत्सकलं धर्मलक्षणं ॥ हेमाद्रौ विष्णुधर्मोत्तरेऽपि ॥ गंगास्नानं शिवो देवो प्रियपूजात्मचिं
 तनं ॥ ध्यानं नारायणस्यैतत्सकलं धर्मलक्षणमिति ॥ तत्रैव बृहस्पतिः ॥ दयाक्षमानसूयाचशौचानायासमंगलं ॥ अका
 र्पण्यमसृहत्वं सर्वसाधारणानि च ॥ सर्वेषां विप्रराजन्यविद्वद्ब्राह्मणधर्मलक्षणानीत्यर्थः ॥ दयादीनां लक्षणमाह ॥
 स एव ॥ परेषां बंधुवर्गेषां मित्रे द्वेषे रिवासदा ॥ आपन्नैरक्षितव्यं तु दयैषा परिकीर्तिता ॥ १ ॥ बाल्ये वाभ्यंतरे वापि दुःख
 उत्पादिते परैः ॥ न कुप्यति न वाहंति साक्षमा परिकीर्तिता ॥ २ ॥ गुणान्नगुणिनो हंति स्तौति मंदगुणानपि ॥ नान्यदोषेषु र
 मते सानसूया प्रकीर्तिता ॥ ३ ॥ अभक्ष्यपरिहारश्च संसर्गश्चाप्यनिन्दितैः ॥ स्वधर्मे च व्यवस्थानं शौचमेतत्प्रकीर्तितं ॥
 ४ ॥ शरीरं पीड्यते येन स शप्तेनापि कर्मणा ॥ अत्यंतं तन्न कुर्वीत अनायासः स उच्यते ॥ ५ ॥ प्रशस्ता चरणानित्यमप्रश
 स्तविवर्जनं ॥ एतद्विमंगलं प्रोक्तं मृषिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ ६ ॥ स्तोकादपि प्रदातव्यमदीनेनांतरात्मना ॥ अहन्यहनि य
 किंचिदकार्पण्यं हितं स्मृतं ॥ ७ ॥ यथोत्पन्नेन संतोषः कर्तव्यो ह्यल्पवस्तुनि ॥ परस्य चिंतयेन्नो र्थसाऽसृहा परि
 कीर्तितेति ॥ ८ ॥ कर्मकरणे दिङ्मयमउक्तः कर्मप्रदीपे कात्यायनेन ॥ यत्र दिङ्मयो नास्ति जपहोमादिकर्मसु ॥ ति
 स्त्रस्तत्र दिशः प्रोक्ता ऐंद्री सौम्या पराजिता ॥ गौतमः ॥ रात्रावुदुङ्मुखः कुर्याद्देवकार्यं स देवहि ॥ शिवार्चनं सदाप्येवं

शक्तिः कुर्यादुदङ्मुखः ॥ सदा रात्रौ दिवा चेति व्याख्यातं गुरुभिः क्वचित् ॥ विष्णुः ॥ दिङ्मयमाभावे प्राचीमनुरुध्य क
 र्म कुर्यात् ॥ प्राच्युक्ताचारमयूखे तत्रांतरे ॥ यत्रैव भानुस्त वियत्युदेति प्राचीं तु तां वेदविदो वदंति ॥ ततो परां पूजक पूज्य
 योश्च सदा गमताः प्रवदंति तां तु ॥ द्वितीयात्वागमोक्तपूजायामेवेति तत्रैवोक्तं ॥ कात्यायनः ॥ यत्रोपि दिश्यते कर्म
 कर्तुरंगं न तूच्यते ॥ दक्षिणस्तत्र विज्ञेयः कर्मणां पारगः करः ॥ आश्वलायनसूत्रं च दक्षिणं प्रतीयादनादेश इति ॥ वाराहपु
 राणे ॥ स्नानपूजातर्पणादिजपहोमस्मरार्चनम् ॥ उपवासवता कार्यं सायं संध्याहुतीर्विना ॥ चतुर्विंशतिमते ॥ इक्ष्वाकः
 फलं मूलं पयस्तांबूलमौषधम् ॥ भक्षयित्वा पिकर्तव्याः स्नानदानादिकाः क्रियाः ॥ कर्मप्रदीपे ॥ पित्र्यमंत्रानुद्रवणे आ
 त्मालंभे धमेक्षणे ॥ अधो वायुसमुत्सर्गे ग्रहासेनृतभाषणे ॥ मार्जारमूषकस्पर्शे आक्रुष्टे क्रोधसंभवे ॥ निमित्तेष्वेषु सर्व
 त्रकर्मकुर्वन् नपः स्पृशेत् ॥ आत्मा लंभो हृदयस्पर्शः ॥ हारीतः ॥ आर्द्रवासा जले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपम् ॥ शकवासाः
 स्थले कुर्यात्तर्पणाचमनं जपम् ॥ आपस्तंबः ॥ संध्यार्थे भोजनार्थे वा स्नानार्थे पितृकर्मणि ॥ शूद्राहतेन नाचामेद्यागादिहव
 नेषु च ॥ यमः ॥ आपः करनखस्पृष्टाः समाचमतियो द्विजः ॥ सरां पिवति स्रज्यक्तां यमस्य वचनं यथा ॥ बोधायनः ॥ शूद्रा
 भावे भवे किंचिद्भूमौ त्यक्त्वा तु तज्जलं ॥ योगयाज्ञवल्क्यः ॥ आर्षे छंदश्च देवत्यं विनियोगं तथैव च ॥ वेदितव्यं प्रयत्नेन ब्रा
 ह्मणेन विशेषतः ॥ छंदोगपरिशिष्टे ॥ आसीन ऊर्ध्वः प्रह्णो वानियमो यत्र नेदृशः ॥ तदासीनेन कर्तव्यं न प्रह्णेन न तिष्ठता
 ॥ सदोपवीतिना भाव्यं सदा बद्धशिरसेन च ॥ विशिखो व्युपवीतश्च यत्करोति न तत्कृतं ॥ न चात्रोत्तरार्धे न यज्ञोपवीतस्य

आ.
॥ २ ॥

कर्मगतोक्तेः कर्मकालातिरिक्तकाले यज्ञोपवीतधारणमैच्छिकमिति वाच्यं ॥ मलापकर्षणस्नाने गात्राभ्यंगेनैव च ॥ उप
वीतं पृथक् कुर्यादन्यत्र नरकं व्रजेत् ॥ इत्याश्वलायनोक्तेः ॥ मंत्रन्यस्तोपवीतं यद्दिनाभ्यंगं न चोद्धरेत् ॥ त्रुटितं वा यदि भ्रष्टं
पुनर्मंत्रेण धारयेत् ॥ नवीनं धारयेद्दिप्रो न जीर्णं न परैर्धृतं मिति हारीतोक्तेः ॥ अथान्नप्रसंगाद्यज्ञोपवीतनिष्पत्तिप्रका
रं च वदामः ॥ प्रयोगपारिजाते विष्णुः ॥ कार्पासक्षौमगोवालशलवल्कतृणादिकं ॥ यथासंभवतो धार्यमुपवीतं द्विजाति
भिः ॥ शकचौदेशेशचिः सूत्रं संहतांगुलिमूलके ॥ आवेष्य षण्णवत्या तत्रिगुणीकृत्य यत्नतः ॥ अब्जिङ्गकैश्च मंत्रैस्तु प्रक्षा
ल्योर्ध्वं वृत्तं कृतम् ॥ पुनस्तत्रिगुणीकृत्य नवसूत्रमधो वृत्तं ॥ अप्रदक्षिणमावृत्तं सावित्र्या त्रिगुणीकृतं ॥ वसिष्ठः ॥
त्रिरावेष्ट्य दृढं कृत्वा हरिब्रह्मेश्वरान्नमेत् ॥ एवं कृत्वोपवीतं स्यात्तस्यैको ग्रंथिरिष्यते ॥ देवलः ॥ ग्रंथेश्च नवसूत्रस्य च
क्ष्यंते देवताः क्रमात् ॥ ॐ कारो मिस्तथानागः सोमः पितृन् प्रजापतिः ॥ वायुः सूर्यश्च शर्वश्च इत्येतानवतंतवः ॥ रुद्रेण
दीयते ग्रंथिः सावित्र्या चाभि मंत्रितम् ॥ तद्धार्यमुपवीतं स्यान्नातिलंबं न चोच्छ्रितम् ॥ सावित्र्या दशकृत्वो द्विर्मंत्रि
ताभिस्तदुक्षयेत् ॥ ब्रह्मचारिणा एकं स्यात्स्नातके द्वे बहूनि वा ॥ यज्ञोपवीतं परममिति मंत्रेण धारयेत् ॥ बहूनां धार
णे तत्र प्रत्येकं मंत्र इष्यते ॥ भृगुः ॥ ब्रह्मसूत्रं च सव्ये संस्थितं यज्ञोपवीतिता ॥ प्राचीनावीतिताऽसव्ये कंठस्थे तु निवी
तिता ॥ मनुः ॥ मेखलामजिनं दंडमुपवीतं कमंडलुं ॥ अफ्रमास्येद्दिनष्टानि गृहीत्वान्यानि मंत्रत इति ॥ ॥ इति प्रा
रक्षजमहादेवमहात्मजदिवाकरकृते आचारार्क उपोद्घातप्रकरणं समाप्तम् ॥ ॥ भूयास्तु मे पुंडरीकायनाक्षे

कै.

॥ २ ॥

रामेनित्यंभूमिजाप्राणनाथे॥ संसाराब्धिंदूरपारंप्रतर्तुं श्रद्धानौकामारुरुक्षोः प्रणामाः॥१॥ आश्वलायनः॥ अथोच्यते
 हस्थस्यनित्यकर्मयथाविधि॥ यत्कृत्यानुष्ठायमाप्नोतिदेवात्पित्र्याच्चमानुषात्॥ अथान्नब्राह्ममुहूर्तमारभ्यास्वापंकर्मा
 ण्युच्यंते॥ ब्राह्ममुहूर्तश्चदेधाअंत्ययामात्मकोरात्रेरुपांत्यमुहूर्तश्चतत्रायःपितामहेनोक्तः॥ रात्रेस्तपश्चिमोयामोमुह
 र्तोब्राह्मउच्यते॥ द्वितीयस्तप्रयोगपारिजातेरात्रिगतमुहूर्तपंचदशकंप्रक्रम्यब्राह्मोनाभस्यतश्चैवमुहूर्तप्रक्रमोनिशी
 ति॥ मनुः॥ ब्राह्मेमुहूर्तेबुद्धेतधर्मार्थाविनुचिंतयेत्॥ कायकेशांश्चतन्मूलान्वेदतत्त्वार्थमेवच॥ आगमै॥ ब्राह्मेमुहूर्ते
 चोत्थायचिंतयेद्रघुनंदनं॥ श्रीपूर्वजयमध्यस्थंदिर्जयांतंविचक्षणाइत्यादिप्रातःस्मरणंपितामहोक्तंब्राह्ममुहूर्तमार
 भ्यकार्यमितिकेचित्॥ श्रीमातामहचरणास्तद्वितीयब्राह्ममुहूर्तमारभ्यप्रातःस्मरणंकार्यं॥ पितामहोक्तस्त॥ वेदा
 भ्यासार्थमित्याहुःयुक्तंचैतत्॥ रात्रेरंतिमयामेतुद्विजोवेदंविचिंतयेत् इतिपरशुरामनिबंधेकात्यायनोक्तेः॥ अन्न
 स्वापेप्रायश्चित्तमुक्तंस्मृतिरत्नावल्यां॥ ब्राह्मेमुहूर्तेयानिद्रासापुण्यक्षयकारिणी॥ तां करोतिद्विजोमोहात्पादक
 च्छेणशब्दतीति॥ अन्नस्मरणीयमाहव्यासः॥ महर्षिर्भगवान्व्यासःकृत्वेमांसंहितांपुरा॥ श्लोकैश्चतुर्भिर्धर्मात्मा
 पुत्रमध्यापयच्छुकं॥ मातापितृसहस्राणिपुत्रदारशतानिच॥ संसारेष्वनुभूतानियांतियास्यंतिचापरे॥ शोक
 स्थानसहस्राणिभयस्थानशतानिच॥ दिवसेदिवसेमूढमाविशंतिनपंडितम्॥ ऊर्ध्वबाहुर्विरौम्येषनचकश्चिच्छृणो
 तिमे॥ धर्मादर्थश्चकामश्चसकिमर्थंनसेव्यते॥ नजातुकामान्नभयान्नलोभाद्धर्मजत्वाज्जीवितस्यापिहेतोः॥ धर्मो

आ.
॥३॥

नित्यः स्मरवदुःखे त्वनित्ये जीवो नित्यो हेतुरस्य त्वनित्यः ॥ इमां भारतसावित्रीं प्रातरुत्थाय यः पठेत् ॥ स भारतफलं प्रा-
प्य परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ धर्मचिंतनम् ॥ प्रातः स्मरामिरवलुतस्सवितुर्वरेण्यं रूपं हिमं डलमुचोथतनुयजुंषि ॥ सामानि-
यस्य किरणाः प्रभवादिहेतुं ब्रह्माहारात्मकमलक्ष्यमर्चित्य रूपं ॥ प्रातर्नमामितरणितनुवाङ्मनोभिर्ब्रह्मेन्द्रपूर्वकस्करैर्नु-
तमर्चितं च ॥ वृष्टिप्रमोचनविनिग्रहहेतुभूतं त्रैलोक्यपालनकरं त्रिगुणात्मकं च ॥ २॥ प्रातर्भजामिसवितारमनंतश-
क्तिं पापौघशत्रुभयरोगहरं परंच ॥ तं सर्वलोककलनात्मककालमूर्तिं गोकंठबंधनविमोचनमादिदेवम् ॥ ३॥ श्लोक-
त्रयमिदं भानोः प्रातः प्रातः पठेत्तु यः ॥ स सर्वव्याधिनिर्मुक्तः परं स्मरवमवाप्नुयात् ॥ ४॥ प्रातः स्मरामि गणनाथमना-
थबंधुं सिंदूरपूरपरिशोभितगंडयुग्मं ॥ उदंडविघ्नपरिवंदुन चंडदंडमारखंडलादिस्मरनायकचंदचंदम् ॥ १॥ प्रातर्न-
मामि चतुराननबंधमानमिच्छानुकूलमखिलंच वरंदधानम् ॥ तंतुंदिलंदिरसनप्रिययज्ञसूत्रं पुत्रं विलासचतुरं शि-
वयोः शिवाय ॥ २॥ प्रातर्भजाम्यभयदंखलुभक्तशोकदावानलगुणविभुं वरकुंजरास्यं ॥ अज्ञानकाननविनाशन-
हृदयवाहसुत्साहवर्धनमहंस्कृतमीश्वरस्य ॥ ३॥ श्लोकत्रयमिदं पुण्यं सदा साम्राज्यदायकं ॥ प्रातरुत्थाय सततं यः
पठेत्प्रयतः पुमान् ॥ ४॥ प्रातः स्मरामि शरदिंदुं करोज्ज्वलाभांसद्गुल्लवस्त्रकरकुंडलहारभूषां ॥ दिव्यायुधोजितस्त्र-
नीलसहस्रहस्तारक्तोत्पलाभचरणां भवतीं परेशां ॥ ५॥ प्रातर्नमामि महिषास्करचंडमुंडशंभास्करप्रसुरवदैत्य-
विनाशदक्षां ॥ ब्रह्मेन्द्ररुद्रमुनिमोहनशीललोलांचंडीं समस्तस्मरमूर्तिमनेकरूपां ॥ ६॥ प्रातर्भजामि भजतामभिला-

कं.

॥३॥

षडात्रीं धात्रीं समस्तजगतां दुरितापहं वीम् ॥ संसारबंधनविमोचनहेतुभूतां मायां परां समधिगम्य परस्य विष्णोः ॥ ३॥
 श्लोकत्रयमिदं देव्याश्चण्डिकायाः पठेन्नरः ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति विष्णुलोके महीयते ॥ ४॥ प्रातः स्मरामि भवभीति
 हरं स्फुरेशं गंगाधरं वृषभवाहनं भविकेशम् ॥ खट्वांगशूलवरदाभयहस्तमीशं संसाररोगहरमौषधमद्वितीयं ॥ १॥ प्रा
 तर्नमामि गिरिशं गिरिजार्धदेहं सर्गस्थितिप्रलयकारणमादिदेवं ॥ विश्वेश्वरं विजितविश्वमनोभिरामं संसारं ॥ २॥ प्रा
 तर्भजामि शिवमेकमनंतमाद्यं वेदांतवेद्यमनघं पुरुषं महांतं ॥ नामादिभेदरहितं षड्भावशून्यं सं ॥ ३॥ प्रातः समु
 त्थाय शिवं विचिंत्य श्लोकत्रयं ये नुदिनं पठन्ति ॥ ते दुःखजालं बहुजन्मसंचितं हित्वा पदं याति तदैव शंभोः ॥ ४॥ ॥
 स्कंदे ॥ प्रातः स्मरामि भवभीतिमहार्तिशां तैर्नारायणं गरुडवाहनमञ्जनाभं ॥ ग्राह्याभिभूतवरवारणसुक्तिहेतुं च
 आसुधंत रूपावारिजपत्रनेत्रम् ॥ १॥ प्रातर्नमामि मनसा च च सा च मूर्धा पादारविंदयुगलं परमस्य पुंसः ॥ नारायण
 स्य नरकार्णवतारणस्य पारायणप्रवणविप्रपरायणस्य ॥ २॥ प्रातर्भजामि भजतामभयं करंतं प्राक् सर्वजन्मकृ
 तपापभयापहृत्यै ॥ योग्राहवक्त्रपतितांघ्रिगजेन्द्रधोरशोकप्रणाशमकरोद्धतशंखचक्रः ॥ ३॥ श्लोकत्रयमिदं
 पुण्यं प्रातः काले पठेत्तु यः ॥ लोकत्रयगुरुस्तस्मै दद्यादात्मपदं हरिः ॥ ४॥ प्रातः स्मरामि रघुनाथसुरवारविंदं मंद
 स्मितं मधुरभाषिविशालभालं ॥ कर्णावलंबिचलकुंडलशोभिगंडं कर्णांतदीर्घनयनं नयनाभिरामं ॥ १॥ प्रातर्भजा
 मिरघुनाथकरारविंदं रक्षोगणाय भयदं वरदं निजेभ्यः ॥ यद्राजसंसदिविभज्यमहेशचापं सीताकरग्रहणमंगलमा

आ.
४

पसद्यः ॥२॥ प्रातर्नमामिरघुनाथपदारविंदं पद्मांकुशादिशुभरेखिस्करवाचहंमे ॥ योगींद्रमानसमधुव्रतसेव्यमानं शापाप
हंसपदिगौतमधर्मपत्न्याः ॥३॥ प्रातर्वेदमिव च सारधुनाथनामवाग्दोषहारिसकलं शमलं निहंति ॥ यत्पार्वती स्वपतिना
सहमोक्षकामा प्रीत्या सहस्रहरिनामसमंजजाप ॥४॥ प्रातः श्रये श्रुतिनुतां रघुनाथमूर्तिं नीलांबुदोलसितेतररत्ननीलां
॥ आमुक्तमोक्तिकविशेषविभूषणाढ्यां ध्येयां समस्तमुनिभिर्निजमुक्तिहेतुं ॥५॥ यः श्लोकपंचकमिदं प्रयतः पठेत नित्यं
प्रभातसमये पुरुषः प्रबुद्धः ॥ श्रीरामकिंकरजनेषु सरवसुरव्योभूत्वा प्रयाति हरिलोकमनन्यलभ्यं ॥६॥ ब्रह्मासुरारिस्त्रि
पुरांतकारिभानुः शशीभूमिस्तोबुधश्च ॥ गुरुश्च शक्रः शनिराहुकेतवः कुर्वंतु सर्वे मम सकप्रभातं ॥७॥ भृगुर्वसिष्ठः
ऋतुरंगिराश्च मनुः पुलस्त्यः पुलहश्च गौतमः ॥ रैभ्यो मरीचिश्च्यवनश्च दक्षः कुर्वंतु सर्वे मम ॥८॥ सनत्कुमारः सनकः स
नंदनः सनातनोऽप्यास्तरिपिंगलोच ॥ सप्तस्वराः सप्तरसा तलानि कुर्वंतु सर्वे मम ॥९॥ सप्तार्णवाः सप्तकुलाचलाश्च स
प्तर्षयो द्वीपवनानि सप्त ॥ भूरादिकृत्वा भुवनानि सप्तकु ॥१०॥ पृथ्वीसगंधासरसास्तथापः स्पर्शी च वायुर्ज्वलितं च तेजः
नभः सशब्दं महता सहैव कु ॥११॥ इत्थं प्रभाते परमं पवित्रं पठेत्स्मरेद्वा शरण्युयाच्च तद्वत् ॥ दुःस्वप्ननाशरिस्त्रिहरकप्रभातं
भवेच्च नित्यं भगवत्प्रसादात् ॥१२॥ पुण्यश्लोको न तो राजा पुण्यश्लोको जनार्दनः ॥ पुण्यश्लोका च वै देही पुण्यश्लो
को युधिष्ठिरः ॥१३॥ अश्वत्थामा बलिर्ज्यासो हनूमांश्च विभीषणाः ॥ रूपः परशुरामश्च सप्तैते चिरजीविनः ॥ सप्तैता
न्संस्मरेन्नित्यं मार्कण्डेयमथाष्टमं ॥ जीवेद्द्वर्षशतं सोऽपि सर्वव्याधिविवर्जितः ॥१४॥ अहल्याद्रौ पदी सीता तारामंदो

के०

४

दरीतथा ॥ पंचकक्षास्मरेन्नित्यं महापातकनाशनं ॥ १० ॥ इत्यादिपुराणमंत्रान् पठित्वा ॥ समुद्रवसने देविपर्वतस्त
 नमंडले ॥ विष्णुपत्निनमस्तभ्यं पादस्पर्शक्षमस्वमे ॥ ११ ॥ इति प्राच्योत्थाय रविगुरुं च नमस्कृत्य ॥ प्रातरग्निमिति
 सप्तर्चं सूक्तं पठेदित्युग्विधाने ॥ ततो मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यात् ॥ तत्रादौ मूलवाक्यानि लिख्यन्ते ॥ पराशरः ॥ ततः प्रातः
 समुत्थाय कुर्याद्विष्णुमूत्रमेव च ॥ नैर्ऋत्यामिषु विक्षेपमतीत्याभ्यधिकं भुवइति ॥ अंगिराः ॥ उत्थाय पश्चिमे रात्रे स्त
 तन्नाचम्य चोदकं ॥ अंतर्धाय तृणैर्भूमिं शिरः प्राहृत्य वाससा ॥ अयजिष्यैरनाद्रेः श्वतृणैः संछाद्य मेदिनीं ॥ कुर्या
 न्मूत्रपुरीषेतु शचौ देशे समाहितः ॥ देवताभ्युषयः सर्वे पिशाचोरगराक्षसाः ॥ इतो गच्छंतु भूतानि बहिर्भूमिं क-
 रोम्यहं ॥ कृत्वा यज्ञोपवीतं तु पृष्ठतः कंठलंबितं ॥ विष्णुमूत्रं तु गृही कुर्याद्यद्वाकर्णे समाहित इति ॥ अयंच व्यवस्थि
 तविकल्पः ॥ यद्येकवस्त्रो यज्ञोपवीतं कर्णे कृत्वा मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यादिति सारं व्यायनोक्तेः ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ दि
 वा संध्यासक कर्णस्थं ब्रह्मसूत्रं उदङ्मुखः ॥ कुर्यान्मूत्रपुरीषेतु रात्रौ चेद्दक्षिणां मुखः ॥ कर्णोत्तरदक्षिणः ॥ कर्णगा
 नामनुक्तेः तु दक्षिणांगं भवेत्तदेति स्मृत्यर्थं सारं उक्तत्वात् ॥ पवित्रे दक्षिणे कर्णे कृत्वा विष्णुमूत्रं मुत्सृजेदिति लिंगा-
 च ॥ भरद्वाजः ॥ अथापहृत्य विष्णुमूत्रं लोष्टकाष्टतृणादिना ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ गृहीत शिश्नश्चोत्थाय मृद्धिरभ्युद्ध
 तैर्जलैः ॥ गंधलेपक्षयकरं शौचं कुर्यादतंद्रितं ॥ यमः ॥ आहरेन्मृत्तिकां विप्रः कृत्वा त्स सिकतां तथा ॥ विप्रेतु शकृ
 प्राद्योक्तारक्ताक्षत्रे विधीयते ॥ हरिद्रवणां वैश्येतु शक्रे रुष्णां तु निर्दिशेत् ॥ ऋगुः ॥ यस्मिन् देशे तु यत्तोयं याच

आ.

५

यत्रैवमृत्तिका ॥ सैवतत्रप्रशस्तास्यात्तयाशौचंविधीयते ॥ द्वेलिंगे मृत्तिके देये गुदे पंचकरे दश ॥ उभयोः सप्तदात-
व्याविदशौचे मृत्तिकाः स्मृताः ॥ शौनकः ॥ आर्द्रमलकमात्रास्तु मूत्रशौचे हि मृत्तिकाः ॥ दक्षः ॥ तिस्रोपाने दशैक
स्मिन्नुभयोः सप्तमृत्तिकाः ॥ विष्णुः ॥ अर्धप्रसृतिमात्रा तु प्रथमामृत्तिका स्मृता ॥ द्वितीया च तृतीया च तदर्धार्धाप्र
कीर्तिता ॥ वसिष्ठः ॥ एकालिंगे करे तिस्र उभयोर्मृत्तिका द्वयम् ॥ एकैकयामृदा पारौ प्रक्षाल्य तु शक्तिर्भवेत् ॥ मूत्रशौ
चं समाख्यातं शतकेतुद्विगुणं भवेत् ॥ शंखः ॥ तिस्रस्तु पादयोर्देयाः शौचकामस्य नित्यश इति ॥ एतच्छौचं गृहस्थानां
द्विगुणं ब्रह्मचारिणां ॥ त्रिगुणं स्याद्द्वनस्थानां यतीनां स्याच्चतुर्गुणं ॥ पादशौचक्रमः स्मृत्यंतरे ॥ शौचादृते वामपा
दे पूर्वैर्नक्षालनं भवेत् ॥ शौचे तु वामपूर्वस्यादप्यत्र दक्षिणं सदा ॥ रात्र्यादौ विशेषः स्मृत्यर्थसारे ॥ दिवा यदि हितं शौचं
तदर्धं निशिकीर्तितम् ॥ तदर्धमातुरे प्रोक्तमातुरस्यार्धमध्वनि ॥ स्त्रीशूद्रादेरशक्तानां बालानां चोपवीतितः ॥ गं
धले पक्षयकरं शौचं कुर्यान्न संख्यया ॥ आश्वलायनः ॥ लिंगशौचं पुरा कृत्वा गुदशौचं ततः परम् ॥ देवलः ॥ धर्मवि
दक्षिणं हस्तमधः शौचेन योजयेत् ॥ तथा च वामहस्ते न नाभेरूर्ध्वेन शोधयेत् ॥ ऋष्यशृंगः ॥ धाराशौचं न कर्तव्यं
शौचशतद्विंशतीशतना ॥ चुलकेनैव कर्तव्यं हस्तशतद्विविधानतः ॥ मनुः ॥ यावन्नापैत्य मेध्याक्तो गंधोलेपश्च तत्क
तः ॥ तावन्मृद्धारिचादेयं सर्वास्तद्रव्यशतद्विषु ॥ अंगिराः ॥ संध्ययोरुभयोर्याप्ये भोजने दंतधावने ॥ पितृकार्ये च दै

कै.

५

वेचतथामूत्रपुरीषयोः ॥ गुरूणांसन्निधौदानेयोगेचैवविशेषतः ॥ एषुमौनंसदातिष्ठन्स्वर्गप्राप्नोतिमानवः ॥ आप
 स्तंबः ॥ नचसोपानत्कोमूत्रपुरीषेकुर्यादिति ॥ सायणीये ॥ गृहीत्वाजलपात्रंतुविष्मूत्रंकुरुतेयदि ॥ तज्जलंमूत्रसदृशं
 पीत्वाचांद्रायणंचरेत् ॥ मलमूत्रंत्यजेद्विप्रोविस्मृत्यैवोपवीतधृक् ॥ उपवीतंतदुत्सृज्यगृह्यादन्यन्नवंतदेति ॥ अंगिराः
 ॥ मूत्रोत्सर्गोद्विजः कृत्वा न कुर्याच्छौचमात्मनः ॥ मोहाद्भुक्तेत्रिरात्रेणजलंपीत्वाविशुद्ध्यति ॥ उक्तशौचाकरणेप्रायश्चि
 त्तंस्मृतिरत्नावल्यां ॥ गायत्र्यष्टशतंचैवप्राणायामत्रयंतथेतिजपेदितिविशेषः ॥ बौधायनः ॥ देशंकालंतथात्मानं
 द्रव्यंद्रव्यप्रयोजनम् ॥ उपपत्तिमवस्थांचज्ञात्वाशौचंप्रकल्पयेत् ॥ व्यासः ॥ अपवित्रःपवित्रोवासर्वावस्थांगतोपिवा ॥
 यःस्मरेत्पुंडरीकाक्षंसवाद्याभ्यंतरःशक्तिः ॥ आश्वलायनः ॥ कुर्याद्वादशगंडूषान्पुरीषोत्सर्जनेततः ॥ मूत्रोत्सर्गेतु
 चतुरोभोजनांतेतुषोडश ॥ अक्षयभोज्यावसानेतुगंडूषाष्टकमाचरेत् ॥ गंडूषदेशःप्रयोगपारिजाते ॥ पुरतःसर्वदे
 वाश्चदक्षिणेपितरस्तथा ॥ ऋषयःपृष्ठतःसर्वेयामेगंडूषमाचरेत् ॥ अथप्रयोगः ॥ पूर्वोक्तब्राह्ममुहूर्तेउत्थायाच
 म्येष्टदेवतांनमस्कृत्यप्रातःस्मरणंविधायरविंगुरुंनमस्कृत्यग्रामाद्वहिर्नैर्ऋत्यामिषुक्षेपात्ययेशुद्धमृत्तिकांससि
 कतांजलपात्रंचादायकीटादिरहितस्थलंगत्वाभृज्जलपात्रेनिधायायज्ञिपैरनार्द्रैस्तृणैर्भूमिमाच्छाद्यप्राचतशि
 राःपृष्ठतःकंठलंबितयज्ञोपवीतःएकवस्त्रश्चेदक्षिणकर्णेनिहितयज्ञोपवीतोमौनीघ्राणास्येपिधायदिवोदङ्मु-
 रवोरात्रौदक्षिणामुरवोमूत्रपुरीषेउत्सृज्यलोहादिनागुदंपरिमृज्यगृहीतशिश्रुत्थायपूर्वगृहीतभृज्जलपात्रे

आ

६

गृहीत्वा द्वाभ्यां मलकमात्रमृज्जलैर्दिवारं लिङ्गं शौचं कृत्वा धर्मप्रसूतिर्दार्ढ्यमृज्जलैस्त्रिवारमपानं संशोध्य पुनर्जलैरेव लिङ्गं
 गगुदे प्रक्षाल्य शङ्खमृत्तिकयैकवारं हस्तं प्रक्षाल्य शङ्खमृमिमागत्यान्यमृज्जलैर्दशवारं वामकरं प्रक्षाल्य ततः करद्वयं
 संसप्तवारं तावद्विरेव मृज्जलैः प्रक्षाल्य वामदक्षिणपादौ प्रत्येकं त्रिः प्रक्षाल्यान्यजलेन द्वादशगंडुषान्वामभागे कृत्वा
 जलपात्रं त्रिः पर्युक्ष्य जलविदून् जले निक्षिप्योपवीतीद्विराचामेत् ॥ मूत्रमात्रोत्सर्गे तु पूर्ववदेकवारं लिङ्गं प्रक्षाल्य
 वामकरं त्रिः प्रक्षाल्य करद्वयं द्विः प्रक्षाल्यैकैकयामृदापादौ प्रक्षाल्य गंडुषचतुष्टयं विधायाचामेत् ॥ ॥ इति
 शौचप्रकरणं ॥ ॥ अथाचमनं ॥ ॥ दृढपाराशरः ॥ ॥ कृत्वाथ शौचं प्रक्षाल्य हस्तौ पादौ च मृज्जलैः ॥ निव
 द्दुशिरवकच्छस्तद्विज आचमनं चरेत् ॥ आचमननिमित्तान्याह हेमाद्रौ मनुः ॥ प्राणस्यायमनं कृत्वा आचमेत्प्रय
 तोपिसन् ॥ आंतरं विद्यते यस्मात्तस्मादाचमनं स्मृतं ॥ कृत्वा मूत्रं पुरीषं वारान्याचांत उपस्पृशेत् ॥ वेदमध्येष्व
 माणाश्चोप्यन्नमश्वसर्वदा ॥ रवानींद्रियाणि छिद्राणि कौर्मै ॥ चंडालम्लेच्छसंभाषेस्त्रीशूद्रोच्छिष्टभाषणे ॥
 उच्छिष्टपुरुषं स्मृत्वा भोज्यं चापि तथाविधं ॥ आचमेदश्रुपाते च लोहितस्य तथाैव च ॥ यमः ॥ उत्तीर्यैदं कमाचम्य अ
 वतीर्य तथाैव च ॥ एवं स्यात्तेजसा युक्तो वरुणो नापि पूजितः ॥ मार्कंडेयपुराणे ॥ देवार्चनादिकर्माणि तथागुर्वभिवादनं ॥
 कुर्वीत सम्यगाचम्य तद्देवभुजिक्रियां ॥ वसिष्ठः ॥ क्षुते निष्ठीविते सस्ते परिधाने श्रुपातने ॥ पंचस्तेषु चाचा
 मेच्छोन्नं वा दक्षिणं स्पृशेत् ॥ इत्याचमननिमित्तानि ॥ अथ द्विराचमननिमित्तान्याह ॥ ॥ हेमाद्रौ व्यासः ॥

कं०

६

दानेभोजनकालेचसंध्ययोरुभयोरपि॥ आचांतःपुनराचामेज्जपहोमार्चनेषुच॥ याज्ञवल्क्यः॥ स्नात्वापीत्वाक्षतेरु
प्तेभुक्तेरथ्योपसर्पणे॥ आचांतःपुनराचामेद्वासोविपरिधायच॥ कौर्मे॥ ओष्ठौविलोमकौस्पृष्ट्वावासोविपरिधायच॥
रेतोमूत्रपुरीषाणामुत्सर्गेश्चक्षुष्मावणे॥ ष्ठीबित्वाध्ययनारंभेकासश्वासागमेतथा॥ चत्वरंवास्मशानंवासमागम्यद्वि
जोत्तमः॥ संध्ययोरुभयोस्तद्वाचांतोथाचमेत्युनः॥ बोधायनः॥ भोजनेहवनेदानेउपहारेप्रतिग्रहे॥ हविर्भक्षणका
लेचद्विराचामेतुसर्वथा॥ हविर्भक्षणोत्तरमाचमनंनकार्यमित्यपिषक्षांतरमपरांकेस्मृत्यंतरे॥ द्वाक्षादीनिफलनीक्षू
न्ययोमूलंधृतंदधि॥ तांबूलमौषधंपत्रंहविर्भुक्तापिनाचमेदिति॥ आचमनविधिमाहयोगी॥ अंतर्जानुःशक्चौदे
शउपविष्टउदङ्मुखः॥ प्राग्वाब्राह्मेणतीर्थेनद्विजोनित्यमुपस्पृशेत्॥ त्रिःप्राश्यापोद्विरुन्मृज्यरवान्यद्विःसमुपस्पृशेत्
॥ इदंचद्विजातिविषयं॥ तृत्कंठतालुनाभिस्तुयथासंख्यंद्विजातयः॥ शतस्यैरंस्त्रीचशूद्रश्चसकृत्स्पृष्ट्वाभिरंततइति
॥ याज्ञवल्क्येनस्त्रीशूद्रयोः सकृद्विधानात्॥ उदङ्मुखत्वादिनियमोपिद्विजग्रहणान्तद्विषयएव॥ जलग्रहणं
गोकर्णाकृतिकरेणकार्यमित्याहकण्वः॥ आयतंपूर्वतःकृत्वागोकर्णाकृतिवत्करम्॥ संहतांगुलिनातोयंगृहीत्वा
पाणिनाद्विजः॥ मुक्तांगुष्ठकनिष्ठेनशेषेणाचमनंचरेत्॥ अन्वारंभमाहयमः॥ तावन्नोपस्पृशेद्विद्वान्प्राचक्षामेनन
स्पृशेत्॥ तीर्थमाहयोगी॥ कनिष्ठादेशिन्यंगुष्ठमूलान्यग्रंकरस्यच॥ प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनुक्रमात्॥
बृहस्पराशरः॥ तीर्थानिपंचविधस्यकरेसंतिचदक्षिणे॥ ब्राह्मंदैवंतथापैत्रंप्राजापत्यंचसौमिकम्॥ ब्राह्मंपश्चिमरे

आ.

७

स्वायां देवं त्वं गुष्ठमूर्द्धनि ॥ प्राजापत्यं कनिष्ठादौ मध्ये सौम्यं विजानतः ॥ अंगुष्ठस्य प्रदेशिन्या मध्ये पैत्रं प्रतिष्ठित
मिति ॥ करतले त्वमितीर्थं तेन प्रतिग्रहः कार्यः ॥ तथा च प्रचेताः ॥ दक्षिणहस्तमध्ये ब्राह्मणा स्याग्नेयतीर्थमाग्नेये
न प्रतिग्रहणीयादिति ॥ आचमनीयार्थं तोयमाह ॥ शंखः ॥ अङ्घ्रिः सप्त द्यूताभिस्तुहीनाभिः फेनबुद्बुदैः ॥ वह्निना
नभितसाभिरक्षाराभिरुपस्पृशेत् ॥ उपस्पृशेदाचामेत् ॥ आतुराणां मुखोदकमप्यविरुद्धं ॥ तथा च आपस्तंबः
॥ उदकेनातुराणां च तथोष्णो नोष्णपायिनामिति अगस्त्यसंहितायां ॥ केशवाद्यैस्त्रिभिः पीत्वा द्वाभ्यां प्रक्षालये
त्करौ ॥ द्वाभ्यामोष्णैस्तु संस्पृज्य द्वाभ्यामुन्मार्जनं तथा ॥ एकेन हस्तं प्रक्षाल्य पादावपितथैकतः ॥ संप्रोक्ष्यैकेन मू
र्द्धान्ततः संकर्षणादिभिः ॥ आस्यनारासाक्षिकर्णं च नाभिल्लं कंभुजौ स्पृशेत् ॥ एवमाचमनं कृत्वा साक्षान्नाराय
णो भवेत् ॥ शंखः ॥ तर्जन्यंगुष्ठयोगेन स्पृशेन्नारासापुटद्वयं ॥ अंगुष्ठानामिकाभ्यां च चक्षुः श्रोत्रे पुनः पुनः ॥ कनिष्ठां
गुष्ठयोर्नाभिल्लद्वयं च तलेन वै ॥ तलेन पाणितलेन ॥ सर्वाभिस्तु नतः शीर्षं बाहू चाग्रेण संस्पृशेत् ॥ ॥ अथ प्रयोगः
॥ शक्रचौ देशे भूमिष्ठपादौ तर्जानुहस्तः प्राङ्मुख उदङ्मुखो वीपविश्यसंहतांगुलिना शक्रद्वंजलं गृहीत्वा सुक्तांगुष्ठ
कनिष्ठेन वामेनान्वारब्धेन पाणिना ब्रह्मतीर्थेन केशवनारायणमाधवेति संबुद्धां तैस्त्रिभिर्नामभिः स्त्रिः पिबेत् ॥
गोविंदविष्णु इति द्वाभ्यां करो प्रक्षाल्य मधुसूदनत्रिविक्रमेति द्वाभ्यामंगुष्ठमूलेनोष्णैः संस्पृज्य वामनश्रीधरेति द्वा
भ्यांतथैव मुखमुन्मार्ज्य लक्ष्मीकेशेति वामकरं प्रोक्ष्य यद्वानाभेति पादौ संप्रोक्ष्य दामोदरेति मूर्द्धानं संप्रोक्ष्य संक

क.

७

र्पणोति संहतमध्यमांगुलित्रयेणास्यं संस्पृश्य वासुदेवप्रदं स्नेति द्वाभ्यामंगुष्ठतर्जनीभ्यां नासापुटे संस्पृश्या निरुद्धपुरु
 षोत्तमेति द्वाभ्यामंगुष्ठानामिकाभ्यां च क्षुब्धसंस्पृश्या धोक्षजनारसिंहेति द्वाभ्यां तथैव श्रोत्रे संस्पृश्या च्युतेति कनिष्ठां
 गुष्ठाभ्यां नाभिं संस्पृश्य जनार्दनेति पाणितले न हृदये संस्पृश्योपेद्वेति शिरः संस्पृश्य हरे कृष्णेति द्वाभ्यां दक्षिणवाम
 बाहुमूले स्पृशेत् ॥ एवमाचमनासंभवे स्पृश्यार्थसारे ॥ त्रिः पीत्वा हस्तं प्रक्षाल्य श्रोत्रं स्पृशेत् ॥ ॥ इत्याचारार्के आ
 चमनप्रकरणं ॥ ॥ अथ दंतधावनं ॥ ॥ अत्रिः ॥ मुखे पर्युषिते नित्यं भवत्यप्रयतो नरः ॥ तदार्द्रकाष्ठं शकं वा भक्ष
 ये दंतधावनं ॥ कात्यायनोपि ॥ उत्थाय नेत्रे प्रक्षाल्य शकचिर्भूत्वा समाहितः ॥ परिजप्य च मंत्रेण भक्षये दंतधावनमि
 ति ॥ शकचिर्भूत्वा विष्णुमूत्रोत्सर्गेण शकचिर्भूत्वेत्यर्थः ॥ जपमंत्रः प्रयोगे वक्ष्यते ॥ अत्रिः ॥ कनिष्ठाग्रसमं स्थूलं पर्वग्रकृत
 कूर्चकं ॥ दंतधावनमुद्दिष्टं जिह्वोद्धेरव निकातया ॥ इदं दंतान् प्रक्षाल्य स्नायादिति छंदोगपरिशिष्टात्स्नानांगमितिके
 चित् ॥ तन्मध्यान्हस्नानादावपि दंतधावनप्रसंगात् ॥ न चेष्टापत्तिरिति वाच्यं ॥ अत्र्यादिवचने मुखे पर्युषिते सत्येव
 आचमनवत्स्वतंत्रस्यैव तस्य शकद्विहेतुतयाभिधानात् ॥ न हि मध्यान्हकाले मुखस्य पर्युषितत्वं संभवति ॥ तस्मात्पृ
 थगेव तदितिसिद्धं ॥ अतएव श्रीमातामहचरणाः दर्शपूर्णमासाभ्यामिष्ट्वासोमेन यजेतेति वत्कालार्थः संयोगइति
 युक्तमुत्पश्यंति ॥ दंतधावने दिङ् नियममाह गार्गः ॥ प्राङ्मुखः प्राप्नुते सौख्यं शरीरारोग्यमेव च ॥ दक्षिणेन तथा क
 ष्ठं पश्चिमेन पराजयः ॥ उत्तरेण गवां नाशः स्त्रीणां परिजनस्य चेति ॥ अत्र कालादिनिषेधमाह ॥ व्यासः ॥ प्रतिपद्

आ.

८

शषिषीषुनवम्यांचेवभारत ॥ दंतानांकाष्ठसंयोगेदहत्यासप्तमंकुलं ॥ आद्धेचयज्ञेनियमेनाद्यात्योषितभर्तृका ॥ दंत
काष्ठमितिशेषः ॥ आचार्यः ॥ अष्टम्योश्चचतुर्दश्योः पंचदश्यांत्रिजन्मसु ॥ व्यतीपातेचसंक्रांत्यांदंतकाष्ठंनभक्षयेत्
॥ वसिष्ठः ॥ शन्यर्कशक्रवारेषुकुजाहेव्रतवासरे ॥ जन्माहेश्चाद्धदिवसेदंतकाष्ठंविचर्जयेत् ॥ यमः ॥ मध्यान्हेश्चाद्धवे
लायांयोभक्षेदंतधावनं ॥ निराशास्तस्यगच्छंतिदेवाः पितृगणैः सह ॥ दंतकाष्ठनिषेधेकर्तव्यमाह ॥ व्यासः ॥
अलाभेदंतकाष्ठानानिषिद्धायांतिथौतथा ॥ अपांद्वादशगंडुषैर्विदध्यादंतधावनं ॥ तिथिग्रहणंनिषिद्धका
लोपलक्षणं ॥ दंतकाष्ठालाभेवर्ज्यकालेचतृणपर्णैर्द्वादशगंडुषैर्वामुखंसंशोध्यजिह्वोल्लेखःकार्यएव ॥ तथाच
व्यासः ॥ प्रतिपददर्शषष्ठीषुनवम्यांदंतधावनम् ॥ पर्णैरन्यत्रकाष्ठैस्तजिह्वोल्लेखःसदैवतु ॥ स्मृत्यंतरेपि ॥ तृणपर्णैः
सदाकुर्यादमामेकादशींविना ॥ निषिद्धेदिवसेकुर्याज्जंबूफ्लाक्षाम्रपर्णैरितिस्कांदे ॥ अभ्यंगेचोदधिस्नानेदंत
धावनमेकने ॥ जातेचमरणेचैवतत्कालव्यापिनीतिथिः ॥ दंतकाष्ठपरिमाणंविष्णुराह ॥ द्वादश्यांगुलिकंविषे
काष्ठमाहुर्मनीषिणः ॥ शूद्रविद्वक्षत्रजातीनांनवषट्चतुरंगुलं ॥ अत्रोत्तरार्द्धेव्युत्क्रमेणान्वयोबोध्यः ॥ गर्गस्तु
परिमाणंतरमाह ॥ दशांगुलंतुविप्राणांक्षत्रियाणांनवांगुलम् ॥ अष्टांगुलंतुवैश्यानांशूद्राणांसप्तसंमितम् ॥ चतु
रंगुलमानंतुनारीणांनात्रसंशयः ॥ नृसिंहपुराणे ॥ तिन्त्रिणीवेणुपृष्ठंचआम्रनिंबौतथैवच ॥ अपामार्गश्चबिल्वश्चअ
र्कश्चोदुंबरस्तथा ॥ बदरीतिंदुकास्वेतेप्रशस्तादंतधावने ॥ नारदोपि ॥ सर्वेकंदकिनःपुण्याःक्षीरिणाश्चयशस्वि

कं.

८

नः ॥ प्रशस्ताइतिशेषः ॥ इदमनुरपि ॥ रवदिरस्य करंजस्य कदंबस्य तथैव च ॥ अर्कस्य करवीरस्य कु. रजस्य विशेषत
इति ॥ इहेतेषां फलादिव ब्रह्मपि च क्वयं विस्तरार्कापत्त्या न ब्रूमः ॥ अंगिराः ॥ प्रक्षाल्य भक्षयेत्काष्ठं प्रक्षाल्यैव तु संत्यजे
त् ॥ आयुरित्यादि मंत्रोयमुक्तः शाखाभि मंत्रणे ॥ पैठी न सिः ॥ तृणपर्णोदके नांगुल्या वा दंतान्धावयेत् प्रदेशिनीवर्ज
मिति ॥ शौनकः ॥ पश्चाद् दशगंडूषैर्विदध्या दंतधावनम् ॥ स्मृत्योंकारं च गायत्रीं निबधीयाच्छिरवांतत इति ॥ अथ
प्रयोगः ॥ प्रतिपक्षश्चष्टमो नवम्येकादशी चतुर्दशी पंचदशी संक्रांति व्यतीपात व्रतोपवासश्चाद्दिनार्कभौमशक्रमं
ददिन निषिद्धदिनातिरिक्तदिनेषु ब्राह्मणोद्वादशांगुलप्रमाणेन दशांगुलप्रमाणेन चाकनिष्ठांगुलि वत्स्थूलेन तिंत्रिण्या
दिविहित दृक्षोद्भवेन चूर्णीकृताग्रेण प्रक्षालितोने शक्येणाद्रेण वा ॥ आयुर्वलयशोचर्चः प्रजाः पशवस्सूनि च ॥ ब्रह्मभ
जांचमेधांच त्वन्नोपेहि वनस्पते इति मंत्रेणाभि मंत्रितेन काष्ठेन ॥ मुखदुर्गंधिना शायदंतानांच विशुद्धये ॥ शीव
नाय च गात्राणां कुर्वेहं दंतधावनं इति मंत्रमुक्त्वा दंतान्संशोध्य जिह्वोत्तेर वं कृत्वा दशगंडूषांश्च कृत्वा ॐ कारं गा
यत्रींच स्मृत्वा शिरवांच धीयादिति दंतधावनप्रकरणम् ॥ ॥ अथ प्रातःस्नानं ॥ ॥ हेमाद्रौ योगयाज्ञवल्क्यः ॥ ॥
अगम्यागमनात्पापात्पापेभ्यश्च प्रतिग्रहात् ॥ रहस्याचरितात्पापान्मुच्यते स्नानमाचरन् ॥ अस्नात्वानाचरेत्कर्म
जपहोमादिकंचन ॥ लालास्वेदसमाकीर्णः शयनादुत्थितः पुमान् ॥ हेमाद्रौ दक्षः ॥ अत्यंतमलिनः कायो न वच्छिद्र
समन्वितः ॥ स्रवत्येव दिवारात्रौ प्रातःस्नानं विशोधनम् ॥ मार्कंडेयः ॥ अस्नातस्य क्रियाः सर्वा भवन्ति तद्य फलायतः

आ.
९

॥ प्रातःसमाचरेत्स्नानं तच्च नित्यमिति स्मृतम् ॥ प्रातःस्नानं प्रशंसन्ति दृष्टादृष्टकरं हितम् ॥ सर्वमर्हति शब्दात्मा प्रातः
स्नायी जपादिकम् ॥ गुणादशस्नानपरस्य साधोरूपं च तेजश्च बलं च शौचं ॥ आयुष्यमारोग्यमलोलुपत्वं दुःस्वप्नना
शश्च यशश्च मेधा ॥ तच्च त्रिविधमाह ॥ हेमाद्रौ दक्षः ॥ नित्यं नैमित्तिकं काम्यं त्रिविधं स्नानमुच्यते ॥ तर्पणं तु भवेत्तस्य
अंगत्वेन प्रकीर्तितमिति ॥ दर्भयुक्तं स्नानं प्रशस्तमित्याहुर्हारीतः ॥ दर्भयुक्तं प्रशस्तं स्यात्स्नानदानजपादिकम् ॥ स्मृ
त्यन्तरे ॥ स्नाने होमे जपे दाने स्वाध्याये पितृकर्मणि ॥ करौ सदभौर्कुर्वीत तथा संध्याभिवादाने ॥ हेमाद्रा वंगिराः ॥ विना
दर्भेण यत्स्नानं यच्च दानं विनोदकं ॥ असंख्यातं च यज्जप्यंत सर्वे निष्फलं भवेत् ॥ दर्भाश्चोक्ताः ॥ प्रयोगपारिजाते ॥
कुशाः काशायवा दूर्वा उशीराश्च सकुंदकाः ॥ गोधूमा व्रीहयो मुंजा दशदर्भाः सबल्वजाः ॥ बल्वजं शुच्यार्द्रतृणं ॥ कुशा
भावे तु काशाः स्युः काशाः कुशसमाः स्मृताः ॥ कुशाभावे गृहीतव्या अन्ये दर्भा यथोचितम् ॥ व्यासः ॥ कुशैः पूतं
भवेत्स्नानं कुशेनोपस्पृशेद्भिजः ॥ कुशेन चोद्धृतं तोयं सोमपानेन संमितं ॥ शंखः ॥ दर्भाः कृष्णा जिनं मंत्रा ब्राह्मणा ह
विरग्नयः ॥ अयातयामान्ये तानि नियोज्यानि पुनः पुनः ॥ यातयामंचिरंतनं कार्याक्षमं ॥ कुशग्रहणकाल उक्तः का
त्यायनेन ॥ मासेन भस्य मावा स्यात्स्यां दर्भाश्च योमतः ॥ अयातयामास्ते दर्भा विनियोज्याः पुनः पुनः ॥ अत्र दर्भप
दं कुशपरमेव दर्शेऽवर्णमासस्य समं चोत्पादिताः कुशा इति ॥ विष्णुक्तेः स्पर्शमंत्रे कुशग्रहणाच्च ॥ आनयनप्रकार
माह मार्कंडेयः ॥ शतचिर्भूत्वा शतचो देशो स्थित्वा पूर्वोत्तरासुरवः ॥ ओंकारेणैव मंत्रेण कुशान् स्पृष्ट्वा द्विजोत्तमः ॥ विरिं

कै.

९

चिनासहोत्पन्न परमेश्विनिसर्गज ॥ दहस्यसर्वपापानिदर्भस्वस्तिकरोभव ॥ हुंफट्कारेणदभंस्तुसकृच्छित्वासमुद्ध
 रेत् ॥ कुशमहिमानंगोभिलः ॥ कुशमूलेस्थितोब्रह्माकुशमध्येजनार्दनः ॥ कुशाग्रेशंकरंविद्याःसर्वदेवाःसमंततइति
 कुशपवित्रमाहकात्यायनः ॥ अनंतर्गर्भितंसायंकौशांहिदलमेवच ॥ प्रादेशमात्रंविज्ञेयंपवित्रंयत्रकुत्रचित् ॥ मार्कंडे
 यः ॥ चतुर्भिर्दर्भपिंजूलेब्राह्मणस्यपवित्रकं ॥ एकैकंन्यूनमुद्विष्टंवर्णवर्णयथाक्रमम् ॥ हेमाद्रौ ॥ अन्यान्यपिपवित्रा
 णिकुशदूर्वामयानिच ॥ हेमात्मकपवित्रस्यकलांनार्हतिषोडशीं ॥ काम्यंचोक्तंशारदायां ॥ ताम्रतारसुवर्णानामर्क-
 षोडशरेवंदुभिः ॥ कृतात्रिशक्तिमुद्रेयंतीवदारिद्र्यनाशिनी ॥ इदंपवित्रंतर्जन्यांधारयंतिसांप्रदायिकाः ॥ योगयाज्ञ
 वल्क्यः ॥ अनामिकाधृतंहेमतर्जन्यांरूप्यमेवच ॥ कनिष्ठिकाधृतंस्वद्वंतेनपूतोभवेन्नरः ॥ रौप्यधारणमिदंजीवसि
 तृकभिन्नविषयम् ॥ तथाचप्रयोगपारिजाते ॥ उत्तरीयंयोगपदंतर्जन्यांरजतंतथा ॥ नजीवसितृकैर्धार्यंज्येष्ठोवा
 विद्यतेयदिदत्त्यस्तुप्रसंगागतं ॥ अथप्रकृतमनुसरामः ॥ बौधायनः ॥ सप्ताहंप्रातरस्नायीसंध्याहीनस्त्रिभिर्दिनैः
 ॥ द्वादशाहमनग्निःस्याद्भिजःशुद्धत्वमाप्नुयात् ॥ तद्दोषपरिहारार्थंभानुवारेपिशस्यते ॥ भानुवारेत्ववश्यंप्रातःस्ना
 नंकार्यमित्यर्थः ॥ स्नानकालमाहसएव ॥ अरुणकिरणग्रस्तांप्राचींदिशिभवलोक्त्यस्नायादिति ॥ स्नानंनद्यादिषु
 कार्यमित्याहहेमाद्रौमनुः ॥ नदीषुदेवरवातेषुतडागेषुसरःसुच ॥ स्नानंसमाचरेन्नित्यंगतप्रस्नवणेषुच ॥ छंदोग
 परिशिष्टे ॥ धनुःसहस्नाप्यष्टौचगतिर्यासांनविद्यते ॥ मातानदीशब्दवहागर्तास्तेपरिकीर्तिताः ॥ धनुर्हस्तचतुष्टयं

आ.

१०

॥ विवस्वान् ॥ एकतः सर्वतीर्था निजान् हव्यैकैव चान्यतः ॥ ब्रह्मलोके पिशिरसः पतितायामहीतलं ॥ मरीचिः ॥ भूमिषु
मुद्गतं चापि शीतमुष्णमथापि वा ॥ गंगं पयः पुनात्येव पापमामरणं कृतमिति ॥ अथ स्नानविधिः ॥ प्रयोगपारिजाते ॥
न प्रातर्भूतिका स्नानं न कुर्याद्गोमयं त्रिशि ॥ प्रातः स्नानं सदा कुर्याद्गोमयेन विचक्षणाः ॥ मध्यं दिने सूक्ष्मस्नानं सायं कार्यं ज
ले न वै ॥ मनुः ॥ रवसंस्थं गोमयं ग्राह्यं भूमौ निपतितेपि वा ॥ उपर्यधश्च संत्याज्यं संपाद्यं मध्यमं हि यत् ॥ नाभिमात्रे जले
गत्वा त्रिः कुर्यान्मज्जनं ततः ॥ गात्राणां क्षालनं कृत्वा सम्यक् स्नायात्ततः परम् ॥ सम्यग्गोमयादिविधिनेत्यर्थः ॥ आदाय
गोमयं विप्रो वामपाणौ निधाय च ॥ व्याहृत्या तन्निधा कृत्वा निक्षिपेत्पाणवेन तु ॥ दक्षिणास्थितभागे नरक्षोहनाय
दिक्ष्वथ ॥ तीर्थं भूमि क्षिपेद्भागमुत्तरं तारमंत्रितम् ॥ मानस्तोकेति मंत्रेण मध्यं चैवाभिमंत्रयेत् ॥ मूर्द्धादिपादपर्यंतं ह
स्ताभ्यां सुसमाहितः ॥ गंधद्वारामित्यनया सर्वांगमनुलेपयेत् ॥ प्रार्थनादिमंत्रांस्तु प्रयोगे वक्ष्यामः ॥ पुराणे ॥ ततः
शिरवांश्च पुरतः कृत्वा मज्जेन्नदीमुखः ॥ विष्णुः ॥ स्नोतसो भिसुरवंस्नायात्तद्दीपुप्रवहज्जले ॥ स्थावरे च तडागे च र
वेरभिसुरवं सदा ॥ वायवीये ॥ संध्यामुखस्तु संध्यायां रात्रौ प्राङ्मुख एव सत् ॥ स्नोतसो भिसुरवं स्नानं मार्जनं चाद्यम
र्षणम् ॥ अन्यत्रार्कमुखो रात्रौ प्राङ्मुखो भिसुरवोपि वा ॥ कात्यायनः ॥ पुत्रजन्मनिमित्तेषु सर्वेषां पुत्रासुरवसु ॥ गृहे गृहसु
रवं स्नानं मार्जनादितु नो भवेत् ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ आचम्य मार्जनं कुर्यादापो हि षेति वारुणैः ॥ इमं मे गंग इत्येकमात्रोऽय
चाद्यमर्षणं ॥ अंतर्जले मुखं कृत्वा कुर्यान्नासाग्रपीडनं ॥ ऋतं चेति तृचं चैव द्रुपदां च ततो जपेत् ॥ अष्टाक्षरं च प्रणवं स्मरेद्दि

क.

१०

ष्णुमजंप्रभुं ॥ अष्टाक्षरमंत्रः शारदायाम् ॥ तारं नमः पदं पश्चान्नरौ दीर्घसमन्वितौ ॥ यवर्णो णायमंत्रो यं प्रोक्तो च-
 स्वक्षरात्मक इति ॥ शौनकः ॥ कुर्याद्वादशभिः स्नानं नामाभिः केशवादिभिः ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यमारोग्यं बुद्धिर्वर्धनम्
 हस्ताभ्यां जलमादाय सकृदेवाभिमंत्रितं ॥ मस्तके च मुरवे वा ह्योर्हृदये पृष्ठदेशके ॥ अभिषिंचेत्स्वमात्मानं गायत्र्या
 योनिमुद्रया ॥ सप्तजन्मकृतं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥ कर्णाजिनिः ॥ देवर्षिपितृणां चैव एकद्वित्रिक्रमेणातु ॥ जले
 दद्याज्जलं चात्रासंस्कृतानां तदेतथा ॥ असंस्कृतानां मृतानां मित्यर्थः ॥ असंस्कृतप्रमीतानां मेक एव तदेक्षिपेत् ॥
 इति बौधायनोक्तेः ॥ चतुर्विंशतिमते ॥ स्नानादनंतरं तावत्तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ उत्तीर्य पीडयेद्दस्त्रं संध्याकर्मततः परं
 ॥ व्यासः ॥ यज्ञोपवीती देवानां निवीती ऋषिर्तर्पणे ॥ प्राचीनावीती पित्र्ये तु स्वेन तीर्थे न भ्रावितः ॥ उशनाः ॥ द्वौ ह-
 स्तौ युग्मतः कृत्वा पूरयेदुदकांजलिम् ॥ गोशृंगमात्रमुद्धृत्य जलमध्ये जलं क्षिपेत् ॥ हेमाद्रौ ब्रह्म वैवर्ते ॥ नाभिमात्रे ज-
 ले स्थित्वा कुर्यात्स्नानांगतर्पणं ॥ देवान् ऋषीन् पितृगणान् स्वपितृंश्चापि तर्पयेत् ॥ भगवान् ॥ स्नानांगतर्पणं कृत्वा
 यक्ष्माणे जलमाहरेत् ॥ नदीक्षमायनं कौर्मै ॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वापि यन्मया दुष्कृतं कृतम् ॥ तत्क्षमस्व खिलं देवि ज-
 गन्मातर्नमोऽस्तुते ॥ स्मृत्यंतरे ॥ विकिरेपिंडदाने च तर्पणे स्नानकर्मणि ॥ आचांतः सन् प्रकुर्वीत दर्भसंत्पजनं बुधः
 ॥ मदनपारिजातेशातातपः ॥ अवमृज्यान्नचस्नातो गात्राण्यवरपाणिभिः ॥ नचापि धूनयेत्केशान् वा ससीन्निविधू-
 नयेदिति शातातपः ॥ बहिर्नद्यादिस्वाचांतः सोदकः किंचिदस्पृशन् ॥ रथ्यागतोऽपि यत्नेन शूचिरेव हि मानव इति ॥ अ-

थवस्त्रधारणं देवतः ॥ स्वयं धौतेन कर्तव्याः क्रियाधर्मा विपश्चिता ॥ न तु नेजकधौतेन नाहूतेन च कर्हिचित् ॥ धौतव
 स्त्रशोषणप्रकारमाह ॥ शातातपः ॥ प्रागग्रमुदगग्रं वा धौतं वासः प्रसारयेत् ॥ दक्षिणाग्रं पश्चिमाग्रं पुनः प्रक्षालनं भ
 वेत् ॥ स्मृत्यन्तरे ॥ इषद्धौतं स्त्रिया धौतं शूद्रधौतं तथैव च ॥ प्रसारितं यमदिशि गर्हितं सर्वकर्मसु ॥ इति दक्षस्मृतौ ॥
 श्रुतिस्मृतिप्रमाणेन ग्राह्यं वस्त्रं च धारयेत् ॥ षट्कर्मनिरतो विप्रो ग्राह्यं वस्त्रं न धारयेत् ॥ षट्कर्माणि चोक्तानि स्मृत्यं
 तरे ॥ स्नानं संध्याजपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणम् ॥ मनुः ॥ ब्राह्मणस्य सितं वस्त्रं मांजिष्ठं च पतेः स्मृतम् ॥ पीतं वैश्य
 स्य शूद्रस्य नीलं मलवदिष्यते ॥ याज्ञवल्क्यः ॥ अष्टहस्तं न वंशवेतं सदृशं नान्यधारितम् ॥ अहृतं तद्विजानीयात्स
 र्वकर्मसु पावनम् ॥ यंत्रनिर्मुक्तमक्षालितमप्यहृतमित्याह ॥ धर्मप्रकाशे सत्यतपाः ॥ अहृतं यंत्रनिर्मुक्तमुक्तं वासः
 स्वयं भुवा ॥ शस्तं तन्मांगलिक्येषु तावत्कालं न सर्वदा ॥ मांगलिक्यं मंगलकर्माणि विवाहादीनि ॥ कच्छस्थानान्या
 ह्याज्ञवल्क्यः ॥ वामकुक्षौ च नाभौ च पृष्ठे चैव यथाक्रमम् ॥ त्रिकच्छेन समायुक्तो द्विजो सौमि निरुच्यते ॥ विष्णुपुराणे
 ॥ होमदेवार्चनाद्यासु क्रियासु पठने तथा ॥ नैकवस्त्रः प्रवर्तेत द्विजो नाचमनेजये ॥ द्वितीयवस्त्राभावे परिधानवस्त्रे
 णैवोत्तरीयं कार्यम् ॥ एकं चेद्वासो भवति तस्यैवोत्तरवर्गेण प्रच्छादयति तेषां त्रिपरस्करगृह्यात् ॥ उत्तरीयाभावे वस्त्रस्यो
 र्ध्वभागोत्तरीयं कुर्यादिति योगीश्वरवचनाच्च ॥ स्मृत्यन्तरे ॥ यजोपवीते हे धार्येश्चौतेस्मार्ते च कर्मणि ॥ तृतीयमुत्तरीया
 र्थे वस्त्राभावे चतुर्थकम् ॥ आचारमयूखादिग्रंथेषु तु वस्त्राभावे तद्विष्यत इति पाठः ॥ परशुरामनिबन्धे तु ॥ उपवस्त्रं

यदानस्यात्तदा चत्वारिधारयेदितियज्ञोपवीतप्रकरणोक्तम् ॥ आर्द्रवस्त्रमूर्ध्वमार्गेणानिष्कासनीयमित्युक्तम् ॥ प्रयोग
पारिजाते ॥ स्नानं कृत्वा आर्द्रवस्त्रं तु ऊर्ध्वमुत्तारयेद्विजः ॥ आर्द्रवस्त्रमधस्ताच्चेत्युनः स्नानेन शब्द इति ॥ इदं च गृहस्नानवि
षयं ॥ ऊर्ध्वमुत्तारयेद्वस्त्रं गृहे नद्यामधस्त्यजेदित्याचारादर्शबोधायनोक्तेः ॥ अथ प्रसंगाद्गृहस्नानविधिरुच्यते ॥
व्यासः ॥ शीतास्वप्नानि विच्योष्यामंत्रसंभारयोगतः ॥ गृहेपिशस्यते रस्नानंतद्दीनमफलं स्मृतं ॥ यमः ॥ आपएव
यदा पूतास्तासांचन्दिर्विशोधकः ॥ तस्मात्सर्वेषु कालेषु उष्णांभः पावनं स्मृतम् ॥ पादौ प्रक्षालयेत्पूर्वमुरवं यज्ञोपवी
तकम् ॥ द्विराचम्य कराभ्यांच दर्भान् धृत्वा शिरसां स्पृशेत् ॥ प्राणायामंततः कुर्यात्कालज्ञानं यथोदितम् ॥ आयो
हिष्ठेति सूक्तेन इमं मे गंग इत्यथ ॥ अतो देवेति सूक्तेन सावित्र्या च विशोधयेत् ॥ शीतोदकं तु दर्भैस्तपश्चादुष्णोदकं
क्षिपेत् ॥ अत्र मार्जननिषेधमाह ॥ बोधायनः ॥ गृहस्नानेन तु प्रोक्तं मार्जनं तर्पणादिकं ॥ नंतरा च मनं प्रोक्तं पश्चादा
चम्य शब्द इति ॥ संग्रहे ॥ स्नानमध्ये नाचमनं मार्जनं तर्पणं न च ॥ वस्त्रस्य पीडनं नैव संकल्प रहितं तथा ॥ संकल्प रहितं
स्नानमध्ये संकल्प रहितं न तु सर्वथा संकल्पवर्जितमित्यर्थः ॥ गृहे गृहमुरवं स्नानं मध्ये संकल्पवर्जितमिति बृहद्यमो
क्तेः ॥ केचित्तु गृहस्नाने संकल्पमेव नेच्छंतितदसत् ॥ संकल्पं च यथा कुर्यात्स्नानदानव्रतादिके ॥ अन्यथा पुण्यक
र्माणि निष्कला निभवंति चेति मार्कंडेयवाक्यात्संकल्पस्य चावश्यकत्वात् ॥ संकल्पमूलः कामो वै यज्ञाः संकल्पसं
भवाः ॥ व्रतं नियमधर्माश्च सर्वे संकल्पजाः स्मृता इति मनूक्तेः ॥ अत्रेष्टज्ञानताज्ञानसंकल्पः कथमिदमनेन सा

धयामीत्यच्छावाकः॥ मंडनः॥ सुरव्य काले यदा वश्यं कर्म कर्तुं न शक्यते॥ गौण काले पिकर्तव्यं गौणोप्यत्रेह शोभवे
 त्॥ ईदृशो सुरव्यसमः॥ अत्र विशेषस्तेनैवोक्तः॥ गौणे धेतेषु कालेषु कर्मचोदितमाचरन्॥ प्रायश्चित्तप्रकरणायो
 क्तानि कृतिमाचरेत्॥ ॥ इति स्नानविधिः॥ अथ प्रयोगः॥ अरुणोदयेंतरिक्षस्थं गोमयं संगृह्य तदभावे भूमिस्थ
 मेवोपर्यधश्च संत्यज्य मध्यस्थं गृहीत्वाऽन्यां स्नानसामग्रीं चादाय गंगातीर्थमेत्योत्थृतजलेन मुखं पाणी पादौ च प्रक्षा
 ल्येष्टदेवताः स्मृतानां भिमात्रजलंगत्वा त्रिनिर्मज्ज्यांग प्रक्षालनं कृत्वा देशकालौ स्मृत्वा मम कायवाङ्मनः कृतकर्म
 दोषपरिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातः स्नानं करिष्ये इति संकल्प्य गोमयं सज्ये पाणौ कृत्वा ॐ भूर्भुवःस्वरि
 ति त्रिधा विभज्य दक्षिणभागं प्रणवेन प्राच्यादिदिक्षु निक्षिप्योत्तरभागं च तथैव तीर्थं निक्षिप्य मध्यमभागं मानसो
 के इति मंत्रेणाभिमंत्र्य॥ गंधद्वारां दुराधर्षानित्यपुष्टां करीषिणीम्॥ ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपबृहयेऽश्रियम्॥
 अग्रमग्रं चरंतीनामोषधीनां वने वने॥ तासामृषभपत्नीनां पवित्रं कायशोधनम्॥ तन्मोरोगांश्च शोकांश्च नुद
 गोमयसर्वदेति मंत्राभ्यां मूर्द्धादि सर्वांगमनुलिप्य॥ हिरण्यशृंगं वरुणं प्रपद्ये तीर्थं मे देहियचितः॥ यन्मया शुक्त
 मसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्रहः॥ यन्मे मनसा वाचा कर्मणा वा दुष्कृतं कृतम्॥ तन्न इन्द्रो वरुणो नृहस्यतिः सविता च
 पुनंतु पुनः पुनरिति द्वाभ्यां वरुणं संप्राप्य॥ बद्धशिरवापुरतः कृत्वा प्रवहज्जले प्रवाहाभिमुखस्त्रिवारमवगात्थ
 शरीरं प्रक्षाल्य॥ आपो हि ष्ठेति नवर्चसूक्तेन मार्जनं विधाय अंगुष्ठमूलेन जलं प्रदक्षिणामालोडयेत्॥ इमं मे गंगे इत्यस्य

प्रेयमेधःसिंधुर्नद्योजगतीजलालोडनेविनियोगः॥ इमंमेगंगेयमुनेसरस्वतिशतुद्रिस्तोमंसचतापरुष्यया॥ असिकन्या
 मरुद्दधेवितस्तयार्जीकीयेशयुत्था सुषोमया॥ इत्यालोड्यजलेमुरवंकृत्यानासाग्रंसंपीड्याधमर्षणंकुर्यात्॥ ऋतंचे
 तिभ्युच्चेन॥ ततःॐ नमो नारायणायेत्यष्टाक्षरमंत्रं॥ द्रुपदादिवेत्सुमुचानः॥ सिन्नः स्नात्वीमलादिवा॥ पूतंपवित्रेणो
 वाज्यं॥ आपःशंधंतुमैनसः॥ इतिचजपित्वा॥ॐ विष्णुं च स्मृत्वा केशवादिदामोदरांतैर्द्वादशनामभिर्द्वादशकृत्वा आ
 पुत्यथो निमुद्रयाजलमादाय मूर्ध्निमुरवे बाह्वोर्हृदये पृष्ठदेशे गायत्र्याभिषिच्य॥ नंदिनी नलिनी सीता मालती च म
 लापहा॥ विष्णुपादाब्जसंभूता गंगा त्रिपथ गामिनी॥ भागीरथी भोगवती जान्हवी त्रिदशेश्वरी॥ द्वादशैतानि नामानि
 यत्र यत्र जलाशये॥ स्नानयुक्तः सदा ब्रूयात्तत्र तत्र वसाम्यहम्॥ इति गंगा वाक्यं पठित्वा नाभिमात्रजलंगतः स न रत्ना
 नांगतर्पणंकुर्यात्॥ तच्चेत्थं॥ प्राङ्मुखः साक्षताभिरद्भिरुपवीती ब्रह्मादयो ये देवास्तान् देवांस्तर्पयामि॥ भूर्देवांस्तर्प
 यामि॥ भुवर्देवांस्तर्पयामि॥ स्वर्देवांस्तर्पयामि॥ भूर्भुवःस्वर्देवांस्तर्पयामि॥ इति पंचमंत्रैरेकैकमंजलिं देवतीर्थेन द
 त्वा निवीती उदङ्मुखः कृष्णद्वैपायनादयो ये ऋषयः॥ स्तान् ऋषींस्तर्पयामि॥ भूर्ऋषींस्तर्पयामि॥ भुवर्ऋषींस्तर्पयामि॥ स्वर्ऋषीं
 ॥ भूर्भुवःस्वर्ऋषींस्तर्पयामीति पंचभिर्द्वादशकंजलीसयवाभिरद्भिः प्राजापत्यतीर्थेन दत्वाथ दक्षिणामुखः प्राचीना
 वीती पितृतीर्थेन सतिलाभिरद्भिः सोमः पितृमान्यमोगिरस्वानग्निधानाः कव्यवाहनादयो ये पितरस्तान् पितृंस्तर्पया
 मि॥ भूःपितृंस्तर्पयामि॥ भुवःपितृंस्तर्पयामि॥ स्वःपितृंस्तर्पयामि॥ भूर्भुवःस्वःपितृंस्तर्पयामीति पंचभिस्त्रिस्त्रिस्तर्पयित्वाती

आ.

॥१३॥

रमेत्य ॥ अग्निदग्धाश्च ये जीवा येऽप्यदग्धाः कुले मम ॥ भूमौ दत्तेन तोयेन तृप्ता यां तु परांगतिमिति मंत्रेणांजलिं तटे निक्षिप्य
॥ ये के चास्मत्कुले जाता अपुत्रा गोत्रिणो मृताः ॥ ते गृणहंतु मया दत्तं वस्त्रं निष्पीड्य नोदकं ॥ इति वस्त्रं तीरे निष्पीड्योपवीती
यन्मया दूषितं तोयं शरीरमलसं भवात् ॥ तद्दोषपरिहारार्थं यक्ष्माणं तर्पयाम्यहम् इति यक्ष्मतर्पणं विधाय ॥ नद्यभिमु
खमंजलिबध्वा ॥ ज्ञानतो ज्ञानतो वापियन्मया दुष्कृतं कृतं ॥ तत्क्षमस्वारिखिलं देवि जगन्मातर्नमोऽस्तुते ॥ इति नदीक्षमापनं
कुर्यात् ॥ ततः पूर्वोक्तं शकं वासः परिधायोत्तरीयार्थं द्वितीयं प्रावृत्य चतुर्गुणीकृतं परिधानीयं उपरिदशं निष्पीड्य द्विराच
म्यतिलकं कुर्यात् ॥ अथ तिलकः प्रयोगः पारिजाते ॥ ललाटे तिलकं कृत्वा संध्या कर्म समाचरेत् ॥ अकृत्वा भालतिलकं त
स्य कर्म निरर्थकं ॥ मृद्वस्म चंदनं प्रोक्तं तोयं चैव चतुर्थकं ॥ स्नात्वा पुंङ्गं मृदा कुर्याद्भुत्वा चैव तु भस्मना ॥ देवानभ्यर्च्य गंधेन
जलमध्ये जलेन तु ॥ मृदोर्ध्वपुंङ्गं भस्मनातिर्यक् चंदनेनोभयमित्याह कात्यायनः ॥ ऊर्ध्वपुंङ्गं मृदा कुर्याद्भस्मना तु त्रिपुं
ङ्गं ॥ उभयं चंदनेनैव अभ्यंगोत्सवरात्रिषु ॥ ऊर्ध्वपुंङ्गं स्यादवश्यं कल्पमुक्तं सारसमुच्चये ॥ ऊर्ध्वपुंङ्गं विहीनस्य रमशान
सदृशं मुखं ॥ अवलोक्य मुखं तस्य श्रीसूर्यमवलोकयेत् ॥ बहून्नारदीये ॥ स्नानं दानं जपो होमः संध्या स्वाध्याय
कर्म च ॥ ऊर्ध्वपुंङ्गं विहीनेन तत्सर्वं निष्फलं भवेत् ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ गंगातीरसमुद्भूतां मृदं भूर्भाविभार्त्तियः ॥ विभार्त्ति
रूपं सोर्कस्य तमोनाशाय केवलं ॥ तिलकस्थानानि ब्रह्मांडे ॥ ललाटे केशवं विद्यान्नारायणमथोदरे ॥ माधवं हृदये
न्यस्य गोविंदं कंठकूर्पके ॥ विष्णुं च दक्षिणे कुक्षौ तद्भुजे मधुसूदनं ॥ त्रिविक्रमं कर्णमूले वामकुक्षौ तु वामनं ॥ श्रीधरं

कं.

॥१३॥

चतुर्षीकेशं वामयोर्बाहुकर्णयोः ॥ पद्मनाभं पृष्ठदेशे ककुद्दामोदरं स्मरेत् ॥ मूर्ध्नि मूलेन मंत्रेण शेषं द्वादशनामभिः ॥
संकर्षणादिभिः कृष्णोशकैश्चेत्केशादिभिः ॥ व्यासस्तु ॥ वामहस्ते जलं कृत्वा सावित्र्या चाभिमंत्रितं ॥ तद्विष्णोरि
ति मंत्रेण मर्दये नृत्तिकांततः ॥ अतो देवेति सूक्तेन तिलकं धारयेत्सदा इत्याह ॥ एवं यथासंप्रदायं तिलकं कुर्यात् ॥
अथ भस्मधारणविधिः संग्रहे ॥ अग्निहोत्राग्निजं भस्म विरजा होमजं तथा ॥ औपासनसमुत्पन्नं समिदग्नि समद्भवं
॥ समिदग्नि समुत्पन्नं धारयेद्ब्रह्मचारिणा ॥ शूद्राणां श्रोत्रियाणां रपचनाग्नि समुद्भवं ॥ अन्येषामपि सर्वेषां धारयेदा
वानलोद्भवमिति पुलस्त्यः ॥ अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैः शूद्रं भस्माभिमंत्रितं ॥ शिवमंत्रेण तद्भस्म मंत्रेणाष्टाक्षरेण वा ॥
गायत्र्या वाथ देवेषु मंत्रेण प्रणवेन चेति ॥ आचार्यः ॥ ललाटे तद्वदये कंठे बाह्वोः पृष्ठे परे गले ॥ त्रिपुंड्रं भस्मना कुर्याद्विष्ट
मंत्रेण मानव इति क्रियासारे ॥ वामहस्ततले भस्म क्षित्वा च्छाद्या न्यपाणिना ॥ अग्निरित्यादि मंत्रेण स्पृशन् भस्माभि
मंत्र्य च स्मृतिसंग्रहे ॥ धार्यं भस्म त्रिसंध्यं तु गृहिणा जलसंयुतम् ॥ सर्वकालं भवेत्स्त्रीणां यतीनां जलवर्जितं ॥ वान
प्रस्थस्य कन्यानां दीक्षाहीनानां तथा ॥ माध्याह्नात् प्रातर्जले युक्तं परतो जलवर्जितम् ॥ मध्यांगुलित्रयेणैव स्वदक्षि
णकरस्य च ॥ त्रिपुंड्रं धारयेद्द्विद्वान् सर्वकर्मसु सर्वदा ॥ कात्यायनः ॥ श्राद्धे यज्ञे जपे होमे वैश्वदेवे स्फुरार्चने ॥ घृतत्रि
पुंड्रः पूतात्मा मृत्युं जयति मानवः ॥ भविष्ये ॥ सितेन भस्मना कुर्यात्त्रिसंध्यं च त्रिपुंड्रकं ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः शिवेन स
ह मोदते ॥ सत्यं शौचं जपो होमस्तीर्थदेवादिपूजनं ॥ तस्य व्यर्थं मिदं सर्वं यस्त्रिपुंड्रं न धारयेत् ॥ अत्रोक्तो अग्निरित्यादिमं

आ०

॥१४॥

त्रोऽथर्वशिखायां दर्शितः ॥ अग्निरिति भस्म वायुरिति भस्म जलमिति भस्म स्थलमिति भस्म व्योमेति भस्म सर्व
५ हवा इदं भस्म मन एतानि च क्षूषि भस्मानितीति ॥ अस्य क्रव्यादिसमर्प्यते ॥ भस्म वामहस्ते कृत्वा भस्माभिर्मंत्रण
मित्यस्य पिप्पलादि ऋषिः रुद्रो देवता गायत्री छंदः भस्म शक्त्यर्थे जपे विनियोगः ॥ इति त्रिपुंड्र भस्मधारणविधिः ॥
एवं भस्म धृत्वा संध्यां कुर्यात् ॥ अथ संध्याविधिः ॥ ॥ मरीचिः ॥ संध्यायेन न विज्ञाता संध्या येनानुपासिता ॥ जीवमा
नो भवेच्छूद्रो मृतः श्वाचाभिजायते इति संध्यायानित्यत्वमुक्तम् ॥ दक्षः ॥ संध्याहीनो शक्तिर्नित्यमनर्हः सर्वकर्मस
॥ यदन्यत्कुरुते कर्म न तस्य फलभाग भवेदिति शक्तित्वसंपादनेन कर्मो गत्वमप्युक्तम् ॥ तच्च प्रातः संध्याया एवेति केचि
त् ॥ श्रीमातामह चरणास्तु संध्यात्रयस्यापि वचनांतर प्राप्तं तत्संध्याकालोत्तरतत्तत्कर्मो गत्वमित्युक्तमुत्पश्यंति
॥ संध्याकालो धर्मसारे ॥ उत्तमा तारकोपेता मध्यमालुप्ततारका ॥ अधमा सूर्यसहिता प्रातः संध्या त्रिधामता ॥ उत्तमा
सूर्यसहिता मध्यमालुप्ततारका ॥ कनिष्ठा तारकोपेता सायं संध्या त्रिधामता ॥ प्रयोगपारिजाते ॥ उदयास्तमया दू
र्ध्वं यावत्स्याद्दृष्टिकात्रयं ॥ तावत्संध्यामुपासीत प्रायश्चित्तं ततः परम् ॥ तच्च शातातपीये ॥ संध्याकाले त्वत्क्रांते-
स्मात्वाचम्य यथाविधि ॥ जपेदष्टशतं देवीं ततः संध्यां समाचरेत् ॥ मदनपारिजाते तु ॥ कालातिक्रमणे चैव चतुर्थाध्यं प्र
दापयेत् इत्युक्तं ॥ शौनकः ॥ प्राणानायम्य विधिवद्वाग्यतः संयतेन्द्रियः ॥ अथ संध्यामुपासिष्य इति संकल्प्य मार्जयेत् ॥
स एव ॥ नासिका मंगुलीभिस्तु तर्जनीं मध्यमामृते, सव्येन तु समाकृष्य दक्षिणेन विसर्जयेत् ॥ प्रणवव्याहृतीः सप्तगा

कं

॥१४॥

यत्रींशिरसासह ॥ त्रिःपठेदायतप्राणः प्राणायामः स उच्यते ॥ कात्यायनः ॥ दक्षिणे रेचयेद्वायुं वामेनापूरितोदरं ॥ कुं
 भकेन जपं कुर्यात्प्राणायामो भवेदिति प्रयोगपारिजाते ॥ पंचांगुलीभिर्नासाग्रं पीडयेत्प्रणवेन वै ॥ मुद्रेयं सर्वपापघ्नी वा
 नप्रस्थगृहस्थयोः ॥ कनिष्ठानामिकांगुष्ठे र्पतेश्च ब्रह्मचारिणः ॥ मार्जनमाह कात्यायनः ॥ तिसृभिर्मार्जनं कुर्यादापो
 हीतिकुशोदकैः ॥ प्रतिपादं क्षिपेन्मूर्ध्नि प्रतिप्रणवसंयुतम् ॥ ऋग्विधाने ॥ नवप्रणवयुक्तेन आपोहिष्ठे च्युचेन तु ॥ संव
 त्सरकृतं पापं मार्जनं ते विनश्यति ॥ प्रजापतिः ॥ ऋगंते मार्जनं कुर्यात्पादांते वा समाहितः ॥ अर्धचांते च वा कुर्याच्छि
 ष्ठानां म तमीदृशम् ॥ मंत्राचमनमाह शौनकः ॥ अथाचमनमादाय सूर्यश्चेति पिबेदपः ॥ अथ मध्यं दिने त्वापः पुनं स्वि
 तिचमंत्रतः ॥ मार्जनांतरापयाह स एव ॥ प्रणवेन व्याहृतिभिर्गायत्र्या प्रणवाद्यया ॥ आपोहिष्ठे तिसूक्तेन मार्जनं हि चतु
 र्थकं ॥ इमानि मार्जनानि गृहे पात्रांतरमादाय कार्याणि ॥ तथा च पारिजाते ॥ नद्यांतीर्थे हृदे तत्र भाजने मृन्मये गृहे ॥
 औदुंबरे च सौवर्णे राजतेदारुसंभवे ॥ कृत्वा तु वामहस्ते वा संध्योपास्तिं समाचरेत् ॥ औदुंबरं ताम्रं वामहस्ते तु सर्वथा पा
 त्रांतराभावे बोध्यमिति श्रीमातामहचरणाः ॥ पात्राकृतिमाह मरीचिः ॥ गोकर्णाकृतिवत्पात्रं ताम्रं रौप्यं च हार
 कं ॥ जलं तत्र विनिक्षिप्य संध्योपासनमाचरेत् ॥ अथ पापपुरुषमाह शौनकः ॥ उद्धृत्य दक्षिणे हस्ते जलं गोकर्णवत्कृते
 ॥ निःश्वास्य नासिकाग्रे तु पाथानं पुरुषं स्मरेत् ॥ ऋतं चेति च्युचो वापि द्वुपदां वा जपेदृचं ॥ दक्षनासापुटे नैव पाथानमप
 सारयेत् ॥ तज्जलं नावलोक्याथ वामभागे क्षितौ क्षिपेत् ॥ अथार्घ्यदानं गृह्यपरिशिष्टे ॥ अथाचम्यदर्भपाणिः पूर्ण

आ.
॥१५॥

मुदकांजलिमादित्याभिसुरवःस्थित्वाप्रणवव्याहृतिपूर्वयासावित्र्यात्रिभिर्वेदयेत्क्षिपेत्तदेवाध्यनिवेदनं॥ असावा
दित्योब्रह्मेतिप्रदक्षिणंपरिपतन्परिषिन्ध्यापउपस्पृशेदिति॥ शौनकः ईषन्नम्रःप्रभातेतुमध्यान्हेऋजुसंस्थितः॥ द्विजोर्ध्वं
क्षिपेद्देव्यासायंतूपविशन्भुवि॥ मदनरत्नेव्यासः॥ कराभ्यां तोयमादायगायत्र्याचाभिसंभ्रितं॥ आदित्याभिसुरवस्तिष्ठ-
स्त्रिरूर्ध्वसंध्ययोःक्षिपेत्॥ सकृदेवतुमध्यान्हेक्षेपणीयंद्विजातिभिरिति॥ अथगायत्रीजपस्तत्रैव॥ धृत्वापवित्रंसंप्रो-
क्ष्यजपस्थानंकुशोदकैः॥ आधारादीन्ममस्कृत्यकुशाग्रैरासनंततः॥ बध्वापद्मासनंवापिस्वस्तिकंवायथास्तरवम्॥
ॐ भूर्भुवःस्वरोमितिजपित्वा रुद्धासनंहितत्॥ गृह्यपरिशिष्टेपि॥ शकचौदेशेदर्भाभिसोक्षितेदर्भानास्तीर्यव्याहृतिमि-
रुपविश्यप्राणायामत्रयंकृत्वात्मानंव्याहृतिभिरभ्युक्ष्यसावित्र्याऋषिदेवतछंदोस्यनुस्मृत्यषड्विस्तदंगमंत्रैर्यथांगमा-
त्मन्यस्यात्मानंतद्रूपंभावयेद्यथा॥ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नो ज्ञानेन प्रचोदयात्॥ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नो ज्ञानेन प्रचोदयात्॥
तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नो ज्ञानेन प्रचोदयात्॥ धीमहि कवचाय हुमिति उरसि धियो योन इति नेत्रत्रयाय यवौषडिति नेत्रललाटेषु विन्यस्याथ प्रचो-
दयादित्यस्त्राय फडितिकरतलैरस्त्रंप्राच्यादिदिक्षु न्यसेद्देवोंगन्यास एनमप्येकेनेछंतिसवि धिरवौदिक इति ध्यात्वा ग-
च्छवरदेदेवीत्यावाहृतिष्वन्नर्धनक्षत्रेषामंडलदर्शनान्मंत्रार्थमनुसंदधानः सप्रणवव्याहृतिपूर्विकांसावित्रींजपेदि-
ति॥ याज्ञवल्क्यः॥ ध्यायेत्तुमनसामंत्रंजिह्वोष्ठौ न विचालयेत्॥ न कंपयेच्छिरो ग्रीवांदंता नैव प्रकाशयेत्॥ यक्षरक्षः
पिशाचाश्चसिद्धविद्याधरागणाः॥ यस्मात्प्रभावंगृण्हंतितस्माद्गुह्यंतुकारयेत्॥ मनुः॥ विधियज्ञाज्जपयज्ञोविशिष्टोद

शभिर्गुणैः ॥ उपांशः स्याच्छतगुणः सहस्रोमानसः स्मृतः ॥ जपसंख्यास्मृत्यन्तरे ॥ सायंप्रातश्चमयान्देसाकिर्त्री
 वाग्यतेजपेत् ॥ सहस्रपरमां देवीं शतमध्यां दशावरां ॥ अथ गायत्री जपलक्षणं ॥ संपुटैकषडोंकारा गायत्री त्रिविधा
 मता ॥ तत्रैकप्रणवाग्राह्या गृहस्थैर्ब्रह्मचारिभिः ॥ गृहस्थो ब्रह्मचारी च प्रणवाद्यामिमां जपेत् ॥ अन्तेयः प्रणवं कुर्या
 न्नासौ वृद्धिमाप्नुयात् ॥ संपुटां च षडोंकारां गायत्रीं च जपेद्यतिः ॥ व्यासः ॥ अष्टोत्तरशतं नित्यमष्टाविंशतिरेव वा ॥ वि
 धिना दशकं वापि त्रिकालेषु जपेद्भिजः ॥ तत उद्वास्थ गायत्री मुत्तमेत्यनुवाकतः ॥ अयं च गायत्री जपस्तीरमेत्यस्थले च
 त्रासनादौ कार्यो न तु जले ॥ कदाचिदपि नो विद्वान् गायत्री मुदके जपेत् ॥ गायत्र्यग्निमुरवा प्रोक्ता तस्मादुत्थाय तां जपेदि
 ति श्रीदत्तधृतगोभिलवचनात् ॥ यत्तु ॥ आर्द्र वासा जले कुर्यात्तिर्पणा च मनं जपमिति हरीतवचस्तद्गायत्री जपव्य
 तिरिक्तजपविषयम् ॥ नृसिंहपुराणे ॥ त्रिविधो जपयज्ञः स्यात्तस्य भेदं निबोधत ॥ वाचिकश्च उपांशश्च मानसस्त्रि
 विधः स्मृतः ॥ त्रयाणां जपयज्ञानां श्रेयान्त्स्यादुत्तरोत्तरः ॥ एतेषां लक्षणा न्याह विश्वामित्रः ॥ यदुच्चनीचस्वरितैः
 शब्दैः स्पष्टपदाक्षरैः ॥ मंत्रमुच्चारयेद्वाचा वाचिको यं जपः स्मृतः ॥ शनैरुच्चारयेन्मंत्रमीषदोष्टौ च चालयेत् ॥ अपरैर्न श्रुतः
 किंचित्स उपांशजपः स्मृतः ॥ धिया यदक्षरश्रेण्या चण्डिपदात्पदम् ॥ शब्दार्थचिंतनं भूपकथ्यते मानसो जपः ॥ आ
 सनान्याह ॥ व्यासः ॥ कौशेयं कंबलं चैव अजिनं पट्टमेव च ॥ दारुजं तालपत्रं वा आसनं परिकल्पयेत् ॥ कृष्णाजिने जान-
 सिद्धिर्मांक्षश्चीर्ज्या घर्मणि ॥ वशाजिने व्याधिनाशः कंबले दुःखमोचनम् ॥ अभिचारे नीलवर्णं रक्तं वश्यादिकर्मणि

आ०

॥१६॥

शान्तिकेकं बलः प्रोक्तः सर्वेषां चित्रकं बले ॥ वशावंध्यामृगीतिव्याख्यातं मयूरवे ॥ जपमालोक्तातंत्रांतरे ॥ अंगुलीग
णनादेकं रेखयाष्टगुणं भवेत् ॥ कुशग्रंथ्याकोटिगुणं रुद्राक्षैः स्यादनंतं कं ॥ अक्षगणनाव्युक्ताप्रजापतिना ॥ अ
ष्टोत्तरशतं कुर्याच्चतुःपञ्चाशिकांस्तथा ॥ सप्तविंशतिकं वापिततो नैकाधिकावरा ॥ अवरान्यूना रक्तवर्णैरमिश्रैश्च की
टरंधविर्वर्जितैः ॥ अक्षसूत्रं प्रकर्तव्यं गोपुच्छवलयकृति ॥ वक्रं वक्रेण संयोज्य पुच्छं पुच्छेन योजयेत् ॥ मेरु
र्ध्वमुखः कार्यः प्रत्येकं नागपाशकं ॥ पश्चान्तेन जपं कुर्याद्भवेदुक्तफलं प्रिये ॥ इति नृसिंहपरिचर्यायां ॥ अनामा
मध्यमाक्रम्य जपं कुर्याच्च मानसं ॥ मध्यमा मध्यमाक्रम्य जपं कुर्यादुपांशकं ॥ तर्जनीं तु समाक्रम्य जपं नैवेह का
रयेत् ॥ एकैकमणिमंगुष्ठेनाकर्षेत्प्रजपेन्मनुस् ॥ मेरौ तु लंघिते देवि नमंत्रं फलभाग्भवेत् ॥ प्रमादात्पतिते सूत्रे जपे
दष्टोत्तरं शतम् ॥ पादयोः पतिते तस्मिन्पक्षात्यदिगुणं जपेत् ॥ इति सूत्रमाला एतच्च गायत्रीजपातिरिक्तजपे ज्ञेयम्
॥ उक्तं च ॥ मालाकरणं ब्रह्मयामले गायत्री कल्पे च ॥ पर्वभिस्तजपेद्देवीं मालाकाम्यजपे स्मृता ॥ गायत्र्या मूलवेद
त्वाद्देदः पर्वसु गीयते ॥ आरभ्यानामिकामध्यं पर्वण्युक्तान्यनुक्रमात् ॥ तर्जनीमूलपर्यंतं जपेद्दशसु पर्वसु ॥ मध्य
मांगुलिमूले तु यत्पर्वद्वितयं भवेत् ॥ तं वै मेरुं विजानीयाज्जपेत्तं नातिलंघयेत् ॥ मोडः स्मृत्यं ॥ आरभ्यानामिका मूला
त्प्रादक्षिण्येन वै क्रमात् ॥ मध्यमा मूलपर्यंतं जपेद्दशसु पर्वसु ॥ वृद्धमनुः ॥ वस्त्रेणाच्छादितकरंदक्षिणं यः स दज
पेत् ॥ तस्य स्यात्सफलं जाप्यं तद्धीनमफलं स्मृतम् ॥ अतएवतिर्यक्संचिका कल्पिता केनचिद्बुद्धिमता वृद्धेन जपशीले

कं.

॥१६॥

न॥ जपार्थं सा च गोमुरवीति व्यवहि यते लोके स्तस्यास्त्वन्यत्किंचिन्मूलं न पश्यामः ॥ अथोपस्थानं शौनकः ॥ सायं
 प्रातरुपस्थानं कुर्यान्मंत्रैर्यथाक्रमं ॥ जातवेदस इत्येकानच्छं योरावृणीमहे ॥ नमो ब्रह्मण्य इत्येतैरुपतिष्ठेद्दिशं
 प्रति ॥ तत्रैव प्रातः सूर्यमुपस्थाय मित्रस्य चर्षणीधृत इति ॥ भगवान् अंबकमिति मंत्रेण नमो ब्रह्मण्य इत्यथ ॥ मि
 त्रस्य चर्षणीद्वाभ्यां प्रातः काले विशेषत इति ॥ गृह्यपरिशिष्टे प्रदक्षिणां दिशः साधिपास्त्या संध्यायै नमः ॥ सावि
 त्र्यै नमो गायत्र्यै नमः सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमस्कृत्य ॥ ततः ॥ उत्तमेशिरवरे जाते भूम्यां पर्वतमूर्धनि ॥ ब्राह्मणेभ्यो म
 नुजाता गच्छ देवियथास्तरवमिति संध्यां विसृज्य भद्रन्नो अपि वातयमन इत्युक्त्वा शान्तिं च त्रिरुच्चार्य प्रदक्षिणां पार
 क्रामन्नासत्य लोकात्पातालादालोका लोकपर्वतात् ॥ ये सन्ति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नम इति नमस्कृत्य
 भूमिमुपसंगृह्य गुरुत्वं द्वांश्चोपसंगृह्णीयादेवं सायं ॥ अथ प्रयोगः ॥ आसने उपविश्या चम्य ब्रह्मचारी कनिष्ठाना
 मिकां गुष्ठेर्गृहस्थः पंचांगुलीभिर्नासां धृत्वा वामरंध्रेण वायुमापूर्य निरोधेन कुंभके कृते ॥ प्रणवस्य परब्रह्म ऋषिः ॥
 परमात्मा देवता ॥ देवी गायत्री छंदः ॥ सप्तानां व्याहृतीनां विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजगौतमात्रिवसिष्ठ कश्यपाश्र
 षयः ॥ अग्निवाय्वादित्यबृहस्पतिवरुणाद्रविश्वेदेवा देवताः ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्बृहतीपंक्तित्रिष्टुप्जगत्यच्छंदासि ॥
 गायत्र्या विश्वामित्रऋषिः ॥ सविता देवता ॥ गायत्री छंदः ॥ गायत्री शिरसः प्रजापतिर्ऋषिः ॥ ब्रह्माग्निवाय्वादित्या दे
 वताः ॥ यजुश्छंदः प्राणायामे विनियोगः ॥ ॐ भूः ॐ भुवः ॐ स्वः ॐ महः ॐ तपः ॐ सत्यम् ॥ ॐ तत्सवितुर्वरे

आ.
॥१७॥

चोदयात् ॥ ॐ आपोज्योतीरसोमृतं ब्रह्मभूर्भुवः स्वरोम् ॥ एवं त्रिरुक्ता दक्षिणारं धेणवायुं शनैर्विसृज्या चम्यममउ
पात्तदुर्लक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातः संध्यामुपासिष्ये ॥ इति संकल्प्यापोहिषेति न्युचेन प्रथममार्जनं कुर्या
त् ॥ तच्चेत्थं आपोहिषेति न्युचस्यांबरीषः सिंधुद्वीपऋषिः ॥ आपोदेवता गायत्री छंदः मार्जने विनियोगः ॥ ॐ आपोहि
ष्ठामयोभुवः ॥ ॐ तान ऊर्जे दधातन ॥ ॐ महेरणाय चक्षसे ॥ ॐ यो वः शिवतमोरसः ॥ ॐ तस्य भाजयते हनः ॥ ॐ
उशतीरिवमातरः ॥ ॐ तस्मा अरंगमामवः ॥ ॐ यस्य क्षयाय जिन्वथ ॥ ॐ आपोजनयथाचनः ॥ इति प्रणवयुतै
र्नवभिः पादैः शिरोमार्जयित्वा मंत्राचमनं कुर्यात् ॥ हस्ते जलमादाय ॥ सूर्यश्चेति याज्ञवल्क्य उपनिषदऋषिः सूर्यमा
मन्युमन्युपतिरात्रयोदेवताः ॥ प्रकृति छंदः ॥ मंत्राचमने विनियोगः ॥ ॐ सूर्यश्चमामन्युश्चमन्युपतयश्चमन्यु कृतेभ्यः
॥ पापेभ्योरक्षंतां ॥ यद्वात्र्यापापमकार्षे ॥ मनसा वाचा हस्ताभ्यां ॥ पञ्चासुदरेण शिञ्चा ॥ रात्रिस्तदवलुपतु ॥ यत्किंचदुरि
तं मयि ॥ इदमहं माममृतयो नो सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहेति जलं पीत्वा ॥ आचम्य ॥ समस्तव्याहृतीनां प्रजापतिर्ऋ
षिः ॥ प्रजापतिर्देवता ॥ बृहती छंदः ॥ गायत्र्या विश्वामित्रऋषिः ॥ सविता देवता ॥ गायत्री छंदः ॥ मार्जने वि० ओं मिति प्रथ
मं भूर्भुवः स्वरिति द्वितीयं ॐ तत्सवितुरिति गायत्र्या तृतीयं च कृत्वा ॥ आपोहिषेति नवर्चेन चतुर्थमार्जनं कुर्यात् ॥
आपोहिषेति नवर्चस्य सूक्तस्यांबरीषः सिंधुद्वीप आपो गायत्री ॥ पंचमी वर्धमाना ॥ सप्तमी प्रतिष्ठा ॥ अंत्ये दे अनुष्टुभौ
मार्जने विनियोगः ॥ ॐ आपोहिष्ठामयोभुवस्तान ऊर्जे दधातन ॥ महेरणाय चक्षसे ॥ यो वः शिवतमोरसस्तस्य भा

कं०

॥१७॥

जयतेहनः॥ उशतीरिवमातरः॥ ॐ तस्मा अरंगमांमवोयस्यक्षयायजिन्वथ॥ आपोजनयथाचनः॥ ॐ शन्नोदेवीर
भिष्टय आपो भवंतु पीतये॥ शंयोरभिस्त्रवंतुनः॥ ॐ ईशानाचार्याणां क्षयंतीश्चर्षणीनां॥ अपोयाचामिभेषजं॥ ॐ
अफ्रमेसोमो अब्रवीदंतर्विश्वानिभेषजा॥ अग्निंच विश्वशं भुवं॥ ॐ आपः प्रणीतभेषजं वरुथंतन्वे ३मम॥ ज्योक्च
सूर्येदृशो॥ ॐ इदमापः प्रवहतयत्किंचदुरितंमपि॥ यद्वाहमभिदुद्रोहयद्वाशेषउतानृतं॥ ॐ आपो अद्यान्वचारिषं
स्मेनसमगस्महि॥ पयस्वानभ आगहितं मासं सृजवर्चसा॥ इतिप्रत्यर्थं चमोंकारपूर्वकं शिरसिमार्जनं कृत्वा घर्मर्षणं
कुर्यात्॥ गोकर्णाकारं जलपूर्णं चुलकं नासिकांतं नीत्वा प्राणं निरुत्थ्य॥ ऋतंचेति च्युत् स्या घर्मर्षणं ऋषिः भावयन्तं दे
वता अनुष्टुप् छंदः अघर्मर्षणो विनियोगः॥ ॐ ऋतंच सत्यंचाभिद्वात्तपसोध्यजायत॥ ततो रात्र्यजायत ततः समुद्रो
अर्णवः॥ समुद्रादर्णवादधिसंवत्सरो अजायत॥ अहोरात्राणि विदधद्विश्वस्यमिषतो वशी॥ सूर्याचंद्रमसौ धातायथा
पूर्वमकल्पयत्॥ दिवं च पृथिवींचांतरिक्षमथोस्वः॥ इतिजपित्वादक्षिणनासाविलात्पापपुरुषं निःसारितं प्राचयन्वा
मभागे जलं क्षिपेत्॥ आचम्य पूर्णोदकां जलिरादित्याभिमुखस्तिष्ठन् गायत्र्या विश्वामित्रं ऋषिः सविता देवता गाय
त्री छंदः सवित्रेऽर्घ्यदाने विनियोगः॥ ॐ भूर्भुवः स्वरिति व्याहृतिपूर्वासावित्रीं पठित्वा श्रीसूर्यायेदमर्घ्यं समर्पयामि
इतिजलमूर्ध्वं क्षिपेत्॥ एवं त्रिः कृत्वा असावादित्यो ब्रह्मेत्यात्मानं परिषिच्य गायत्रीं जपेत्॥ कुशोदकेन जपस्थानं
प्रोक्ष्यासनं विन्यस्य॥ ॐ भूर्भुवः स्वरोमितिजपित्वासने पद्मासनेनोपविश्य॥ पृथ्वी त्वया धृता लोका देवित्वं विष्णुना

आ०

॥१८॥

धृता॥ त्वंचधारयमांदेविपवित्रंकुरुचासनम्॥ अपसर्पेतुतेभूतायेभूताभूमिसंस्थिताः॥ येभूताविघ्नकर्तारस्तेगच्छं
तुशिवाज्ञया॥ अपक्रामंतुभूतानिपिशाचाः सर्वतोदिशं॥ सर्वेषामविरोधेनब्रह्मकर्मसमारभे इतिभूतशक्तिंकृत्वाच-
म्यप्राणानायम्यत्रयंकृत्वापुनराचम्यात्मानंज्याहृतिभिरभ्युक्ष्यगायत्र्याविश्वामित्रभृषिः सवितादेवता गायत्री
च्छंदः गायत्रीजपेविनियोगः॥ ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धियो नो ज्ञानं प्रचोदयात् ॥ धीमहि
कवचाय हुं॥ धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ अस्त्राय फट्॥ अस्त्रेणैव दिग्बन्धनं कृत्वा देवतां ध्यायेत्॥
बालांबालादित्यमंडलमध्यस्थां रक्तवर्णां रिक्तां वराजुलेपनस्रगाभरणां चतुर्वक्त्रांदंडकमंडल्वक्षसूत्राभयांकचतुर्भु-
जां हंसासनां रूढां ब्रह्मदेवत्यामृगवेदमुदाहरंतीं भूर्लोकधिष्ठात्रीं गायत्रीनामदेवतां ध्यात्वा॥ आगच्छ वरदे देवि जपे
मे सान्निध्यो भव॥ गायतंत्राय ते यस्माद्गायत्री त्वंततः स्मृता॥ इति आवाह्य॥ मनसा संपूज्याष्टोत्तरसहस्रमष्टोत्तर-
शतमष्टाविंशतिं वा॥ आपत्नो दशवारं वा गायत्रीं जपित्वा पुनः षडंगं न्यासं विधायोपस्थानं कुर्यात् जातवेदसे मारी-
चः कश्यपो जातवेदा अभिस्त्रिष्टुप् उपस्थाने विनियोगः॥ ॐ जातवेदसे सुनवाम सोममरातीयतो निदहाति वेदः
॥ सनः पर्षदतिदुर्गाणि विश्वानावेव सिंधुं दुरितारत्यग्निः॥ मित्रस्येति च तसृणां गाथिनो विश्वामित्रः सविता गायत्री उप-
स्थाने विनि॥ ॐ मित्रस्य चर्षणी धृतो वो देवस्य सानसि॥ द्युम्नं चित्रश्रवस्तमं॥ अभियो महिना दिवं मित्रो बभू-
व सप्रथाः॥ अभिश्रवोभिः पृथिवीं॥ मित्राय पंचयेमिरे जना अभिष्टिशवसे॥ स देवान् विश्वान् विभर्ति॥ मित्रो देवेष्वा

क०

॥१८॥

युधुजनाय वृक्तवर्हिषे ॥ इषद्वयता अकः ॥ त्र्यंबकं वसिष्ठो रुद्रो नुषुपु उपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ त्र्यंबकं यजामहे सु
 गंधिपुष्टिर्धनं ॥ उर्वारुकमिव बंधनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥ तच्छंभोः शंभुर्विश्वेदेवाः शङ्करी उपस्थाने विनियोगः ॥
 ॐ तच्छंभो राहणी महैगातुं यज्ञाय गातुं यज्ञपतये देवी स्वस्ति रस्तु नः स्वस्ति मनुष्येभ्यः ॥ ऊर्ध्वं जिगातु मेषजं ॥ शन्नो
 अस्तु द्विपदेशं चतुष्पदे ॥ नमो ब्रह्मणे प्रजापतिर्विश्वेदेवा जगती उपस्थाने वि० ॥ ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः
 पृथिव्यै नमो ओषधीभ्यः ॥ नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे महते करोमि ॥ नमः प्राच्यै दिशो याश्च देवताः ए
 तस्यां प्रतिवसन्ति ताभ्यश्च नमः ॥ नमो दक्षिणस्यै दिशो याश्च ॥ नमः प्रतीच्यै दिशो या ॥ नमो उदीच्यै दिशो या ॥ नम
 ऊर्ध्वयै दिशो या ॥ नमोऽधरायै दिशो या ॥ नमो वांतरायै दिशो या ॥ संध्यायै नमः ॥ गायत्र्यै नमः ॥ सावित्र्यै नमः
 ॥ सरस्वत्यै नमः ॥ सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमो नमः ॥ कामो कार्ष्णीन्मन्युरकार्ष्णीन्मनो नमः ॥ उत्तमेशि स्वरे जातेभ्यः
 पर्वतमूर्धनि ॥ ब्राह्मणेभ्योऽप्यनुज्ञाता गच्छ देवि यथा स्मरवं ॥ भद्रन्नो अपि वातय मनः ॥ ॐ शान्तिरिति त्रिरुक्ता
 प्रदक्षिणां परिक्रामन्नासत्य लोकात्पाताला दालोका लोकपर्वतात् ॥ ये सन्ति ब्राह्मणा देवास्तेभ्यो नित्यं नमो नम इ
 ति गुरुनभिवादयेत् ॥ स्वस्तिकाकारहस्ताभ्यां कर्णौ स्मृत्वा ॥ आंगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजेति त्रिप्रवरान्वितभारद्वा
 जगोत्रोत्पन्नो हं श्रीधरशर्मा भोगुरोत्वामभिवादयामि ॥ इति स्वस्वप्रवरानुच्चार्याभिवाद्य हिराचमनं कुर्यादिति ॥
 अधोपासनं दक्षः ॥ संध्याकर्मावसाने तु स्वयं होमो विधीयते ॥ स्वयं होमे फलं यत्स्यात्तदन्येन न लभ्यते ॥ अशक्तं त्व

आ०

॥१९॥

ह सएव॥ ऋत्विक्पुत्रो गुरुभ्राता भागिने यो धविदपतिः॥ एतैरपि हुतं यत्स्यात्तद्धुतं स्वयमेव तु॥ पत्नी कन्या च जुहुया
दिना पर्युक्षणा क्रियामिति॥ विदपतिर्जामाता॥ आश्वलायनः॥ स्वयंपत्न्यपि वा पुत्रः कुमार्येते वा सीवेति॥ अत्र ऋत्वि
गादिना असमक्षं तु दंपत्योर्होतव्यं न र्विगादिना॥ द्वयोरप्यसमक्षं हि भवेदुत मनर्थकम्॥ सन्निधौ यजमानः स्यादुद्दे
श त्यागकारकः॥ असन्निधौ तु पत्नी स्यादुद्देश त्यागकारिका॥ असन्निधौ तु पत्न्याः स्यादध्वर्युस्तदनुज्ञया॥ उच्चा
दे प्रसवे च तौ कुर्वीतानुज्ञया विनेति कात्यायनोक्तेः॥ उपयोः समक्षं होतव्यमिति सुरव्यः कल्पः अन्यतरसन्निधौ
त्यनुकल्पः॥ द्वयोरप्यसमक्षं हुतं व्यर्थं स्यात्॥ शातातपः॥ श्रौतं पत्न्या स्वयं कुर्यादन्योपि स्मार्तमाचरेत्॥ अशक्तो
श्रौतमप्यन्यः कुर्यादाचारमंततः॥ पर्वणितुसायं होमः प्रतिपत्त्या तर्होमश्च स्वयमेव कार्यो न र्विगादिना॥ स्वयंपर्व
णि जुहुयाद् ऋत्विजामेक इतरं कालमिति सूत्रात्॥ अत्र सायमुपक्रम्य प्रातरुपवर्गं प्रयुज्यते ऋत्विजामेकः॥ कश्चिद्वि
गितरस्मिन्काले हि होत्रहोमं कुर्यादित्यर्थः॥ अत्रापि होमकरणा समर्थस्य प्रतिनिधिना होमो ज्ञेयः॥ भरद्वाजः॥ होमं वैता
निकं कृत्वा स्मार्तं कृत्वा विचक्षणः॥ स्मृतीनां वेदमूलत्वा स्मार्तं केचित्पुत्रा विदुरिति॥ अग्निप्रादुक्षरणमपि कात्यायनः॥
सूर्ये तु शैलमप्राप्ते षड्विंशद्विरिहांगुलैः॥ प्रादुक्षरणमग्नीनां प्रातर्भासामदर्शने॥ प्रादुक्षरणमग्निप्रज्वलनम्॥ अस्यानु
कल्पकर्तृनाह॥ सएव॥ दुहित्रास्तु पयावाग्निविहारो न विरुध्यते॥ निर्लेपनं च पात्राणां सुपलेपनमर्चनमिति॥ विहारो-
विहरणं प्रादुक्षरणमिति यावत्॥ प्रादुक्षरणकालात्पयसमस्तव्याहृतिभिरेकाज्याहुतिः कार्या॥ तथा च कारिका॥

क०

॥१९॥

प्रायश्चित्तविशेषेण यत्र नोक्तो भवेद्विधिः ॥ होतव्याज्याहुतिस्तत्र भूर्भुवः स्वरितीति चेति ॥ ॥ अथ होमकालः ॥
 कात्यायनः ॥ यावत्सम्यङ्गमाव्यंते न भस्मसागि सर्वतः ॥ लोहितत्वं च नोपैति तावत्सायं जुहोतये ॥ आचार्योपि ॥ सम्य
 द्भिस्त्रोचति स्वोसायं च जुहुयुस्तदा ॥ अथ प्रातर्हुते नित्यमुदिते केषां विधीति ॥ मनुः ॥ उदिते नुदिते चैव समयाध्युषिते त
 था ॥ सर्वथा वर्तते यज इतीयं वैदिकी श्रुतिरिति ॥ एषां स्वरूपं छंदोगपरिशिष्टे ॥ रेखा मात्रं प्रहृषयेत्तरश्मिभिस्तु दिवाकरः
 ॥ उदितं तं विजानीयात्तत्र होमं प्रकल्पयेत् ॥ रात्रेः ऋषोऽशोभागे ग्रहनक्षत्रभूषिते ॥ कालं त्वनुदितं ज्ञात्वा होमं कुर्याद्विचक्ष
 णः ॥ प्रभातसमये तीते नष्टे नक्षत्रमंडले ॥ रविर्यावन्न दृश्येत समयाध्युषितं च तदिति ॥ आह सूत्रकारः ॥ प्रदोषांतो हो
 मकालः संगवांतः प्रातस्तमतिनीय चतुर्गृहीतमाज्यं जुह्याद्यदिसायं दोषावस्तर्नमः स्वाहेति यदि प्रातः प्रातर्वस्तर्नमः
 स्वाहेत्यग्निहोत्रमुपसाद्य भूर्भुवः स्वरिति जपित्वा चरंदत्वा जुह्यादिति ॥ अत्र घटिकदाह ॥ प्रदोषो नाम रात्रेः पूर्वश्चतु
 र्थे प्रदोषस्य अंतः प्रदोषांतः प्रदोषांतो तोयस्य सः प्रदोषांतांतः प्रदोषांतांत इत्यर्थः ससायं होमस्य कालः केषांचित्पं
 चमीषष्ठ्योनाडिके प्रदोषशब्देनोच्येते ॥ तदंतो वा सायं होमकालः संगवांतः प्रातरिति ॥ यस्मिन्काले गावो वत्सेः सह
 आयंते स संगवः कालः तावत्पर्यंतं प्रातर्होमसमयः ॥ केचिदन्हस्तृतीयभागः संगव इत्याहुः ॥ तदंतः संगवांतः द
 शनाडिका इत्यर्थः ॥ अस्तमिते उदिते च विहिते होम एव तावत्काले क्रियमाणोतीतकालो न भवतीति ॥ पुनः काल
 विधिस्तमतिनीय चतुर्गृहीतमाज्यं जुह्यादिति ॥ प्रायश्चित्तं विना कृतमप्यकृतमित्याह पुलस्त्यः ॥ अकाले यत्कृतं

आ०
॥२०॥

कर्मकालं प्राप्य पुनः क्रिया ॥ कालातीतं तु यत्कुर्यादकृतं तद्विनिर्दिशेदिति ॥ अकाले अनागतकाले कालातीतं प्राप्य
श्चित्तरहितं कुर्याच्चेदकृतमेवेत्यर्थः ॥ दर्शपूर्णमासस्थालीपाकयोरपि ज्ञेयः तत्र प्रायश्चित्तं श्रुतावुक्तम् ॥ अ
ग्नये पथिकृते पुरोडाशं निर्वपेद्यो दर्शपूर्णमासयाजी सन्नमावास्यां पौर्णमासी वातीया दिति ॥ एतदपि यावद
न्यस्य पर्वणोनकालस्तस्यासौ तु प्रायश्चित्तमेव न पुनः पुनरपि यन्नानुष्ठानं अधिकारांतराधिरोधेन पूर्वाधिकार
निवृत्तेः ॥ उक्तं च भाष्यकारेण ॥ ततो दर्शपूर्णमासं यावदन्योनपर्वकाल इति ॥ अत्र सर्वत्र हविरुत्पादनाद्यं प्रजा
तमपि होमकाल एव कार्यः ॥ यो होमकालः सो गानामित्यापस्तंबस्मरणात् ॥ अथ होमद्रव्यसंस्कारादिकारिका
यां ॥ ययः प्रभृतिषु त्वेकं संस्कुर्यादग्निहोत्रवत् ॥ अलंकारोतिगंधाद्यैरनुलाप्य तनंततः ॥ द्रवं हरिः स्नुवेणैव पाणि
ना कठिनं हविः ॥ जुहुयादग्नये स्वाहा ससमिद्धे हुताशने ॥ ध्यात्वा शब्दं चतुर्थ्यंतं प्रजापतय इत्यथ ॥ स्वाहा का
रेण जुहुयात्ततः परिसमूहनम् ॥ पर्युक्षणां च कुर्कीत प्रातरप्येवमिष्यते ॥ व्युष्टायां ज्वलयेदं सायं होमः कृतः पु
नः ॥ पयसान्येन वा प्रातस्तैनेवेत्याहृत्ति कृतम् ॥ पूर्वमंत्रस्तसूर्याय स्वाहेत्यन्यत्समं भवेदिति ॥ होमे उत्तराहुति
हवनप्रकारमाह सूत्रकारः ॥ उत्तरांतूष्णीं भूयसीमसंसृष्टां प्रागुदगुत्तरतो वा प्रजापतिं मनसा ध्यायेत्तूष्णीं हो
मेषु सर्वत्रेति ॥ विष्णुः ॥ बहुश कंधने चाग्नौ ससमिद्धे हुताशने ॥ विधूमेलेलिहाने च होतव्यं कर्म सिद्धये ॥ योन
र्चि विजुहोत्यग्नौ व्यंगारे चैव मानवः ॥ मंदाग्निरामयावी च दरिद्रश्चापि जायते ॥ अग्निसमिधनं सुरवेन कार्यं तदु

कै०

॥२०॥

कंसंग्रहे धमनीमंतरं कृत्वा तृणं वा काष्ठमेव वा ॥ सुखेनाग्निं समिं धीत सुखादग्निरजायतेति ॥ अत्राहुतिक्षेपणा
 त्वूर्वसमिधमग्नावा दध्यात् ॥ जान्वाच्यसमिधमा दध्यात्पदीमांश्च्यंगुलमात्रेभिर्जुहुयादिति सूत्रात् ॥ होम्यानिगृ
 ह्यपरिशिष्टे ॥ पयोदधिसर्पिर्यवागूरोदनतंतुलाः सोमस्तंदुलमापोव्रीहयोयवास्तिला इति होम्यानि यवाग्वो
 दनयोः अपणंतुलौकिके मौकार्ये यवागूरोदनेतिसिद्धस्य निर्देशात् ॥ बौधायनः ॥ व्रीहीणां चायवानां वा शतमा
 हुरिति व्यतइति ॥ संग्रहे ॥ द्रवं हविः सुवेणैव पाणिना कठिनं हविः ॥ अंगुल्यग्रैर्न होतव्यं न कृत्वांगुलिभेदनं ॥ अं
 गुल्युत्तरपाश्वर्षेण होतव्यमिति तु स्मृतिरिति ॥ उपस्थानमंत्रानाह शौनकः ॥ परिसमुत्थपशुं द्याप्युपतिष्ठेद्विभुं
 जं ॥ अग्नेः सूक्तैश्च सौरैश्च प्राजापत्यैश्च नित्यशः ॥ अग्निं प्रजापतिं सायंप्रातः सूर्यं प्रजापतिं ॥ अग्न्यायुं पीतिति
 स्मृभिर्होम्यामग्ने त्वमित्यथा ॥ सूर्यो न इति मंत्रेण त्वाद्दुत्यं च द्वितीयया ॥ तृतीयया चित्रमिति नमो मित्रस्य चान्यथा ॥
 प्रजापते न त्वद्वातंतुं तन्वद्वितीयया ॥ हिरण्यगर्भः समिति त्वापतिष्ठेदुताशनमिति ॥ एतत्परिचरणमायतने
 स्थंडिले वा अग्निं प्रतिष्ठाप्य कार्यं कुंडे वा स्थंडिले वापि इति वचनात् आयतननिर्माणप्रकारः संग्रहे ॥ अरत्निमात्र
 पम्यर्थे कार्यमायतनं बुधैः ॥ पिशीलमात्रमित्येके तदप्यंसांतरं भवेदिति ॥ अरत्निः सार्द्धं द्वाविंशत्यंगुलात्मकः अरत्निश
 ब्देन हस्तोपि ग्राह्यः पंचारत्निः पुरुषो भवतीति श्रुत्या अरत्निशब्दस्य हस्तपरदर्शनात् ॥ अतएव अस्मान्मातुः पितामह
 श्रीनारायणभट्टचरणैः प्रयोगरत्ने चतुर्विंशत्यंगुलं सार्द्धं द्वाविंशत्यंगुलप्रमाणं षोडशांगुलप्रमाणं वायतनमित्युक्त

आ.
॥ २१ ॥

सु॥ तथापितच्छ्रोतामिकुंडोक्तं ग्राह्यम् तद्यथा अष्टादशांगुलं कुंडं विंशत्यंगुलमेव वा ॥ चतुर्विंशत्यंगुलं च षट्त्रिं-
शदंगुलात्मकं ॥ श्रोताय तनविस्तारो मेखलेका तदर्धतः ॥ चतुर्थी शैर्द्वितीयास्याद्विस्तृता चतुरंगुला ॥ चतुर्थी शैर्वि-
स्तारचतुर्थी शैरित्यर्थः ॥ द्वितीया विस्तृता कार्या द्व्यंगुला तंत्रवेदिभिः ॥ अयं द्विमेखलापक्षः कात्यायनातिरिक्तानां ते-
षां लेकमेखलापक्ष एव ॥ तदुक्तं शतल्ले ॥ द्वादशांगुलमुच्छ्रायो विस्तारश्चतुरंगुलः ॥ एकैव मेखला प्रोक्ता कात्याय-
नमते किल ॥ द्वितीयमेखलोच्छ्रायविस्तारौ तु तदर्धतः ॥ कात्यायनातिरिक्तानां मेखला द्वयमुच्यते इति ॥ अथोपा-
सनप्रयोगः ॥ आयतने स्थंडिले वा प्रादुर्भूतस्याग्नेः पश्चात्कृतसंध्याचंदनो गृहीतुपविश्य प्राणानायम्य देशकालौ-
निर्दिश्य श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सायमोपासनहोमं करिष्ये इति संकल्प्य ॥ चत्वारिंशद्गंगागौतमो वामदेवो ग्निस्त्रिष्टुप्
अग्निमूर्तिध्याने विनियोगः ॥ ॐ चत्वारिंशद्गंगान्नयो अस्य पादाद्वेशीर्षे सप्तहस्तासो अस्य ॥ त्रिधा बद्धो वृषभारो-
रवीति महो देवो मर्त्या आविवेश ॥ इति ध्यात्वाग्नेरीशानीं दिशमारभ्य प्रदक्षिणं समंतात्सोदकेन दक्षिणेन पाणिना
त्रिःपरिसमुत्थकुशैः परिस्तीर्य त्रिःपर्युक्ष्य प्रागुक्तद्रव्यमध्ये यत्किंचिद्द्रव्यं पात्रे कृत्वा तत्पात्रमुत्तरतो ग्रेर्निधाय ज्व-
लतादर्भेणावज्वल्य प्रोक्ष्य तेनैवोत्सुकेन त्रिःपर्यग्निकृत्वा तदुत्सुकं निरस्यापः स्पृष्ट्वाग्नेः पश्चादूर्ध्वे सुसमिधा सह
विनिधाय ॥ निश्वाचन इति न्युचस्य आत्रेयो वस्तु श्रुतो ग्निस्त्रिष्टुप् ॥ द्वयोरर्चने अंत्याया उ पस्थाने विनि ॥ ॐ वि-
श्वानिनो दुर्गहा जातवेदः ॥ ॐ सिंधुं ननावा दुरितातिपर्वि ॥ ॐ अग्ने अत्रिवन्नमसा गृणानः ॥ ॐ अस्माकं बोध्यवि

क०

॥ २१ ॥

तातनूनां ॥ ॐ यस्त्वाहदाकीरिणामन्यमानः ॥ ॐ अमर्त्यमर्त्यो जोहवीमि ॥ ॐ जातवेदो यशो अस्माकधेहि ॥ ॐ प्रजा
 भिरग्ने अमृतत्वमशयां ॥ ॐ यस्मै त्वं सकृते जातवेद उलोकमग्ने कृणवस्योनं ॥ अश्विनं सपुत्रिणं वीरवंतं गोमंतं रयिन्नश
 ते स्वस्ति ॥ इति दक्षिणं जान्वान्यसमिधमग्नौ क्षिप्वा पः स्पृष्ट्वा समिधप्रदीप्तायां विधूमज्वालांगारे ग्नौ कठिनं हविः पाणि
 नांगुल्युत्तरपार्श्वे नद्रवं हविः सुवेण समिन्मूलतो ह्यंगुलप्रदेशे स व्यंपाणिं हृदि निधाय ॥ ॐ अग्नये स्वाहा इति हुत्वा अ
 ग्नय इदं नममेति त्यक्त्वा पूर्वाहुते रैशान्यां उत्तरस्यां वा पूर्वाहुते भूचसीमा हुतिं प्रजापतिपदं चतुर्थ्यंतं मनसा ध्यायन्त्या
 हेत्युपांशं चार्घ्यं संस्पृष्ट्वा हुत्वा प्रजापतय इदं नममेति त्यक्त्वा परिस्तरणं विसृज्य परिसमूहनपर्युक्षणोक्तोपस्थानं कु
 र्वति ॥ तत्र मंत्राः ॥ अग्न आयुं षीति मंत्रत्रयस्य शतवैरवानसाः पवमानो ग्निर्गायत्री ॥ अग्न्युपस्थाने वि ॥ ॐ अग्न आ
 यं षि पव स आसक यो र्जमि पंचनः ॥ आरे वाधस्व दुच्छुनां ॥ अग्निर्ऋषिः पवमानः पांचजन्यः पुरोहितः ॥ तमीमहे महा
 गयं ॥ अग्ने पव स्वस्वपा अस्मो वर्चः सवीर्यं ॥ दधद्रयिं मयि पोषं ॥ अग्ने त्वन्न इति चतसृणां गौपायना लौपायना वा बं
 धुः स्रबंधुः श्रतबंधुर्विप्रबंधुः क्रमेणाग्निर्द्विपदा विराट् अग्न्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ अग्ने त्वन्नो अंतमउत त्राता
 शिवो भवा वरूथ्यः ॥ वस्तरग्निर्वसश्च वा अच्छानक्षिक्कमत्तमं रयिं दाः ॥ सनो बोधि शुधी हव मरुष्याणो अघायतः स
 मस्मात् ॥ तं त्वा शोचिष्ठ दीदिवः सन्नाय नूनमीमहे सखिभ्यः ॥ प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् ॥ प्रजाप
 त्युपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जाता निपरिता बभूव ॥ यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अ

आ०

॥२२॥

सुवयंस्यामपतयोरयीणाम् ॥ तंतुंतन्वन्देवाग्निर्जगती अस्युपस्थानेविनियोगः ॥ ॐ तंतुंतन्वनरजसोभानुमन्वि
हिज्योतिष्मतः पथोरक्षधियाकृतान् ॥ अनुत्बणं वयतजोगुवामपोमनुर्भवजनयादैव्यंजनं ॥ हिरण्यगर्भ इत्यस्य हि
रण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिषुषु ॥ प्रजापत्युपस्थानेविनियोगः ॥ ॐ हिरण्यगर्भः समंवर्तताग्रेभूतस्य जातः पतिरेक आ
सीत् ॥ सदाधारपृथिवीं द्यामुते मां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ एतैर्मन्त्रैर्वायव्यदेशे प्रवृहस्तिष्ठन्नुपतिष्ठेत् ॥ तत उपवि
श्य ॥ मानस्तोक इति कुत्सो रुद्रो जगती ॥ विभूतिग्रहणे विनियोगः ॥ ॐ मानस्तोके तनये मान आयौ मानो गोषु मानो अ
श्वेषु रीरिषः ॥ वीरान्मानो रुद्रा मितो वधीर्हविष्मन्तः सदमित्वाहवामहे ॥ त्र्यायुषं जमदग्नेरिति ललाटे ॥ कश्यप
स्य त्र्यायुषं कंठे ॥ अगस्त्यस्य त्र्यायुषं नाभौ ॥ यदेवानां त्र्यायुषं दक्षिणस्कंधे ॥ तन्नो अस्तु त्र्यायुषं वामस्कंधे ॥ सर्वमस्तु
शतायुषं शिरसि ॥ न्यूनातिरिक्तदोषपरिहारार्थं प्रमादात् कुर्वतां कर्म प्रच्यवेता ध्वरेषु यत् ॥ स्मरणादेव तद्विष्णोः
संपूर्णं स्यादिति श्रुतिरिति वचनाद्विष्णुं स्मृत्वा कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात् इति सायमौपासनप्रयोगः ॥ एवमेव प्रातरपि
पूर्वांगानि कृत्वा ॥ सूर्याय स्वाहेति सायं द्रव्येणैव प्रथमाहुतिं हुत्वा सायंकालीनद्वितीयाहुतिं तृतीयाहुतिं हुत्वा प
रिसमूहनादिसर्वं प्राग्वत् कुर्यात् ॥ उपस्थाने विशेषः ॥ सूर्यो नो दिवस्या त्वित्यस्य चक्षुः सूर्यो गायत्री ॥ सूर्योपस्था
ने विनियोगः ॥ ॐ सूर्यो नो दिवस्या तु वातो अंतरिक्षात् ॥ अग्निर्नः पार्थिवेभ्यः ॥ उदुत्यं कण्वः प्रस्कण्वः सूर्यो गाय
त्री सूर्योपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहंति केशवः ॥ दृशे विश्वाय सूर्यं ॥ चित्रं देवानां मांगिरसः कुत्सः

क०

॥२२॥

सूर्यस्त्रिष्टुप् ॥ सूर्योपस्थानेवि ॥ ॐ चित्रं देवानां सुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥ आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं
सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ नमो मित्रस्येति सौर्यो भितपाः सूर्यो जगती ॥ सूर्योपस्थाने विनियोगः ॥ ॐ नमो मित्रस्य
वरुणस्य चक्षुसे महो देवाय तदृतं सपर्यत ॥ दूरे दृशे देवजाताय केतवे दिवस्युत्राय सूर्याय शंसत ॥ एतैश्चतुर्भिः सूर्यं प्र
जापते इहिरण्यगर्भ इति द्वाभ्यां प्रजापतिं चोपतिषेदिति प्रातर्विशेषः ॥ अथ प्रसंगात्किंचिद्ब्रूयादिति विषये प्रोच्यते होमका
लेशम्यादेशादर्वाकुबहिरायतनाद्गतश्चेदग्निः स चेत्प्रायश्चित्तसमाप्तिपर्यंतं स्थिति समर्थस्तदा इदंत एकं परकृत एक
मिति बद्धं च मंत्रेणायतने प्रक्षिप्य व्यस्तसमस्तव्याहृतिमिष्यतस्मिन् आज्याहुतीर्जुहुयात् ॥ जीवना समर्थः स्फु
लिंगसमस्तदापि न दोष इति भावः ॥ शम्यादेशादपि बहिरुपक्षीयगते गौपथिकृते मये चरुः कार्यो यवा अमये पथिकृ
ते स्वाहेति पूर्णाहुतिः कार्या ॥ तदुक्तं कारिकायां ॥ अर्वाकुशम्यापरासात्तु बहिरायतनाद्गतः ॥ प्रायश्चित्तसमाप्त्यंतं स
मर्थो जीवितुं यदि ॥ इदंत इत्युच्चातस्य स्थानेभिं प्रक्षिपेत्पुनः ॥ आज्याहुतीश्च जुहुयाद्ब्याहृत्यारब्धैश्च पूर्ववत् ॥ अति
क्रांतो यदा शम्यापरा समनलो भवेत् ॥ चरुः पथिकृते कार्यः पूर्णाहुतिरथापि वा ॥ पूर्णाहुतिलक्षणं तत्रैव ॥ आज्यं
द्वादशकृत्वस्तगृहीत्वा पूरयेत्सुचम् ॥ तथा चाज्याहुतिः कार्या सा पूर्णाहुतिरिव्यते ॥ सुवपूर्णाहुतिर्वा स्यादित्ये
के याज्ञिका विदुरिति ॥ आयतनात्षट्त्रिंशदंगुलात्मको देशः शम्या ॥ शम्या षट्त्रिंशदंगुले त्यापस्तं वस्मरणात् ॥ आय
तनभंगेन स्थलसंकोचादिना वा स्थलांतरे गिनयनप्रसक्तो प्रकार उक्तस्त्रिकांडमंडलेन ॥ प्रत्यक्षेणानयन्नग्निमु

आ०
॥२३॥

च्छु सेचेत्तु नश्यति ॥ यदिवानुच्छु मन्नीत्वानिधायोच्छु स्य तंपुनः हरेदनुच्छु सन्नेवं नश्येच्चिह्नरणेनलः ॥ श
कटेनातिदूरं वा हरेद्देशं यथा रुचि ॥ स्वांगेन वाथ वाशम्यापरासात्माङ्गयेच्छु सन् ॥ कर्मार्थेन यने ग्रीनां नानुच्छु
सादिचोद्यते ॥ नदी संतरणे ग्रीनां सीमातिक्रमणे तथा ॥ सर्वत्राद्यंतसीमोर्वास्वामिस्पृष्टाः स्युरग्रयः ॥ प्रत्यक्षमरणिद्वारं
नान्यथाग्निविनाशनमिति ॥ अन्यान्यपि प्रायश्चित्तानि विस्तारभीत्येहनप्रदर्शितानीतिसंक्षेपः ॥ अथोपवसथ्येवज्या
प्याहजाबालिः ॥ कोविदाराकुलित्यांश्च वर्जयेत्कोद्वंस्तथा ॥ अनृतं बहुवादं च क्रयविक्रयमेव च ॥ दंतशौचं च पूर्वं
क्षर्थागस्येतानि वर्जयेत् ॥ मसरान्त्वणान्क्षारांश्चणकान्कोरदूषकान् ॥ माषान्मधुपरान्नं च वर्जयेत्पर्षणिद्विजइ
ति ॥ अथ पुनराधाननिमित्तानि ॥ विहायाग्निं सभार्यश्चेत्सीमा मुलुंध्य गच्छति ॥ होमकालात्यये तस्य पुनराधा
नमिष्यते ॥ अत्र सीमा गृहसीमानतु ग्रामसीमा तदुक्तं त्रिकांडमंडनेन ॥ विहार काले यदि कार्यलोभात्पत्नीं तु सीमानमती
त्य गच्छेत् ॥ निःसंशयोग्निः स्वलुनाशमेति गृहस्य सीमात्रिवक्षतो र्यइति ॥ शौनकः ॥ अग्रावतु गते यत्र होमकालह
यं व्रजेत् ॥ उभयोर्विप्रवासे चालौकिकोग्निर्विधीयते ॥ भगवान् ॥ प्रोषिते तु यदा पत्नी यदि ग्रामांतरं व्रजेत् ॥ होमकाले
यदि प्राप्तानसा दोषेण युज्यते ॥ अथ तत्रैव वसति होमकालव्यतिक्रमः ॥ लौकिकोग्निर्विधीयेत काठकश्रुतिदर्श
नात् ॥ पैठीनसिः प्रसवलीकृतधर्मस्य पीड्यमानस्य शत्रुभिः ॥ मासद्वयं प्रवासोस्ति परतो नाहिताग्निवत् ॥ मा
सद्वयस्योपरि आहिताग्नेरनाहिताग्निवत्प्रवासो नास्तीति तुर्यपादार्थः ॥ मासद्वयावधिप्रवासे होमार्थे द्विजं प

क०

॥२३॥

रिकल्प्यप्रवसेदित्याह कात्यायनः॥ निक्षिप्याग्निं स्वदारेषु परिकल्प्यात्विजंतथा ॥ प्रवसेत्कार्यवान् विप्रो वृथै
 व नचिरं वसेदिति॥ अत्र कार्यवानिति धनार्थं न तु तपोर्थं॥ धनान्यर्जयितुं युक्तः प्रवासोऽयमिहोत्रिणः॥ धनैर्य
 त्संभवेदिज्यातपाद्यर्थं न तु व्रजेदिति सत्यव्रतस्मरणात्॥ सामिकविषये त्रिकांडमंडन आह॥ अग्निहोत्रेणारहितः
 पंथानंशतयोजनम्॥ सामिस्तु प्रतियात्येवमग्निहोत्रं विनश्यति॥ अत्र प्रवासकाले आगमनकाले विशेष
 स्तथातिपन्नादिहोमकालश्च जागरूकेऽस्मन्मातुः पितामहश्चीनारायणरचिते प्रयोगरत्ने द्रष्टव्य इति दिक्॥
 अथ पूजाविधिर्मात्स्ये॥ ॥ प्रातर्मध्यं दिने सायं देवपूजां समारभेत्॥ अशक्तो विस्तरेणैव प्रातः संपूज्य केश
 वम्॥ मध्याह्ने चैव सायं च पुष्पांजलिमपि क्षिपेत्॥ स्कंदे॥ कामासक्तो यवाकुडुः शालिग्रामशिलार्चनात्॥
 भक्त्या वा यदि वा भक्त्या कलौ मुक्तिमवाप्नुयात्॥ शिलाप्युक्ता प्रयोगपारिजाते॥ शिलाप्यामलकी तुल्या पूज्या
 सूक्ष्मैव या भवेत्॥ यथा यथा शिला सूक्ष्मा तथा स्यात्तु महत्फलम्॥ तस्यां सां पूजयेन्नित्यं धर्मकामार्थसिद्धये
 इति॥ तत्रैव स्कंदे शिवनाभिरुक्तः॥ यवमात्रं तु गर्तः स्याद्यवाद्धं लिंगमुच्यते॥ शिवनाभिरिति रज्यातस्त्रि
 षु लोकेषु दुर्लभः॥ वासुदेवमयं क्षेत्रं लिंगं शिवमयं स्मृतं॥ तस्माद्हरिहरक्षेत्रे पूजयेच्छंकराच्युतौ॥ श्रीभा
 रते॥ कलौ कलिमलध्वंसं सर्वपापहरं हरिम्॥ ये च यंति नरा नित्यं तेऽपि वंद्या यथा हरिः॥ ब्रह्माकृतयुगे देवस्य
 तायां भगवान् हरिः॥ द्वापारे भगवान् विष्णुः कलौ देवो महेश्वरः॥ पूज्य इति भावः॥ शिवपूजनं चाणालिंगेति

आ०
॥ २४ ॥

प्रशस्तमित्यक्तं भविष्ये ॥ बाणालिङ्गानिराजेन्द्ररज्यातानि भुवनत्रये ॥ न प्रतिष्ठानसंस्कारस्तेषामावाहनं न चेति
॥ हेमाद्रौ ॥ पक्वजंबूफलाकारं कुक्कुटांशुसमाकृति ॥ भक्तिसुक्तिप्रदं चैव बाणालिङ्गमुदाहृतम् ॥ श्रीसूर्यपूजो
क्ता भविष्यपुराणे ॥ प्रातःसंध्यावसाने तु नित्यं सूर्यं समर्चयेत् ॥ यः सूर्यं पूजयेद्भक्त्या त्रिमूर्तेः पूजको भवेत् ॥
अग्निहोत्रादिवेदाश्च यज्ञाश्च बहुदक्षिणाः ॥ सूर्यार्चनस्य चैवैते कोट्यंशो नापिनो समाः ॥ मेरुमंदारतुल्योपिराशिः
पापस्यदारुणः ॥ आराध्यभास्करं मर्त्यस्तन्नाशयति तत्क्षणात् ॥ प्रदद्याद्देवगालक्षंदोग्धीणां वेदपारगे ॥ एका
हमर्चयेद्भानुं तस्य पुण्यं ततोधिकम् ॥ गृहस्थस्य पंचायतनपूजोक्ता परशुरामनिबंधे कूर्मपुराणे ॥ स्नानं संध्यां
ततो होमं ग्रहस्थोक्तेन वर्त्मना ॥ कृत्वा सूर्यं गणपतिं लक्ष्मीमीशं तथा हरिं ॥ यैरुपेया तु सूक्तेन नित्यमर्चो समा
भेत् ॥ अर्चनं मूलमंत्रेण वा कार्यम् ॥ मूलमंत्रलक्षणं गारुडे ॥ प्रणवादिनमो तं च चतुर्थं तं च सत्तम ॥ देवतायाः
स्वकं नाम मूलमंत्रः प्रकीर्तितः ॥ ब्राह्मेऽपि ॥ ॐ कारादिसमायुक्तं नमस्कारांत कीर्तनम् ॥ स्वनामसर्वसत्त्वानां मं
त्र इत्यभिधीयते ॥ ॐ सूर्याय नम इत्यादि ॥ वाजपेययाजिनस्तश्लिष्टमंत्रेण पंचायतनपूजनमित्याहुः ॥ युक्तं तु ॥
ऋगंतेश्लिष्टमंत्रमुच्चार्य पाद्यादिनिवेदयेदिति ॥ पंचायतनप्रकारो ज्ञानमालायाम् ॥ सहस्रांश्चर्य दामध्ये ईशान्यां पा
र्वतीपतिम् ॥ आग्नेय्यामेकदंतं च नैर्ऋत्यामच्युतं तथा ॥ वायव्यां पूजयेद्देवीं भोगमोक्षैकभूमिकामिति सूर्यपंचाय
तनम् ॥ हेरंबं तु यदामध्ये ईशान्यामच्युतं जयेत् ॥ आग्नेय्यां पंचवक्त्रं तु नैर्ऋत्यां जगदंबिकां ॥ वायव्यां दक्षमणिं चैव

क०

॥ २४ ॥

यजेन्मन्त्रीत्यतद्रितइतिगणपतिपंचायतनम् ॥ भवानीतुयदामध्येईशान्यामाधवंयजेत् ॥ आग्नेय्यांपार्वतीनाथं
नैर्ऋत्यांगणनायकम् ॥ प्रद्योतनंतुवायव्यामाचार्यस्तप्रपूजयेदितिलक्ष्मीपंचायतनम् ॥ शंकरंतुयदामध्येईशा
न्यांश्रीपतियजेत् ॥ आग्नेय्यांचतथाहंसंनैर्ऋत्यांपार्वतीकृतम् ॥ वायव्यांचसदापूज्याभवानीभक्तवत्सलेतिशि
वपंचायतनम् ॥ यदातुमध्येगोविंदमैशान्यांशंकरंयजेत् ॥ आग्नेय्यांगणनाथंचनैर्ऋत्यांतपनंतथा ॥ वायव्यामं
बिकांचैवयजेन्मन्त्रीसमाहितइतिविष्णुपंचायतनम् ॥ स्वस्थानवर्जितादेवाःशोकदुःखप्रदाः ॥ तन्मंडलस्थि
तोरजासाधकश्चविनश्यति ॥ बोपदेवश्च ॥ शंभौमध्यगतेहरीनहरभूदेव्योहरोशंकरे भास्येनागसुतारवौहरगणे
शाजांबिकास्थापिताः ॥ देव्यांविष्णुशिर्वैकदंतरवयोलंबोदरेजेश्वरेनार्याःशंकरभागतोतिस्वरदाव्यक्तास्तुतेहा
निदाः ॥ आस्यायमर्थः ॥ शंभौमध्यगतेसतिशंकरभागतईशानकोणामारभ्य आग्नेयादिकोणेषुहरीनहरभू
देव्यःस्थाप्याःतथाचईशानेविष्णुःआग्नेय्यामिनःसूर्यःनैर्ऋतेहरभूर्गणेशःवायव्यांदेवीति ॥ हरोमध्यगतेसतिईशा
नादिकोणेषुशंकरेभास्येनागसुताः ॥ ईशान्यांशंकरःआग्नेय्यांइभास्योगणपतिःनैर्ऋत्यांसूर्यःवायव्यांत्वगसुता
देवीरवौमध्यगतेसतिईशानादिषुहरगणेशाजांबिकाःईशान्यांहरःआग्नेयांगणेशःनैर्ऋत्यांविष्णुःवायव्यामंबिकाःवादेव्यामध्य
तायांसत्यांईशांविष्णुशिर्वैकदंतरवयःईशांविष्णुःआंशिवःनैर्ऋत्यांगणेशःवांसूर्यः ॥ लंबोदरेमध्यगतेस
तिईशानादिषुअजेश्वरेनार्याःईंविष्णुःआंशिवःनैंसूर्यःवांदेवीतिक्रममाह ॥ अत्रईशानादिकल्पना ॥ यत्रै

आ.
॥२५॥

वभानुस्तु वियत्सुदेति प्राची तु तां वेदविदो वदन्ति इति गौतमोक्तं प्राचीमनुसंधाय द्रष्टव्या ॥ यत्तु पूज्यपूजकयोर्मध्ये
प्राची प्रोक्ता विचक्षणैः ॥ प्राच्येव प्राची सोदिष्टा मुक्तु वै देवपूजनमिति विष्णुयामलवाक्यं तत्तांत्रिकपूजाविषयं
॥ उक्तं च श्रीमातामहचरणैराचारमयूरवे पूज्यपूजकांतः प्राची आगमोक्तपूजायामेव तत्परिभाषाया मुक्तत्वा
दिति ॥ पंचायतनपूजाक्रमोऽपि तत्रैवोक्तः ॥ सुरव्येषुष्पांजलिंदत्वा गणेशाद्यर्चनं भवेत् गणेश एव मुख्यश्चेत्तत्र
सूर्यक्रमाद्भवेदिति च चनात्प्रधानदेवतायां पुष्पांजल्यंतं पूजाकांडं समाप्य पदार्थानुसमयेन गणेशादीनर्चये
दिति ॥ शारदातिलकटीकाया तु पुष्पांजलिं मुख्ये आदौ दत्वा र्चनं कार्यमित्युक्तं वस्तुतस्त्ययमपि पूजाक्रमस्तं
त्रिकपूजायामेव ज्ञेयः तत्रैवोक्तत्वात् ॥ वैदिकपूजायां तु स्थापनक्रम एव ॥ अतएव वाजपेययाजिभिर्विष्णुशि
वगणेशसूर्यदुर्गाभ्यो नम इति शिल्पमंत्रोक्तो विष्णुपंचायतने ॥ सूर्यपंचायतनपूजने तु क्रमोक्तः ॥ यद्यप्यपुराणे ॥
आदित्यगणनाथं च देवीं रुद्रं यथाक्रमम् ॥ नारायणविश्वरूपमन्ते च कुलदेवताः ॥ तथा तत्रैव ॥ रविर्विनायकश्च
डीर्दशो विष्णुस्तु पंचमः ॥ अनुक्रमेण पूज्यं ते व्युत्क्रमेण महद्भयमिति ॥ सूर्यातिरिक्तपंचायतनादिपूजायामप्या
दौ सूर्यपूजां विधाय ॥ विष्णवादिदेवानां पूजाकार्या ॥ तदुक्तं ब्राह्मे ॥ अपूज्यप्रथमं सूर्यमपरान्यः प्रपूजयेत् ॥ न
तद्भुतं कृतं पापं संप्रतीच्छंति देवता इति ॥ इदं च पूजनं भूतशक्तिं प्राणाप्रतिष्ठां मातृकान्यासं च विधाय कार्यमि
ति प्रयोगपारिजातद्वयः ॥ शौनकोऽपि ॥ कृत्वा तु भूतशक्तिं च मातृकान्यासमाचरेदिति पूजाप्रकरणे उक्तं त-

कै०

॥२५॥

थाचश्रुतिः ॥ देवो भूत्वा देवान्यजेदिति ॥ रासतापिन्यां च देवो भूत्वा यजेदेवं ना देवो देवमर्चयेत् ॥ मंत्रमहोदधा
 वपि ॥ देवार्चा योग्यता प्राख्ये भूतशक्तिं समाचरेत् ॥ भूतशक्तिं विधाये च प्राणस्थापनमाचरेत् ॥ एवं प्राणान्
 प्रतिष्ठाप्य मातृकान्या समाचरेत् ॥ एवं मूलवाक्यानुसारेणेत्यर्थः ॥ मूलवाक्यानि तु ग्रंथविस्तृतिभयान्नोक्ता
 नि ॥ तानि मरुतिमंत्रमार्तैर्द्विषुष्यानीतिदिक् ॥ अथ पुरुषसूक्तविधाने ॥ अर्चनं संप्रवक्ष्यामि विष्णोरमित
 तेजसः ॥ यत्कृत्वा मुनयः सर्वे परं निर्वाणमाप्नुयुः ॥ आनुष्टुभस्य सूक्तस्य त्रिष्टुबंतस्य देवताः ॥ पुरुषो योजगद्वा
 जं क्रुषिर्नारायणः स्मृतः ॥ प्रथमां विन्यसेद्दामे द्वितीयां दक्षिणे करे ॥ तृतीयां वामपादे च चतुर्थीं दक्षिणे न्यसेत्
 ॥ पंचमीं वामजानौ तु षष्ठीं वै दक्षिणे न्यसेत् ॥ सप्तमीं वामकल्यांतु अष्टमीं दक्षिणे तथा ॥ नवमीं नाभिमध्ये तु
 दशमीं हृदये तथा ॥ एकादशीं कंठमध्ये द्वादशीं वामबाहुके ॥ त्रयोदशीं दक्षिणे तु तथैवास्ये चतुर्दशीं ॥ अ
 क्षणोः पंचदशीं चैव विन्यसेत् षोडशीं ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा पंचांगानि समाचरेत् ॥ ब्राह्मणोऽस्येत्यादिभि
 श्च ब्रह्मिः पंचांगकल्पना ॥ हृदयं च शिरः शिरसा कवचं चास्यमेव च ॥ यथा देहे तथा देवे न्यासं कृत्वा यथा वि
 धि ॥ एवं न्यासविधिं कृत्वा पश्चात् पूजां समाचरेत् ॥ न्यासेन तु भवेत्सोऽपि स्वयमेव जनार्दनः ॥ आद्यथावाहयेद्दे
 वमृचा तु पुरुषोत्तमम् ॥ द्वितीयया सनंदया त्पादं चैव तृतीयया ॥ अर्घ्यं चतुर्थ्या दातव्यं पंचम्या च मनीषकम् ॥
 षष्ठ्या स्नानं प्रदेयं तु सप्तम्या वस्त्रमेव च ॥ यज्ञोपवीतमष्टम्या नवम्या चंदनं स्मृतं ॥ पुष्पं दशम्या दातव्यमेका

आ.
॥२६॥

दश्यातुधूपकं ॥ द्वादश्यादीपकंदद्यान्त्रयोदश्यानिवेदनं ॥ चतुर्दश्यानमस्कारं पंचदश्याप्रदक्षिणां ॥ उद्वास-
नंतुषोडश्याउपचारास्तुषोडश ॥ स्नानेवरुचौचनैवेद्येदद्यादाचमनीयकम् ॥ हुत्वाषोडशभिर्मंत्रैर्दद्यात्पुष्पाणि
षोडश ॥ तच्चसर्वजपेद्भूयः पौरुषं सूक्तमेव च ॥ षण्मासासिद्धिमाप्नोति त्र्येवमेव समर्चनात् ॥ अत्रयद्यप्यावा-
हनं विसर्जनं चोक्तं तत्प्रत्यहंप्राणप्रतिष्ठापूर्वकप्रतिमादिपूजनविषयम् ॥ अन्यत्रत्वादावन्तेचपुष्पांजलिसम-
र्पयेत् ॥ आदावन्तेचमंत्राभ्यां पुष्पांजलिसमर्पणमिति नारदीयवाक्यात् ॥ वस्त्रं प्रत्यहननवीनं किंतु समर्पित-
मेवाभ्युक्ष्य समर्पयेत् ॥ तदुक्तं तत्प्रसागरे ॥ वस्त्रमभ्युक्षणाच्छुद्ध्यदपरंतु दिने दिने ॥ आचारसमूहं च मंत्रराज-
विधौ ॥ प्रतिमापद्वयं त्राणां नित्यस्नानं न कारयेत् ॥ कारयेत्पूर्वदिवसे यथा मलनिवारणमिति कूर्मपुराणे ॥ न
विष्णवाराधनात्पुण्यं विद्यते कर्म वैदिकं ॥ तस्मादनादिमध्यांतं नित्यमाराधयेद्हरिम् ॥ तद्विष्णोरिति मंत्रेण
सूक्तेन पौरुषेण वा ॥ नैवाभ्यां सदृशो मंत्रो वेदे पूक्तश्च पावनः ॥ अथवा देवमीशानं भगवंतं सनातनं ॥ आराध-
येन्महादेवं भावपूतो महेश्वरम् ॥ मंत्रेण रुद्रगायत्र्या प्रणवेनाथवा पुनः ॥ ईशानेनाथवारुद्रे रुद्रं वकेन स-
माहितः ॥ तथो नमः शिवायेति मंत्रेणानेन वा यजेदिति ॥ यजनप्रकारं बोधायनोप्याह ॥ अथातो हरहः परिचर्या
विधिं व्याख्यास्यामः स्नात्वा शचौ देशे गोमयेनोपलिप्य प्रतिकृतिं कृत्वा क्षतपुष्पैर्यथा लाभं समर्चयेत् ॥ सह-
पुष्पोदकेन महादेवमावाहयेत् ॥ ॐ भूः महादेवमावाहयामि ॥ ॐ भुवः महादेवमावाहयामि ॥ ॐ स्वः महा-

कं०

॥२६॥

ॐ भूर्भुवः स्वर्महादेवमावाहयामि इत्यावाह्यायातु भगवान्महादेव इत्यथ स्वागतेनाभिचंदति स्वागतमनुना
 स्वागतं भगवते महापुरुषायैतत्स्वासनं क्लृप्तमास्तां भगवन्महादेव इत्यत्र कूर्चं ददाति भगवते यं कूर्चं दर्शयामि
 दृढरितः सवर्णस्तं जुषस्वेति ॥ अत्र स्थानानि कल्पयति ॥ अद्यतो ब्रह्मणो कल्पयामि दक्षिणतः स्कंदाय कल्प
 यामि विनायकाय कल्पयामि पश्चिमतः स्थूलाय कल्पयामि उत्तरतः उमायै कल्पयामि नंदिकेश्वराय कल्प
 यामीति कल्पयित्वा सावित्र्या पात्रमभिमन्त्र्य प्रक्षालयति रः पवित्रं मध्य आनीय सह पवित्रेणादित्यं दर्शयेत् ॥
 ॐ मित्युतमिति स्नानं ॥ ॐ स्वरितिरुद्रेण पाद्यात्स्रणवेनार्घ्यमथ व्याहृतिभिर्निर्माल्यमपोत्थोत्तरतश्चंडा
 यनम इत्यथैनं स्नापयित्वा पोहिष्ठा मयो भुव इति तिसृभिर्हिरण्यवर्णाः शक्रचयः पावका इति चतसृभिः पव
 मानः सवर्चन इत्येतेनानुवाकेन स्नापयित्वा द्विस्तर्पयति भवं देवं तर्पयामि शर्वं देवं तं ईशानं देवं तं पशुप
 तं देवं तं रुद्रं देवं तं उग्रं देवं तं भीमं देवं तं महातं देवं तर्पयामीति तर्पयित्वा येतानि च स्त्रयज्ञोपवीतान्याच
 मनीयान्युदकेन व्याहृतिभिर्दत्त्वा व्याहृतिभिः प्रदक्षिणमुदकं परिषिच्य ॥ नमस्ते रुद्रमन्यव इति गंधं दद्या
 त्सहस्राणि सहस्रश इति पुष्पं दद्यादीशानं त्वा भुवनानामधिश्चियमिति चाक्षतान् दद्यात्सावित्र्या धूपमुदी
 प्यस्वेति दीपं देवस्य त्वासवितुः प्रसवेशिनोर्बाहुभ्यां भगवते महादेवाय जुष्टं चरुं निवेदयामीति नैवेद्यमथा
 वृभिर्नामधेयैरष्टौ पुष्पाणि दद्यात् भवाय देवाय नमः शर्वाय देवाय नमः ॥ ईशानाय देवाय नमः ॥ पशुपतये

आ०
॥२७॥

देवाय०॥ रुद्रायदेवाय०॥ उग्रायदेवाय०॥ भीमायदे०॥ महतेदेवा०॥ नमो ब्रह्मणेनमः॥ स्कंदायनमः॥ प्र-
यातु भगवानीशः सर्वलोकनमस्कृतः॥ अनेन हविषा तृप्तः पुनरागमनाय च॥ पुनः संदर्शनाय चेति प्रतिमास्था-
नेष्वश्वत्थावाहनविसर्जनवर्ज्यसमानमन्यस्वस्त्ययनमित्याचक्षते भगवान्बोधायन इति॥ अथ पूजोपयुक्ता
निपुष्पाणि॥ तत्रादौ सूर्यपूजायां विहितानि॥ भविष्यपुराणे॥ मालिनीमल्लिकाचैव दूर्वाचाशोककर्णिका॥ पा-
टलाकरवीराणि जपाजयंति रेव च॥ चंपकोचकुलंचैव तथैवागस्तिकिंशतको॥ भास्करस्य प्रपूजार्थं ग्राह्याण्ये-
तानि नित्यशः॥ नीलोत्पलसहस्रेण नीलोत्पलशतेन च॥ रक्तैश्च करवीरैश्च यस्तु पूजयते रविम्॥ वसेदर्कपुरे
श्रीमान्सूर्यतुल्यपराक्रम इति॥ अथ विहितपत्राणि बिल्वपत्रं शमीपत्रं मृगं राजस्यपत्रकं॥ तमालपत्रं च हरेः
सद्यः स्तुष्टिकरं रेवेः॥ तुलसीकालतुलसीतथारक्तचंदनं॥ केतकीपत्रकुसुमं सदैव तपनप्रियमिति॥ अन्याः
न्यपि गणेशादिपूजायां विहितनिषिद्धानि ग्रंथविस्तरमभियेह नोक्तानि तान्याचारमयूरवादिग्रंथेष्वप्योवगंतव्या-
नि॥ तत्रापूर्वाभावे पर्युषितान्यपि ग्राह्याणीत्युक्तं स्मृत्यंतरे॥ पंकजं पंचरात्रं स्याद्दशरात्रं च बिल्ककं॥ तुल-
स्यैकादशाहातु पुनः प्रक्षाल्य पूजयेत्॥ स्कंदे॥ गंगाजलं च हाहात् पूजने भक्तिसंयुतः॥ भविष्ये॥ नाक्षते
र्चयेद्द्विष्युन तुलस्यागणेश्वरम्॥ दूर्वाभिर्नार्चयेद्गुर्गां केतकैर्न महेश्वरम्॥ अक्षतानिषेधस्तु शालग्रामपरः
शालग्रामशिलामेव नाक्षतैर्चयेद्द्विज इति विष्णुक्तेः॥ उक्तंच वार्तिके॥ सामान्यविधिरस्य षट्सं हि येन विशेष इ-

कं.

॥२७॥

ति ॥ नांगुष्ठैर्मर्दयेद्देवंनाथः पुष्पैः समर्चयेत् ॥ कुशाग्रैर्नक्षिपेत्तोयं वज्रपातसमं भवेत् ॥ नशक्तेः पूजयेद्देवं कु
सुमेर्नमद्दीगतेः ॥ नविशीर्णदलेः शिष्टैर्नाशक्तेर्नाविकाशितैः ॥ पूतिगंधोग्रगंधीनिअत्यगंधीनिवर्जयेत्
वामने ॥ हिरुका कंकणंदारुमल्लिकागुरुवासिता ॥ शंखंजातीफलंश्रीमस्त्रियाधूपाहरेरिमे ॥ हिरुकामांसी
॥ कंकणंगुग्गुलुः शंखोनखं ॥ धृततैलैर्विनाकिंचिदिपार्थनसमाहरेत् ॥ पादौ ॥ नैवेद्यपात्रं वक्ष्यामिकेश
वायमहात्मने ॥ हेरण्यं राजतं कास्यं ताम्रं मुन्मथमेव च ॥ पात्राशंपद्मपत्रं वा पात्रं विष्णोरतिप्रियम् ॥
हविः शाल्योदनं दिव्यामाज्ययुक्तं सशर्करम् ॥ नैवेद्यं देवदेवाय यावकं पायसंतथा ॥ नैवेद्यवस्त्वलाभेतु
फलानि विनिवेदयेत् ॥ फलानामप्यलाभेतु तोयान्यपि निवेदयेत् ॥ मरीचिः ॥ विधाय देवतापूजां प्रातः
मादनंतरम् ॥ गुरुक्तेन तु मार्गेण मूलमंत्रं जपेद्बुध इति ॥ अविष्ये ॥ समभ्यर्च्य पिबेद्देवान्यः पादसलिलं हरेः ॥ स
याति परमं स्थानं तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ विष्णुपादाभिषिक्तं यः पात्रेणैव पिबेज्जलम् ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः स
याति परमां गतिं ॥ यः पादसलिलं विष्णोः करेण पिबते यदि ॥ समूढो नरकं याति यावदिंद्राश्चतुर्दशोति ॥ पुल
स्त्यः ॥ शालग्रामशिलावारिसोमपानं दिनेदिने ॥ पात्रांतरेण तद्वात्यं करेण स्फुरया सममिति ॥ मोडुकरेण प
नविधायकानि वा नि ॥ प्रायः पांचरात्रादिपठितत्वेन तदनुयायिपराणि ॥ न तु वैदिकपराणि स्मृतिषु निषेधा
त् ॥ अगस्त्यः ॥ शालग्रामशिलातोयमपीत्यायस्तु मस्तके ॥ प्रक्षेपणं प्रकुर्वीत ब्रह्महासनिगद्यते ॥ यदा सर्व

आ०
॥२८॥

दुरितक्षयकामः स्मृत्यंतरोक्तविप्रपादसलिलपानमिच्छतितदाक्रमः पादो॥ विष्णुपादोदकात्पूर्वविप्र-
पादोदकंपिबेत्॥ विरुद्धमाचरेद्यस्तब्रह्महासनिगद्यतइति॥ अथशिवलिंगनैवेद्यभक्ष्याभक्ष्यविचारः॥ पद्म-
पुराणे॥ द्रव्यमन्नफलंतोयंशिवस्वनस्पृशेत्कचित्॥ लंघयेन्नैवनिर्माल्यंकूपेसर्वविनिक्षिपेत्॥ मक्षिकापाद-
मात्रंयःशिवस्वमुपजीवति॥ लोभान्मोहात्सपच्येतकल्यांतंनरकेनरइति॥ पादस्कांदब्राह्मपुराणेसंग्रहेषु॥
शिवउवाच॥ अनर्हममनैवेद्यंपत्रंपुष्पंफलंजलम्॥ शालग्रामशिलालयंसर्वयातिपवित्रताम्॥ नैवेद्यंमन-
रोभुक्ताशुद्ध्यैचांद्रायणंचरेदिति॥ निर्माल्यकल्याणाचोक्तासिद्धांतशेखरे॥ धराहिरण्यगोरत्नताम्ररौप्यां-
शुक्लादिकान्॥ विहायशेषंनिर्माल्यंचंडेशायनिवेदयेत्॥ अन्यदन्नादिपानीयंतांबूलंगंधपुष्पकम्॥ दद्या-
च्चंडायनिर्माल्यंशिवभुक्तंतुसर्वशःइति॥ कचिच्छिवलिंगनैवेद्यभक्षणोदोषाभावउक्तः॥ शिवनारदसंवादे
॥ बाणालिंगेतुचंडांशेनचनिर्माल्यकल्याणा॥ सर्वबाणार्पितंग्राह्यंभक्ताभक्तैश्चनान्यथा॥ ग्राह्याग्राह्यवि-
चारोयंबाणालिंगेनविद्यते॥ तदर्पितंजलंचानंग्राह्यंप्रसादसंज्ञया॥ बाणालिंगेस्वयंप्रभूतेचंद्रकांतेहृदिस्थि-
ते॥ चांद्रायणसमंज्ञेयंशंभोर्नैवेद्यभक्षणमिति॥ अथपूजाप्रयोगः॥ आचम्यदेशकालौस्मृत्याममउ० य-
थाशक्तियथाज्ञानंयथामीलितोपचरैः श्रीसूर्यादिपूजांकरिष्ये॥ तदंगत्वेनात्मशुद्ध्यर्थंभूतशुद्ध्यादिक-
रिष्ये॥ इतिसंकल्प्य॥ पृथ्वीत्यस्यमेरुपृष्ठःकूर्मःसतलंआसनेवि०॥ पृथ्वित्वया०॥ अपसर्पंतुयामदेवोभू-

क०

॥२८॥

तान्यनुष्ठुप ॥ भूतोत्सादनेविनियोगः ॥ ॐ अपस ॥ मारभ इति पादतलपार्श्वेनभूमिं त्रिः प्रहृत्य ॥ देवा आ-
 यांतु यातुधाना अपयांतु ॥ विष्णो देव यजनं रक्षस्व ॥ येभ्यो माते त्यस्य गयः प्लातो विश्वे देवा जगती ॥ मनु-
 ष्यगंधनिवारणे विनियोगः ॥ एवापित्र इत्यस्य वामदेवो बृहस्पतिर्विश्वे देवास्त्रिष्टुप ॥ मनुष्यगंधनिवारणे-
 वि ॥ ॐ येभ्यो मातामधुवसिन्वते पयः पीयूषं द्यौरदिति रद्वि बर्हाः ॥ उक्थ शुभान् वृषभरात्स्वप्नसस्तौ आदित्या अनु-
 मदास्वस्तये ॥ ॐ एवापित्रे विश्वदेवा यतृष्यो यज्ञैर्विधेम नमसा हविर्भिः ॥ बृहस्पतेस्तु प्रजावीरवंतो वयं स्या-
 मपतयोरयीणां ॥ आगमार्थं तु देवानां गमनार्थं तु रक्षसाम् ॥ कुरु घंटे वरं तत्र देवानां स्थानसन्निधाविति
 घंटां वादयित्वा भूतशक्तिं कुर्यात् ॥ मूलाधारे कुंडलिनीं ध्यात्वा हुमित्युत्थाप्य सुप्त्युत्थाप्य मार्गेण हृदयस्थं
 जीवं ब्रह्मणि हंस इति विलाप्य ॥ पादादिजान्वंतं पृथिवीं लंबीजयुतां ध्यात्वा ॥ जान्वादिनाभ्यंतं वंबीजयु-
 तं जलं ध्यात्वा ॥ नाभ्यादिहृदयांतं रंबीजयुतमग्निं ध्यात्वा ॥ हृदादिभ्रूमध्यांतं यंबीजयुतं वायुं ध्यात्वा
 ॥ भ्रूमध्यादिब्रह्मरंध्रांतं हंबीजमाकाशं ध्यात्वा ॥ सूतानि प्रत्येकं संविलापयेत् ॥ पृथिवीं संप्रहसं हरांमि ॥
 जलमग्नौ संप्रहसं हरांमि ॥ अग्निं वायौ संप्रहसं ॥ आकाशमहंकारे संप्रहसं ॥ अहंकारं महत्तत्त्वे संप्रहसं ॥ महत्तत्त्वं प्रकृ-
 तौ संप्रहसं ॥ प्रकृतिं शुद्धब्रह्मणि संप्रहसं हरांमि ॥ आत्मानं ब्रह्माहमस्मीति ध्यात्वा दक्षिणकुक्षावधौ मुखं पापपुरु-
 षं ध्यात्वा यमिति बीजेन द्वात्रिंशद्द्वारमावर्तितेन वामनासया वायुमापूर्य रमिति बीजेन चतुःषष्टिवारमाव-

आ.
॥२९॥

तितेन कुंभकेन कृत्वा पापपुरुषदेहं निर्दहेत् पुनर्यमिति बीजेन षोडशवारमावर्तिते न पापभस्मदक्षिणनासयारे
चयेत् ततो वमित्यमृतबीजेन देहोत्थं भस्मसंप्राप्य लमिति बीजेनैकीकृत्य रुचर्णं भावयित्वा हमिति बीजेन स
र्वांगान्युद्धृत्य कनकमयं शरीरं ध्यात्वा पुनरात्मनः सकाशादाकाशः संभूतः आकाशाद्वायुः वायोरग्निः अग्रेरा
पः अन्धः पृथिवीतिभूतान्युत्साद्य स्वस्थानगानि ध्यात्वा सो हमिति मंत्रेण कुंडलिनीसहितं जीवं तद्दधानीय-
सुधामयं जीवं तद्दिनिधाय कुंडलिनीं मूलाधारे गतां ध्यायेदिति भूतशुद्धिः ॥ अथ प्राणप्रतिष्ठा ॥ अस्य श्री
प्राणप्रतिष्ठामंत्रस्य ब्रह्मविष्णुरुद्राक्षयः ऋग्यजुः सामानि छन्दांसि प्राणशक्तिर्देवता आं बीजं ह्रीं शक्तिः
कौंकीलकं प्राणस्थापने विनियोगः ब्रह्मविष्णुरुद्रेभ्यो नमः शिरसि ॥ ऋग्यजुः सामभ्यो नमः सुरवे ॥ प्राण
शक्तये नमः तद्दये ॥ आं नमः गुह्ये ॥ कौं ह्रीं नमः पादयोरिति ऋष्यादि ॥ आदौ करं न्यासः ॥ हुं करं वं धं गं आ
काशवायुवह्निजलपृथिव्यात्मने तद्दद्या य नमः ॥ अं चं छं झं जं शब्दस्पर्शरूपरसगंधात्मने शिरसे रचाहा ॥
णं टं ठं डं श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणात्मने शिरवायेव षट् ॥ नंतं थं धं दं वाक्पाणिपादपायूपस्थात्मने कव
चाय हुम् ॥ मं पं फं भं बं वक्तव्यादानगमनविसर्गानंदात्मने नेत्रत्रयाय वौ षट् ॥ शं यं रं वं लं क्षं षं सं लं हं मन्न
बुद्ध्याहंकारचित्तात्मने अस्त्राय फडिति छोटिकात्रयं कृत्वा ध्यायेत् ॥ रक्तां भोधिस्थपोतोत्सदरुणसरोजा
धिरुदाकराजैः पाशां कोदंडमिश्रं द्रवगुणमथ चाप्यं कुशं पंचबाणान् ॥ विष्माणासृक्कपालं त्रिनयनलमि

क.

॥२९॥

तापीनवशोरुहाढ्यादेवीबालार्कवर्णाभवतुरकरवकरीप्राणशक्तिः परानइतिध्यात्वा ॥ मनसासंपूज्यहृदय
 करंनिधाय ॥ आं ह्रीं क्रों यं रं लं वं शं षं सं हों ॐ सं सं हंसः ॥ ह्रीं ओं हंसः ममप्राणइहप्राणाः ॥ आं ह्रीं क्र
 मित्याद्यच्चार्यममजीवइहस्थिताः ॥ आं ह्रीं ॥ ममसर्वेद्रियाणि ॥ आं ह्रीं ॥ ममबाहुमनश्चक्षुः श्रोत्रधा
 णजिह्वाप्राणाइहागत्यस्करवंचिरंतिष्ठंतुस्वाहा ॥ ॐ सं सं हंसः ह्रीं ओं अष्टत्रिंशाधिकशताक्षरमनु
 प्राणप्रतिष्ठामंत्रं त्रिवारं जपित्वा षोडशप्रणवान् जपित्वा केचित्तुप्रणवाद्योयमोमामित्यादिवदेदिति त
 त्रमूलं चिंत्यम् ॥ अथमातृकान्यासः ॥ तत्रादौ प्राणायामः ॥ अं आं इं ईं उं ऊं ऋं ॠं एं ऐं ओं औं अं अः
 ॥ इति षोडशस्वरान्सबिंदून् च्चारयन् वामनासयावायुमापूर्यकादिमांतैर्बिंदुयुतैः कुं भं कं कृत्वायादि-
 क्षांतैः सबिंदुकैर्दक्षिणनासयारेचयेत् ततोस्य अंतर्मातृकामंत्रस्य ब्रह्माक्षुषिः सरस्वतीदेवता गा य
 त्री छंदः हलोबीजानि स्वराः शक्तयः शरीरशुद्ध्यर्थं न्यासे विनियोगः ॥ ब्रह्मणे नमः शिरसि ॥ गायत्र्ये नमः
 सुरवे ॥ सरस्वत्ये नमो हृदये ॥ हृत्पुत्र्ये नमो गुह्ये ॥ स्वरेभ्यो नमः पादयोः ॥ अं कं रवं गं यं डं आं अंगुष्ठाभ्यां-
 नमः ॥ इं चं छं जं झं ञं इ तर्जनीभ्यां ॥ उं टं ठं डं णं उं मध्यमाभ्यां ॥ एं तं थं दं धं नं ऐं अनामिकाभ्यां नमः ॥
 ॐ पं फं बं भं मं औं कनिष्ठिकाभ्यां ॥ अं यं रं लं वं शं षं सं हं ळं क्षं अः करतलकरपृष्ठाभ्यां ॥ अं कं रवं गं
 यं डं आं हृदयाय नमः ॥ इं चं छं जं झं ञं ईं शिरसे स्वाहा ॥ उं टं ठं डं णं उं शिखायै वषट् एं तं थं दं धं नं ऐं कं च

आ०

॥३०॥

चायहुं॥ ओं पं फं वं भं मं ओं नेत्रत्रयायवौषट् अं यं रं लं वं शं षं सं हं वं क्षं अः अस्त्रायफट् ॥ ध्यानं ॥ अत्र अं
तर्मात्रकावश्यकं कार्यं अक्षस्त्रकटकसारंगविद्याहस्तात्रिलोचनाम् ॥ चंद्रमौलिकुचानभारक्ताञ्जल्यां
गिरंभजेदिति ध्यात्वा मनसा संपूज्य मातृकामंत्रं त्रिजपित्वा देवं स्नानशिलायां निधाय तदग्रे चंदनेन षट्को
णमंडलत्रयमुदकसंस्थमाहिरव्याभ्यर्च्य शंखं प्रणवेनाद्भिः पूरयित्वा दक्षिणे मंडले संस्थाप्याभ्यर्च्य प्रार्थ
येत् ॥ त्वं पुरा सागरोत्पन्नविष्णुना विधृतः करे ॥ निर्मितः सर्वदेवैस्तपांचजन्यनमोस्तु ते ॥ पृथिव्यां यानि
तीर्थानि स्थावराणि चराणि च ॥ तानि तीर्थानि शंखे स्मिन् विशंतु ब्रह्मशासनादित्युक्ता शंखमुद्रां प्रदर्श्य मध्य
मंडले महाध्वं गायत्र्याद्भिः पूरयित्वा पूजयेत् उत्तरमंडले ताम्रकलशं संस्थाप्य संपूज्य कलशस्येति मंत्रैस्ती
र्थान्यावात्य शंखोदकेनात्मसहितं पूजासंभारं प्रोक्ष्य पुरुषसूक्तेन न्यासं कुर्यात् ॥ सहस्रशीर्षेति नाराय
णः पुरुषो नुष्टुप् अंत्यात्रिष्टुप् स्वांगन्यासे विनियोगः ॥ ॐ सहस्रशीर्षा गुलं १ वामकराय नमः ॐ पुरुष
एवेदं हतिरक्षिणकरे ॐ एतावानस्य महिदिवि ३ वामपादे ॐ त्रिपादूर्ध्वं अभि ४ दक्षिणपादे ॐ त
स्माद्विराळ पुरः ५ वामजानौ ॐ यत्पुरुषेण हविषा त्वविः ६ दक्षिणजानौ ॐ तं यत्तं बर्हिषि प्रो ७ श्वये ७
वामकट्यां ॐ तस्माद्यज्ञात्स ७ श्वये ८ दक्षिणकट्यां ॐ तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतक्रवः ९ यत ९ नाभौ ॐ तस्माद
श्वाअजायंत ये केचो वयः १० तद्दये ॐ यत्पुरुषे व्य ० च्येते ११ कंठे ॐ ब्राह्मणोस्य ० यत १२ वामभुजे ॐ चंद्रमा

कं०

॥३०॥

मनसो० यत् १३ दक्षिणभुजे ॐ नाभ्या आसी० यत् १४ मुरवे ॐ सप्तास्यासन् पशं १५ भ्रुवोर्मध्ये ॐ यज्ञेन य
ज्ञ देवाः १६ मूर्ध्नि ॥ अथ पंचांगन्यासः ॥ ॐ ब्राह्मणोस्येतिलहृदये ॐ चंद्रमामनस इति शिरसि ॐ नाभ्या आ
सीदिति शिरवायां ॐ सप्तास्यासन्नितिकवचाय हुं ॐ यज्ञेन यज्ञेनेति अस्त्राय फट् एवमेव देवांगन्यासं कृत्वा
षोडशोपचारैः पूजयेत् ॥ ॐ सहस्रशीर्षा श्रीसूर्यगणेश महालक्ष्मी शिवा विष्णुभ्योनमः पुष्पं समर्पयामि
ॐ पुरुषं आसनं स ॐ एतावानस्य पाद्यं सम पाद्योत्तरं नाम मंत्रेणैवाचमनीयं ॐ त्रिपादूर्ध्वं अर्घ्यं स
म ॐ तस्माद्विराळ आचमनीयं ॐ यत्पुरुषेण स्नानं स सतिसंभवे पंचामृतस्नानान्यत्रैव कारयित्वा सू
क्तेनाभिषेकः कार्य इति संप्रदायः आचमनीयं ॐ तं यज्ञं वस्त्रं स ॐ तस्माद्यज्ञा यज्ञोपवीतं आचमनी
यं ॐ तस्माद्यज्ञा गंधं ॐ तस्मादश्वा पुष्पं ॐ यत्पुरुषं धूपं ॐ ब्राह्मणोस्य दीपं ॐ चंद्रमा नैवे
द्यं आचमनं करो हर्तनादि ॐ नाभ्या नमस्कारं ॐ सप्तास्यासन् प्रदक्षिणां ॐ यज्ञेन पुष्पांजलिं त
तः शिष्टमंत्रेण नीराजनं कृत्वा अग्निमावाह्य पुरुषसूक्तेन प्रत्यृचमाज्यं हुत्वा पुनस्तेनैव सूक्तेन षोडश
पुष्पाण्यर्पयित्वा सूक्तं जपेत् तदनंतरं स्वोपदिष्टं मूलमंत्रं यथाशक्ति जपित्वा कर्मेश्वरार्पणं कृत्वा घंटां संपू
ज्य देवं प्रार्थयेत् तत्र मंत्राः आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनं पूजां चैव न जानामि क्षम्यतां परमेश्व
र ॥ १ ॥ मंत्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं करेश्वर ॥ यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥ २ ॥ अन्यथा शरणं ना

आ०
॥३१॥

स्तित्वमेवशरणंमम॥ तस्मात्कारुण्यभावेनरक्षस्वपरमेश्वर॥ ३॥ भूमौस्वलितपादानांभूमिरेवावलंबनम्
॥ त्वयिजातापराधानांत्वमेवशरणंमम॥ ४॥ इतिप्रार्थ्य॥ शंखमध्येस्थितंतोयंपत्रामितंकेशवोपरि॥ अंगलग्नं
मनुष्याणांब्रह्महत्यांव्यपोहतु॥ १॥ इतिदेवोपरिपत्रामयित्वाजलंशिरसिचाभ्युक्ष्यअकालमृत्युहरणंब्रह्मह
त्याविनाशनम्॥ रोगघ्नंपुण्यदंपास्येस्तरपादावनेजनमितिमंत्रेणदेवतीर्थंपिबेज्जलमितिसंक्षेपः इति
श्रीभारद्वाजमहादेवभट्टात्मजदिवाकरकृतेआचारार्केअष्टधाविभक्तस्यदिवसस्यप्रथमभागकृत्यं॥ स
नातनंचिन्मयमानबीजंसंसारदृक्षस्यगिरामगम्यम्॥ रामाभिधंज्योतिरहर्निशंतद्दृढकोशेस्फुरतान्म
दीये॥ १॥ ॥अथद्वितीयभागकृत्यम्॥ ॥मदनरत्नेदक्षः॥ दिवसस्याद्यभागेतुसर्वमेतत्समाचरेत्॥
द्वितीयेचतथाभागेवेदाभ्यासोविधीयते॥ १॥ वेदाभ्यासोपिपंचधेत्युक्तमाचारमयूरवेषद्वित्रिंशन्मतेवेद
स्वीकरणंपूर्वविचारोभ्यसनंजपः॥ तद्दानंचैवशिव्येभ्योवेदाभ्यासोहिपंचधेति॥ कौर्म॥ जपेदध्यापयेच्छि
ष्यान्धारयेद्वाविचारयेत्॥ अवेक्षेतचशास्त्राणिधर्मादीनिहिजोत्तमइतिद्वितीयभागकृत्यम्॥ ॥अथतृ
तीयभागकृत्यमाह॥ दक्षः॥ तृतीयेचतथाभागेपोष्यवर्गार्थिसाधनम्॥ पोष्यवर्गमप्याह॥ मातापितागु
रुभार्याप्रजाहीनःसमाश्रितः॥ अभ्यागतोतिथिश्चाग्निःपोष्यवर्गउदाहृतः॥ ज्ञातिर्वंधुजनोहीनस्तथाना
थःसमाश्रितः॥ इतितृतीयभागकृत्यम्॥ ॥अथचतुर्थभागकृत्यम्॥ दक्षस्मृतौ॥ चतुर्थेतुदिवभागे

कै.

॥३१॥

स्नानार्थमृदमाहरेत् ॥ तिलपुष्प कुशादींश्च स्नायाच्चाकृत्रिमेजले ॥ गृह्यपरिशिष्टे ॥ अथमध्यंदिनेतीर्थमे
 त्यस्नायान्नास्मिन्ब्रह्म यज्ञतर्पणादस्नानिष्पीडयेदिति तच्च प्रतिपत्षष्ठ्येकादशीरविभौमभृगुशरभरणी
 कृतिकामघानक्षत्रमन्वादियुगादिभिन्नतिथौ कार्यं तत्रतन्निषेधात् निषेधवाक्यानितुमदनरत्नादिग्रंथे
 पुद्रष्टव्यानि ॥ अथमध्यान्हस्नानप्रयोगः ॥ नदीतीरमेत्यप्रक्षालितमृग्यपादपाणिगान्तोदद्वशिरचः श
 चोदेशोश्चमृत्तिकांतंदुलयवतिलांश्च निधायमलस्नानंविधायदेशकालौस्मृत्या समसमस्तपापक्षया
 सुरभिर्वादिद्वाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमध्यान्हस्नानंकरिष्ये इतिसंकल्प्य मृत्तिकांगायत्र्यादाय अश्वक्रां
 तेरथक्रांतेविष्णुक्रांतेवसंधरे ॥ शिरसाधारयिष्यामिरक्षस्वमांपदेपदे ॥ उद्धतासिचराहेणकृष्णोनशतवा
 हुना ॥ मृत्तिकेहरमेपापंयन्मयादुष्कृतंकृतमित्यभिमंत्र्यगायत्र्याप्रोक्ष्य गायत्रीशिरःसंज्ञकेन ॐ आपो
 ज्योतीरसोमृतंब्रह्मभूर्भुवःस्वरोमितिमंत्रेणावृत्त्यात्रेधाविभज्यैकेन भागेनमूर्धादिनाभिपर्यंतं द्वितीय
 भागेननाभेरधःपादपर्यंतमनुलिप्यांगानि क्षालयित्वादित्यं निरीक्ष्यद्विराचम्यतृतीयभागं प्रचोदयादि
 त्यस्त्रेणादायसव्येपाणौकृत्वा ॐ सूरितिदक्षिणभागं ॐ भुव इतिमध्यमभागं ॐ स्वरित्युत्तरभागं वि
 धायदक्षिणभागमस्त्रेणादशादिक्षमंत्रावृत्त्यानिक्षिप्योत्तरभागं तीर्थेतूष्णीं प्रक्षिप्त्यामध्यमभागंगाय
 त्र्याभिमंत्र्य आदित्यायप्रदक्ष्य गायत्र्याप्रणवेनचसर्वांगमनुलिप्य समिन्ध्यान आप ओषधयः संतु

आ०

॥३२॥

क०

इति मंत्रेणादिरात्मानं परिविच्य दुर्मित्र्यास्तु सै संतु योऽस्मान् द्वेष्टियं च वयं द्विष्म इति मंत्रेणांगानि प्रक्षाल्या च मय
प्रातः स्नानं वदुरुणा वाहनादिवस्त्रनिष्पीडनवर्जं कुर्यात् अशक्तौ प्रातरेवं स्नायात् अथात्रैवाशक्तस्य मंत्रस्नान
विधिरित्यते ॥ श्राद्धहेमाद्रौ योगयाज्ञवल्क्यः ॥ असामर्थ्याच्छरीरस्य कालशक्त्याद्यपेक्षया मंत्रस्नानादितः
सप्तकेचिदिच्छंति सूरयः ॥ मंत्रं भौमं तथाग्नेयं वायव्यं दिव्यमेव च ॥ वारुणं मानसं चैव सप्तस्नानान्यनुक्रमात् ॥ ए
तेषां लक्षणान्याह स एव आपो हिष्ठादिभिर्मंत्रं मृदालं भश्च पार्थिवम् ॥ आग्नेयं भस्मना स्नानं वायव्यं गोर
जः स्मृतम् ॥ यत्तु सातपथ्येण स्नानं तद्विष्यमुच्यते ॥ वारुणं चावगाहं तु मानसं विष्णुचिंतनमिति ॥ जाबालिः
॥ अशिरस्कं भवेत्स्नानं स्नानाशक्तौ तु कर्मिणाम् आर्द्रेण वा ससावापि मार्जनं दैहिकं विदुः ज्वराभिभूता
यानारीरजसा च परिपुता कथं तस्या भवेच्छौचं शक्तिः स्यात्केन कर्मणा चतुर्थे हनि संप्राप्ते स्पृशेद न्या
तुतां स्त्रियम् सा सचैलावगात्द्यापः स्नात्वा स्नात्वा पुनः स्पृशेत् दशद्वादशकृत्वा वा आचामेच्च पुनः पु
नः अंते च वा ससां त्यागस्ततः शक्यं भवेत्तु सेति परिशिष्टे अथाशक्तस्य मंत्रस्नानं शक्तौ देशे शक्तचिरात्वा
तः प्राणानाद्यस्य दर्भपाणिः सव्ये पाणावयः कृत्वा तिसृभिरापो हिष्ठीयाभिः पच्छुः प्रणावपूर्वं दर्भैर्दकैर्मर्जये
त्पादयोर्मूर्ध्नि तदयेर्मूर्ध्नि तदये पादयोर्मूर्ध्नि चाथार्धचशोर्मूर्ध्नि तदये पादयोर्ददये पादयोर्मूर्ध्नि चाथर्कुशो तद
ये पादयोर्मूर्ध्नि चाथर्तृचेन मूर्ध्नि इति मार्जयित्वा गायत्र्या दशधाभिर्मंत्रिता अपः प्रणवेन पीत्वा दिराचामेदित्ये

॥३२॥

तन्मंत्रस्नानं एवंमध्यान्हस्नानंविधायमध्यान्हसंध्याकार्या ततोब्रह्मयज्ञः तथाचपरशरामानिबन्धेः त्रिः
॥ स्नानंमध्याह्निकं कृत्वासंध्याकर्मनिवर्त्यच ब्रह्मयज्ञंविधायाथगृहमेत्याचरेत्परानिति शंखः प्रातः संध्यां
सनक्षत्रांमध्यमांस्नानकर्मणि सादित्यां पश्चिमां संध्यामुपासीत यथाविधीति स्नानकर्मणि कृते सतीति
शेषः अत्रकेचिद्ब्रह्मचानामादौ ब्रह्मयज्ञः ततः संध्यातत्सूत्रे ग्रामान्निष्कम्याप आपुत्य शचौ देशे यज्ञोप
वीत्यादिना ब्रह्मयज्ञस्य स्नानानंतर्पोक्तेरीत्याहुस्तच्चित्तं अप आपुत्येति त्काप्रत्ययस्योत्तरकालमात्रार्थं
लेप्यव्यवहितोत्तरकालार्थत्वाभावेनात्रिवचनोक्तक्रमबाधे प्रमाणाभावात् तथाच संध्याहीनो शक्तिर्नि
त्यमनर्हः सर्वकर्मसु यदन्यत्कुरुते कर्मनंतरस्य फलभाग्नवेदिति दक्षवाक्याच्च संध्येवादौ युक्ता एष एव
श्रीमातामहचरणानां वाजपेययाजिनां प्रयोगपारिजातकारादि पूर्वनिबंधकाराणां स्नानोत्तरं संध्याप्रयो
गं वदतामाश्रयः मध्यान्हसंध्यायाः कालांतरमप्याह शातातपः अर्घ्ययामादासायं संध्यामाध्या
ह्निकी स्मृतेति अथमध्यान्हसंध्यायां विशेषः भगवान् आपः पुनंतु मध्यान्हे मंत्राचमनमाचरेत् गृह्य
परिशिष्टे आकृष्णीययाहं सवत्यावात्रिः सकृदार्घ्यमुक्षिपेदिति अर्घ्यदाने विशेषः संग्रहे मुक्तहस्तेन
दातव्यं मुद्रांतत्र न कारयेत् तर्जन्यंगुष्ठयोगेन राक्षसीमुद्रिकामता राक्षसीमुद्रिका धर्मेण ततो यं रुधि
रं भवेत् जले त्वर्घ्यं प्रदातव्यं जलाभावे शक्तिस्थले संप्रोक्ष्य वारिणा सम्यक्ततोर्घ्यं तु प्रदापयेदिति उप-

आ०

॥ ३३ ॥

स्थानेविशेषो गृह्यपरिशिष्टे उद्वाहुरुदुत्यंजातवेदसंचित्रं देवानामिति सूक्ताभ्यामादित्यमुपस्थाय जपमासी
नो यथेष्टकालं कुर्यादित्येष संध्याविधिर्व्याख्यात इति गायत्रीजपस्तूपविश्यैव कार्यः परिशिष्टात् तथामध्य
मसंध्यायामासीनः प्राङ्मुखो जपेदिति स्मृतिचंद्रिकायां पुराणोक्तेष्व संध्यालोपे प्रायश्चित्तं स्मृत्यंतरे यः
संध्यां यदि नोपास्ति अभि कार्यं न चेत्कृतम् गायत्र्यष्टशतं जाप्यं प्रायश्चित्तं द्विजन्मनामिति अथ प्रयोगः
आचम्य प्राणानायम्य ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मध्याह्नसंध्यामुपासिष्ये इति संक-
ल्प्यापोहिषेति तृचेन पूर्ववत् प्रथममार्जनं कृत्वा मंत्राचमनं कार्यं आपः पुनं खित्य स्यानुवाकस्य नारा
यण आपो अष्टिः मंत्राचमने विनियोगः ॐ आपः पुनंतु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु मां पुनंतु ब्रह्मणस्प-
तिर्ब्रह्म पूता पुनातु माम् यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम सर्वं पुनंतु मामापो सतां च प्रतिग्रहश्च
हा इति मंत्रेणापः पीत्वा च मय प्रातः संध्या वत् द्वितीय तृतीय चतुर्थ मार्जनाद्यमर्षणांतं कृत्वा च म्यार्घ्यं दद्या
त् हंसः शक्रिषदिति मंत्रस्य गौतमो वामदेवः सूर्यो जगती अर्घ्यदाने विनि ॐ हंसः शक्रिषद्वस्करं तरि-
क्षसद्गोता वेदिषदिति धिर्दुरोणसत् नृषद्वरसद्वत्सद्यो मसदञ्जागोजाक्रतजा अद्रिजा क्रतं श्रीसूर्यायेद
मर्घ्यं दत्तं नमम एवं त्रिः सकृद्द्वार्यं दत्वा त्मानं परिषिच्य हिराचम्योर्ध्वबाहुरुन्मुखः सूर्यमुपतिष्ठेत् उदुत्य
मिति त्रयोदशर्चस्य सूक्तस्य काण्वः प्रस्कण्वन्नृषिः श्रीसूर्यो देवता नवाद्या गायत्र्यः अंत्याश्च तस्मो नुष्टुभः

क०

॥ ३३ ॥

चित्रं देवानामिति षड्वचस्य सूक्तस्य आंगिरसः कुत्सः सूर्यस्त्रिष्टुप् सूर्योपस्थाने विनि० ॐ उदुत्यं जातवेदसं दे
 वं वहंति केतवः ॥ दृशे विश्वाय सूर्यं ॥ अपत्ये ता य वो यथानक्षत्रायंत्यक्तुभिः ॥ सूराय विश्वचक्षसे ॥ अदृश
 मस्य केतवो विरश्मयोजना अनु ॥ भ्राजंतो अग्नयो यथा ॥ तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य ॥ विश्वमा
 भासिरोचनं ॥ प्रत्यङ् देवानां विशाः प्रत्यङ् देवि मानुषान् ॥ प्रत्यङ् विश्वं रचर्दृशे ॥ १ ॥ येनापावकचक्षसाभुरण्यं
 तं जना अनु ॥ त्वं वरुण पश्यसि ॥ विद्या मे विरजस्पृध्वहामिमानो अक्तुभिः ॥ पश्य जन्मानि सूर्य ॥ सप्तत्वाह
 रितोरथे वहंति देव सूर्य ॥ शोचिष्के शं विचक्षणा ॥ अयुक्तसप्तशुंध्युवः सूरोरथस्य नद्यः ॥ ताभिर्यातिस्वयुक्ति
 भिः ॥ उद्वयंतमसस्य रिज्योतिष्यशयंत उत्तरं ॥ देवं देवत्रा सूर्यमगन्मज्योतिरुत्तमम् ॥ उद्यन्नद्यमित्रमह आरो
 हन्नु नरां दिवं ॥ तद्गो गंमसूर्य हरिमाणं च नाशय ॥ शक्रेषु मे हरिमाणं रोपणाकास दध्मसि ॥ अथो हारिद्रवे
 शु मे हरिमाणं निदध्मसि ॥ उदगादयमादित्यो विश्वेन सह सा सह ॥ द्विषंतं मत्स्यं रंधयन्मो अहं द्विषते रथं ॥ २ ॥
 ॐ चित्रं देवानां मुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ॥ आप्राद्यावापृथिवी अंतरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्त
 स्फुषश्च ॥ सूर्यो देवी सुष संरोचमानां मर्यो नयोषामभ्येति पश्चात् ॥ यत्रानरो देवयंतो युगानि वि तन्वते प्रति
 भद्राय भद्रं ॥ भद्रा अश्वा हरितः सूर्यस्य चित्रा एतग्वा अनुमाद्यासः ॥ नमस्यंतो दिव आपृष्टमस्युः परिद्यावा
 पृथिवी यंति सद्यः ॥ तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महिल्वं मध्याकर्तो वि तंतं संजभार ॥ यदेदयुक्त हरितः सधस्थादाद्रा

आ०
॥३४॥

त्रीवासस्तनुतेसिमरौ॥ तन्मित्रस्यवरुणस्याभिचक्षेसूर्योरूपंकुणुतेद्यौरुपस्थे॥ अनन्तमन्यद्रुशदस्यपा
जःकृष्णामन्यद्वरितःसंभरन्ति॥ अद्यादेवाउदितासूर्यस्यनिरंहसःपिपृतानिरवद्यात् तन्नोमित्रोवरुणोमा
महन्तामदितिःसिंधुःपृथिवीउतद्यौः॥३॥ इत्युपस्थायोपविश्याचम्यप्राणानायम्यभूतशब्दादिकृत्वा यु
वतींशुवादित्यमंडलमध्यस्थांश्वेतवर्णांश्वेतां चरानुलेपनस्त्रगाभरणांचतुर्वक्त्रांप्रतिवक्त्रंत्रिनेत्रांचंद्रशेख
रां त्रिशूलखड्गद्वंद्वंगडमर्वकचतुर्भुजांश्च वृषभासनाखंडारुद्रदेवत्यां यजुर्वेदमुदाहरन्तीं भुवर्लोकाधिष्ठात्रींसा
वित्रींनामदेवतांध्यात्वासंपूज्ययथेष्टकामजपंकुर्यात् अथपंचमहायज्ञाः तथाचाश्वलायनसूत्रम् अ
थातःपंचयज्ञादेवयज्ञोभूतयज्ञःपितृयज्ञोब्रह्मयज्ञोमनुष्ययज्ञइतितद्यदग्नौजुहोति सदेवयज्ञोयद्वलिं
करोतिसभूतयज्ञोयत्पितृभ्योददातिसपितृयज्ञोयत्स्वाध्यायमधीतेसब्रह्मयज्ञोयन्मनुष्येभ्योददातिसम
नुष्ययज्ञइतितानेतान्यज्ञानहरहःकुर्वीतेति॥ यद्यपिपाठक्रमाद्वैश्वदेवानंतर्त्येब्रह्मयज्ञस्यप्राप्तंतथाप्यादौ
ब्रह्मयज्ञएवकार्यः स्वगृह्यविधिनाकृत्वाब्रह्मयज्ञंपुराद्विजः॥ स्वाध्यायतर्पणाभ्यांचगृहमेत्याचरेत्परानि
ति आश्वलायनस्मृतेः॥ वृत्तौतु॥ वैश्वदेवस्यपुरस्तादुपरिष्ठाद्ब्रह्मयज्ञःकार्येनक्रमनियमइत्युक्तं श्रीमा
तामहचरणास्तु॥ सचार्वाकृतर्पणात्कार्यःपश्चाद्वाप्रातराहुतेः॥ वैश्वदेवावसानेवानान्यत्रर्त्नेनिमित्ततइति
बृहस्पतिवाक्यमाश्वलायनान्यत्रपरं आश्वलायनानांतर्पणस्योत्तरांगत्वेनैवतत्सूत्रास्याप्तेरर्वाकृतर्पणादि

क०

॥३४॥

त्यस्यतदितरान्प्रत्येवसार्थक्यात् तत्साहचर्यात्पश्चाद्देतिवैश्वदेवावसानेत्येतदपितान्प्रत्येवेत्याश्चलायनैस्त्वा
 दावेवब्रह्मयज्ञः कार्यइत्याहुः शिष्टाचारोप्येवमेव अथस्वाध्यायविधिः प्राग्वोदग्वायामानिष्कम्यापआपु
 त्य श्चौदेशेयज्ञोपवीत्याचम्याह्निन्वासादर्भाणांमहदुपस्तीर्य प्राक्कुलानांतेषुप्राङ्मुख उपविश्योपस्थं
 कृत्वादक्षिणोत्तरोपाणीसंधायपवित्रवंतौ विज्ञायतेपांवारणवओषधीर्नांसोयद्दर्भाः सरसमेवतद्ब्रह्मकरो
 तिद्यावापृथिव्योः संधिमीक्षमाणाः संमील्यवायथावायुक्तमात्मानं मन्येत तथायुक्तोधीयीतस्वाध्यायमौ
 पूर्वाज्यात्तयः सावित्रीमन्वाहपच्छोर्द्ध्वशः सर्वामितितृतीयम् ॥१॥ अथस्वाध्यायमधीयीतऋचोयजूं
 विसामान्यथर्वागिरसोब्राह्मणानिकल्यान्गाथानाराशंसीरितिहासपुराणा नीतियद्दचोर्धीतेपय आहुति
 भिरेवतद्देवतातर्पयतियद्यजूंषिघृताहुतिभिर्यत्सामानिमध्वाहुतिभिर्यदथर्वागिरसः सोमाहुतिभिर्यद्वा
 म्हाणानिकल्यान्गाथानाराशंसीरितिहासपुराणानीत्यमृताहुतिभिर्यद्दचोर्धीतेपयसः कुल्या अस्यपितृ
 न्स्वधाउपक्षरंतियद्यजूंषिघृतस्य कुल्यायत्सामानिमध्वः कुल्यायदथर्वागिरसः सोमस्य कुल्यायद्वाह्म
 णानिकल्यान्गाथानाराशंसीरितिहासपुराणानीत्यमृतस्य कुल्याः सयावन्मन्येततावदधीत्येतयापरिद
 धातिनमोब्रह्मणेनमोअस्त्वभयेनमः पृथिव्यैनमओषधीष्यः ॥ नमोवाचेनमोवाचस्पतयेनमोविष्णावेम
 हतेकरोमीति॥ ब्रह्मयज्ञप्रयोगेऽथातोधर्मं व्याख्यास्यामइत्यादिवाक्यानिशिष्टाः पठंतितत्रमूलंनजा

आ०
॥३५॥

ने॥ देवतास्तर्पयति प्रजापतिर्ब्रह्मा वेदा देवा ऋषयः सर्वाणि छंदांस्योङ्कारो वषट्कारो व्याहृतयः सावित्री
यज्ञाद्यावापृथिवी अंतरिक्षमहोरात्राणिसारख्याः सिद्धाः समुद्रानद्योगिरयः क्षेत्रौषधिवनस्पतिगंधर्वाश्च
सरसो नागा वयं सिगावः साध्या विप्रा यक्षारक्षांसि भूतान्येव मन्तान्यथ ऋषयः शतर्चिनो माध्यमा गन्तव्यं
दो विश्वामित्रो वामदेवो त्रिभरद्वाजो वसिष्ठः प्रगाथाः पवमान्यः क्षुद्रसूक्ता महासूक्ताः प्राची प्राचीती
रुमंतु जैमिनि वैशंपायन पेलसूत्रभाष्यभारत महाभारत धर्मन्यायजानांत बाह्विगार्ग्यगौतमशाकल्य
बाभ्रव्यमांडव्यमांडुकेयागगीविचक्ष्णी चडवा प्राचीथेयी सुलभामैत्रेयी कहोळकोषीतकं महाकोषी
तकुंभैः नहोपैंग्यं संयज्ञं सारख्यायनमैतरेयं महैतरेयं शाकलं बाकलं सजातव ऋमौ दवाहिं महौ दवाहिं
सौजामिं शौनक माश्वलायनं येचान्ये आचार्यास्ते सर्वे तृप्यंति प्रतिपुरुषं पितृं स्तर्पयित्वा गृहानेत्ययं द
दातिसादक्षिणा सापि विज्ञायते स पदितिष्ठन्वजन्नासीनः शयानो वायं यं क्रतुमधीते तेन तेन हास्य क्रतु
नेष्टं भवतीति विज्ञायते तस्य ह्यवनध्यायौ यदात्मा श्रुचिर्यद्देशः ॥३॥ अथ वृत्तिकारः ॥ रुमं खित्यादीनि
त्रयोविंशतिवाक्यानि तत्र कहोळादिष्वर्थान्तिर्पयामीति शब्दः कार्यः सर्वत्र प्रतिवाक्यं तर्पणं कुर्यात् प्रति
पुरुषं पितृं स्तर्पयित्वा प्रतिपुरुषं वचनं पृथक् पृथक् तर्पयेत् न पितृं स्तर्पयामीति सकृत्तर्पयेदित्येवमर्थ
मित्याह प्रतिपुरुषमित्याश्वलायनोक्तमेव तर्पणक्रममाह हारीतः ॥ पितृभ्यस्तर्पणं कुर्यात्ततो मातृभ्य ए

क०

॥३५॥

वच ॥ ततो मातामहानां चक्रमणवचतर्पणे अत्र बहुवचः स्वरसात्पार्वणविधानमेव न त्वेको द्विष्टविधानम् स
 पत्नमातुरक्तकेवलाया अपि भवति कुर्यान्मातरि जीवत्यां पितामहानतर्पणं पितृपत्न्यः प्रमीतास्युस्तर्प
 ये केवलाश्च ता इति शाकल्यवचनात् हेमाद्रौ संग्रहे तातां वा त्रितयं सपत्नजननीमातामहादित्रयं सस्त्रि
 स्त्रीतनयादितातजननीस्वभ्रातरः सस्त्रियः ॥ तातां वा त्मभगिन्यपत्यधवयुग्जायापितासहुरुः शिष्या
 साः पितरो महालयविधौ तीर्थे तथा तर्पणे ॥ अस्यार्थः जनकादित्रयं जनन्यादित्रितयं सपत्नमातामाता
 महादित्रयं सस्त्रि सपत्नीकं तातजननीस्वभ्रातरः पितृव्यमातुलसोदराः सपत्नीकाः तातां वा त्मभगिनी
 पितृमातृस्वभगिनीसापत्यासधवाचजायापिताश्वशरः शेषं सगमम् अत्रान्यवर्णानां शिष्यासत्त्वा
 दिनाप्रसक्तजलदानं निषेधति योगयाज्ञवल्क्यः सर्वर्षेभ्यो जलं देयं नान्यवर्णेभ्य एव चेति तर्पणप्र
 कारमाह वसिष्ठः संबंधमनुकीर्त्येव नाम गोत्रमनंतरं वर्यादिरूपं संकीर्त्य स्वधाकारेण तर्पयेत् स्वधा
 शब्दोत्तरं नमः शब्दोपि वाच्यः संबंधनाम गोत्रेण स्वधांते च नमो नमः वर्यादिरूपं संकीर्त्य तर्पयेत् पितृ
 पूर्वकमिति स्मृतिसंग्रहात् नामग्रहणो विशेषमाह बोधायनः शर्मांतं ब्राह्मणस्योक्तं वर्मांतं क्षत्रिय
 स्य तु गुप्तांतं चैव वैश्यस्य दासांतं शूद्रजन्मनः चतुर्णामपि वर्णानां गोत्रत्वे पितृगोत्रता पितृगोत्रं कु
 मारीणां मूढानां भर्तृगोत्रतेति स्त्रीणां दांतं नाम ते यस् स्त्रीणां दांतं नाम निर्दिशेदिति गोभिलसूत्रात्

आ०

॥३६॥

अत्रैकहस्तेन तोयेन यः कुर्यात्पितृतर्पणम् पितरो न प्रशंसन्ति देवता इति स्मृतिवचनादेकहस्तेन तर्पणस्य ग
र्हितत्वात् सव्यान्वारं भमाह दृढयाज्ञवल्क्यः अन्वारब्धेन सव्येन पाणिना दक्षिणेन तु सव्योत्तराभ्यां पा
णिभ्यामथवा तर्पणं भवेदिति अत्र पूर्वार्धे बहु चान्मत्युत्तरार्धे मन्यान् प्रतिबोध्यं एकांगवचने दक्षिणं प्रती
यादनादेश इत्याश्वलायनसूत्रात् पूर्वांकेवलदक्षिणांगप्रसक्तौ अन्वारं भेति कर्तव्यतायाः सूत्रानुक्तायाः
अथ विरोधेन स्मृतितो ग्रहणे बाधकाभावात् स्मृतिप्राप्ततीर्थग्रहणादेर्दृष्टिकृत्संमतत्वाच्च जलदानसंख्यातूक्ता
विष्णुपुराणे द्वौ चर्षीणां यथान्यायं सकृच्चापि प्रजापतेः पितृणां प्रीणनार्थाय त्रिरपः पृथिवी पतति इति दद्या
दित्युत्तरेणान्वयः व्यासेनाप्युक्ता एकैकमंजलिं देवा द्वौ द्वौ तु सनकादयः अर्हन्ति पितरस्त्रींस्त्रींस्त्रिय एकै
कमंजलिमिति अत्र सनकादय इत्यनेन ऋषयो विवक्षिताः योगिनां आश्वलायनमिन्नाप्रतिसनकादीनां
ऋषिषु परिगणितत्वात् अंजलिर्जलदानं पूर्ववाक्येकवाक्यत्वात् ॥ कासचित्स्त्रीषु विशेषमाह सांख्यायनः
॥ मातृमुख्यास्तु यास्ति स्मस्तासां स्त्रीन् जलज्जलीन् सपत्नीचार्यपत्नीनां द्वौ द्वौ दद्याज्जलांजली इति
सपत्नी सपत्नमाता आचार्यस्तु उपनीय ददद्देमाचार्यः स उदार इति लक्षणोक्तस्तस्य पत्नी प्रत्यंजलिद्रव्य
भेदान्नां ब्राह्मिः संध्याध्यदानवत् एतच्च तर्पणं जलेन कार्यं उदकेनोदकं दद्यात्पितृभ्यश्च कदाचन उत्तीर्य च शत
चौदेशे कुर्यादुदकतर्पणमिति शंखोक्तेरिति केचित् तत्र आर्द्रवासाजले कुर्यादिति पूर्वोक्तहारीतवचनविरोधा

क०

॥३६॥

त् शंखवचनं तु शंखवस्त्रवता जलेन देयमिति परमुन्नेयं हारीतः वसित्वा वसनं शंखं स्थले विस्तीर्णवर्हिषि
 ॥ विधिस्तर्पणं कुर्यान्निपात्रेषु कदाचन पात्राद्वा जलमादाय शंखे पात्रांतरे क्षिपेत् जलपूर्णं यवागर्तेन
 स्थले तु विवर्हिषीति पात्रमाह पितामहः हेमरूपमयं पात्रं ताम्रकांस्यसमुद्भवम् पितृणां तर्पणं पात्रं
 मृन्मयं तु परित्यजेत् इति मरीचिः सौवर्णेन तु पात्रेण ताम्ररौप्यमयेन वा औदुम्बरेण खड्गेन पितृणां दत्तम
 क्षयमिति योगयाज्ञवल्क्यः यद्यद्भूतं निषिंचेत्तु तिलान्संमिश्रयेज्जले अतो न्यथा तु सव्येन तिलाग्रा
 त्याविचक्षणैरिति अन्यथानुत्थृतेन तर्पण इत्यर्थः अंगिराः मार्जनं तर्पणं श्राद्धं न कुर्याद्धारिधारया
 कुर्वीति यदि मूढा ताम्ररौवं न रक्तं ब्रजेदिति अथ तिलतर्पणनिषेधः मरीचिः सप्तम्यां भानुवारे च गृहे ज
 न्मदिने तथा मृत्युपुत्रकलत्रार्थी न कुर्यात्तिलतर्पणं अत्र भृत्यादिकामस्यैव निषेधो न त्वकामस्येति
 संग्रहे नंदायां भार्गवदिने कृतिकासप्तम्यास्तु च ॥ भरण्यां भानुवारे च गजच्छाया ल्हयेत्येति बोधाय
 नः विवाहे चोपनयने चोले सति यथाक्रमम् वर्षमर्धतदर्थं च नेत्येके तिलतर्पणमिति एके सुरज्याः
 प्रतिप्रसवमाह कात्यायनः उपरागे पितुः श्राद्धे पाते मायां च संक्रमे निषेधे पीडसर्वत्र तिलैस्तर्पणमाच
 रेत् पितुर्ग्रहणं मात्रादेरुपलक्षणां सर्वत्र निषेधे प्राप्त उपरागादिषु प्रतिप्रसूयत इति भावः गर्गः कृष्णो मा
 द्रपदे मासि श्राद्धं प्रतिदिनं भवेत् पितृणां प्रत्यहं कार्यं निषिद्धाद्वा हे पितर्पणं पृथ्वीचंद्रोदये तीर्थेति थि

आ०

॥३७॥

विशेषे च गंगायां प्रेतपक्षके निषिद्धेऽपि दिने कुर्यात्तर्पणं तिलमिश्रितं अत्र तीर्थग्रहणेनैव गंगा प्राप्तौ पुनर्गंगा
ग्रहणं सर्वदा त्रितिलप्राप्त्यर्थं तर्पणांते वसनां जल्लिर्देयः तन्मंत्रश्च प्रयोगे वक्ष्यते योगयाज्ञवल्क्यः वरुच
निष्पीडितं तोयं स्नातस्योच्छिष्टभागिनां भागधेयं श्रुतिः प्राह तस्मान्निष्पीडयेत्स्थले अन्नप्रकिरवत्तस्या
प्यपसव्येन पीडनं स्मृत्यंतरे वरुचं चतुर्गुणीकृत्य पीडयेच्च जलाद्बहिः वामप्रकोष्ठे निक्षिप्य द्विराचम्य
शक्चिर्भवेत् अन्यत्र निक्षिपेद्यस्तपितृहाचोपजायते स्नानवरुचं तर्पणात्प्रादुर्निष्पीडयेत् तदा हृष्ट
योगी यावद्देवानृषींश्चैव पितृंश्चापि न तर्पयेत् तावन्न पीडयेद्वरुचं येन स्नातो भवेन्नर इति तर्पणाक
रणे प्रत्यवायश्रुतिः पुराणसमुच्चये देवतांश्च मुनींश्चैव पितृभ्यो हि न तर्पयेत् देवादीनामृषीणामृत्वा नर
कंसव्रजे दधेति शाकलः तर्पणं नैत्यं कं कुर्याद्ब्रह्मयज्ञपुरःसरम् ग्रहणादिनिमित्तेषु ब्रह्मयज्ञं विना भ
वेदिति स्मृतिसारे जलांते तिलदर्भांस्तु यो नुष्ठानाय याचते नानुष्ठानफलं तस्य दातुरेव हितफलमि
ति ब्रह्मयज्ञादौ क्रव्यादिस्मरणं न कुर्यादित्याह भगवान् न च स्मरेदृषिच्छंदः श्राद्धे चैतानि के मखे ब्रह्म
यज्ञे च वै तद्धतथोकारं तु वर्जयेत् कारिकायां दर्भान्विहून् शक्चो देशे प्रागमानास्तृणात्यथ दर्भेषूपविशे
त्कर्मण्यत्र प्राङ्मूरवणवसन् कृत्वोपस्थं करे सव्ये उत्ताने प्राग्दिगंगुलौ पवित्रे स्थापयेदुक्ते प्रागग्रे दक्षिणे
नतु न्यंच प्रागंगुलं तेन संदध्याद्दक्षिणं करं ॐ पूर्वाज्याहतीस्ति स्मः समग्राश्च सकृद्देत् पच्छस्व

कै

॥३७॥

धर्चशःसर्वासावित्रींत्रिर्वदेदथ ऋग्विधाने अग्निमीळेजपेत्सूक्तं पापघ्नं श्रीकरं परम् पारायणफलं तस्य देवा
 नां स्यात्सहस्रश इति अथ ब्रह्मयज्ञप्रयोगः वेदपुरुषाय नम इति प्रदक्षिणी कृत्या सने उपविश्य द्विराचम्य प्रा
 णानायम्य ममोपात्तदुरितक्षयद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये इति संकल्प्य पृथिवीतिमंत्रं विद्म
 दसि विद्यमे पाप्मानमृतात्मत्यमुपैमि इति मंत्रेणाप उपस्मृश्य वामजानू परिदक्षिणं पादं निधाय स्थलसंकोचे
 वामपादोपरिदक्षिणांगुष्ठं निधाय दक्षिणजानु निकुशपवित्रदर्भं प्रागंगुलिमुत्तानं सव्यपाणिं निधाय तदुपरिद
 क्षिणं पाणिं प्रागंगुलिमेवं न्यंचं निधाय ज्यात्स्नित्पूर्वापच्छोर्ध्वर्चशः सर्वासावित्रीं पठित्वा ॐ भूर्भुवः स्वः तत्स
 वितुर्वरेण्यं ॥ भर्गो देवस्य धीमहि ॥ धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ॥ धियो यो
 नः प्रचोदयात् ॥ ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ॐ अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य
 देवमुत्विजं ॥ होतारं रत्नधातमं ॥ अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिरीड्यो नूतनैरुत ॥ स देवा एह वक्षति ॥ अग्निनारयिमश्न
 चत्पोषमेव दिवेदिवे ॥ यशसं वीरवत्तमं ॥ अग्ने यं यज्ञमध्वरं विश्वतः परिभूरसि ॥ स इह देवेषु गच्छति ॥ अग्निर्होता
 कविऋतुः सत्यश्चित्रश्रवस्तमः ॥ देवो देवेभिरागमत् ॥ १ ॥ यदंगदाशुषे त्वमग्ने भद्रं करिष्यसि ॥ तवेत्तत्सत्यमंगिरः
 ॥ उपत्वाग्ने दिवेदिवे दोषावस्तर्धियावयम् ॥ नमो भरंत एमसि ॥ राजंतमध्वराणां गोपा मृतस्य दीदिविं ॥ वर्धमानं
 स्वेदमे ॥ स नः पिते वसूनवेऽग्ने सूपाय नो भव ॥ स च स्वान स्वस्तये ॥ २ ॥ अग्निर्वै देवानामवमो विष्णुः परमः ॥ अथ म

आ०
॥३८॥

हाव्रतं एषपंथाएतत्कर्म अथातःसंहितायाउपनिषत् विदामधवन्विदा महाव्रतस्यपंचविंशतिंसामिधेन्यः
इषेत्योर्जेत्वा अग्नआयाहिवीतये शन्नोदेवीरभिष्टये अथैतस्यसमाम्नायस्य समाम्नायःसमाम्नातः मयर
सतजभनलगसंमितं गौःग्मा पंचसंवत्सरमयं अथशिष्ठांप्रवक्ष्यामि वृद्धिरादैच्यदिंद्रोदाशराजेमानुषंष्य
गाहथाः इदंजनाउपश्रुत योगीश्वरंयाज्ञवल्क्यं नारायणंनमस्कृत्य अथातोधर्मंव्याख्यास्यामः अथा
तोधर्मजिज्ञासा अथातोब्रह्मजिज्ञासा इतिपठित्वा तच्छंयोरावृणीहेगातुंयज्ञायगातुंयज्ञपतयेदैवीस्व
स्तिरस्तुनःस्वस्तिर्मानुषेभ्यः उर्ध्वंजीगातुभेषजं॥ शन्नोअस्तद्विपदेशंचतुष्पदे नमोब्रह्मणेनमोअस्त्वग्न
येनमःपृथिव्येनमओषधीभ्यः नमोवाचेनमोवाचस्पतयेनमोविष्णवेमहतेकरोमि इतिविरुच्चार्य वृष्टिर
सिष्टश्चमेपाप्मानमृतात्सत्यमुपागामित्यपःस्पृष्ट्वा सव्यान्वारब्धेनदक्षिणहस्तेनप्रजापत्यादिमंत्रैःयथा
वचनंतृप्यतुतृप्यतांतृप्यंतिल्यंतैस्तर्पयेत् अत्रद्यावापृथिवीतृप्यतामितिलोटः प्रथमपुरुषद्विवचनंप्रयो-
क्तव्यम् तृप्येतामितिलोडात्मनेपदंप्रयुजतेप्रांचः तदशकृद्धं तृपप्रीणनइत्यस्यधातोः परस्मैपदित्वात्
नचलिङि परस्मैपदेभवेदितिवाच्यम् येचान्येआचार्यास्ते सर्वेतृप्यंतिलिवक्तुराश्वत्थानस्यलोटप्रयोग
स्यैवविवक्षितत्वात् प्रजापतिस्तृप्यतु ब्रह्मा तृप्यतु वेदास्तृप्यं देवास्तृप्यं ऋषयस्तृप्यं सर्वाणिछंदां
सितृप्यंतु ओंकारस्तृप्यं वषट्कारस्तृप्यं व्याहृतयःस्तृप्यं सावित्रीतृप्यं यज्ञास्तृप्यं द्यावापृथिवीतृप्यं

क

॥३८॥

ताम् अंतरिक्षं तृप्यं० अहोरात्राणितृप्यं० सांख्यास्तृप्यं० सिद्धास्तृप्यं० समुद्रास्तृप्यं० नद्यस्तृप्यं० गिरय
 स्तृप्यंतु स्त्रैषोषधिवनस्पतिगंधर्वाप्सरसस्तृप्यं० नागास्तृप्यं० वयांसितृप्यं० गावस्तृप्यं० साध्यास्तृप्यं०
 विप्रास्तृप्यं० यक्षास्तृप्यं० रक्षांसितृप्यंतु भूतानितृप्यंतु एवमंतानितृप्यंतिल्येकोनविंशन्मंत्रैः कुशाग्रैर्दे
 वतीर्थैर्नैकैकवारं तर्पयित्वा निवीती शतविंशस्तृप्यं० माध्यमास्तृप्यं० गृत्समदस्तृप्यंतु विश्वामित्रस्तृप्यं० वा
 मदेवस्तृप्यंतु अत्रिस्तृप्यं० भरद्वाजस्तृप्यं० वसिष्ठस्तृप्यं० प्रगाथास्तृप्यं० पावमान्यस्तृप्यं० दक्षस्तृप्यं०
 प्यं० महासूक्तास्तृप्यंतिलिद्वादशमंत्रैः कुशमध्येन ऋषितीर्थेन द्विः प्रत्येकं तर्पयित्वा प्राचीनावीती स्तृप्यं
 तु जैमिनि वैशंपायन पौलस्त्य भाष्य भारत महाभारत धर्माचार्यास्तृप्यंतु जानंति बाह्विगार्ग्यगौतमशाक
 ल्यबाभ्रव्यमांडव्यमांडूकेयास्तृप्यंतु गर्गीवाचक्रवीतृप्यं० वडुवाप्रातीथेयीतृ० सुलभामैत्रेयीतृप्यंतु क
 होळंतर्पयामि कौषीतकंत० महाकौषीतकंतर्प० पैंग्यंतर्प० महापैंग्यं० रुयज्ञंत० सांख्यायनंत० ऐतरेयंत०
 महैतरेयंत० शाकलंत० वाक्कलंत० सजातवक्त्रंत० औदवाहितं० महौदवाहितं० सौजामितं० शौनकंतर्पया
 आश्वलायनंत० येचान्ये आचार्यास्तैस्सर्वे तृप्यंतिलिन्त्रयोविंशतिमंत्रैः पितृतीर्थेन कुशमूलैस्तर्पयेत् ततोऽस्म
 त्पितरममुकशर्मणममुक गोत्रं वस्वरूपं स्वधानमस्तर्पयामि एवं पितामहादींस्तर्पयित्वा आब्रह्मस्तं वपयंतं
 देवर्षिपितृमानवाः तृप्यंतु पितरः सर्वे मातृमातामहादयः अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनां आ

आ०
॥३९॥

ब्रह्मभुवनालोकादिदमस्तुतिलोदकमिति त्रिर्दत्त्वा येकेचास्मत्कुलेजाता अपुत्रागोत्रिणोमृताः तेगृणहं
तुमयादत्तं वस्त्रनिष्पीडनोदकमिति चतुर्गुणमुपरिदशं वस्त्रं स्थले वामभागे निष्पीड्योपवीतीद्विराचामेत्
अथाशौचे सति नित्यस्नानादिकं कार्यं स्मृत्यर्थसारे सूतकादौ नित्यस्नानशौचान्नबलिदानप्राणाहुतिपा
त्रकरणादयो भुजिनियमाः अस्पृश्यस्य शनस्नानादिकं चेति सर्वं कर्तव्यमेवेति अत्र नित्यस्नाननिषेधकव
चनाभावात्संकल्पमार्जनाद्यमर्षणांगसहितं कार्यं संध्याप्रकारमाह जाबालिः अध्यातामानसी संध्या
प्राणायामविवर्जिता इति भरद्वाजः सूतके मृतके वा पिप्राणायामममंत्रकं तथामार्जनमंत्रास्तु मनसो
च्चार्यमार्जयेत् गायत्रीं सम्यगुच्चार्य सूर्यायाध्यं निवेदयेत् मार्जनं तु नवाकार्यमुपस्थानं न चैव हि गाय
त्रीं दशवारं जपेदित्याश्वलायनः आपन्नश्चाशुचिः कालेतिष्ठन्नपि जपेद्दशेति आपन्न आपद्यक्तः अ
शुचिराशौचवान् ॥ सूतके मृतके चैव रोगोत्पत्तौ तथा ध्वनि मानसीं च जपेत्संध्यां कुशवारिविवर्जितः
पराशरः देशभंगे प्रवासे च ज्याधिषु व्यसनेषु च रक्षेदेव स्वदेहं तु पश्चाद्धर्मसमाचरेत् इति सूतके विष्णु
पूजानकार्या तदुक्तं सूतके इत्युपक्रम्य हेमाद्रौ वाराहे पूर्वसंकल्पितं यत्तु व्रतं सनियतव्रतैः तत्कर्तव्यं
नरैः श्राद्धदानार्चनविवर्जितमिति पंचयज्ञा अपि न कार्याः होमं तत्र प्रकुर्वीत शकृन्नेन फलेन वा पंच
यज्ञविधानं तु न कुर्यान्मृत्युजन्मनोरिति संवर्त्तनिषेधात् होमः सायंप्रातः क्रियमाणो नित्यहोमः स तु का

क

॥३९॥

र्यएव याज्ञवल्क्योपि वैतानोपासनाः कार्याः क्रियाश्च श्रुतिचोदनादिति यद्यपि अत्र कार्या इत्युक्तं तथाप्यस
 गोत्रेण कारणीयाः तथा च बृहस्पतिः सूतके मृतके चैव अशक्तौ श्राद्धभोजने प्रवासादिनिमित्तेषु हावयेन्न तु
 हापयेदिति जातूकण्योपि सूतके तु समुत्पन्ने स्मार्तकर्मकथं भवेत् पिंडयज्ञं चरुहोममसगोत्रेण कारयेदि
 ति पिंडयज्ञः पिंडपितृयज्ञः चरुहोमः स्थालीपाकश्च वणाकर्माश्च युज्याग्रयणप्रत्यवरोहणाष्टकादिहोमः
 अत्र द्रव्यत्यागस्तयजमानेन कार्य इति विज्ञानेश्वरः अपरे तु कल्पसूत्र भाष्यकारादयः सर्वे निबंधकारा
 वैतानिके होमकर्मणि स्वकर्तृत्वं वदन्ति कर्मवैतानिकं कार्यं स्नानोपस्पर्शनात्स्वयं जन्महान्योर्वितानस्य क
 र्मत्यागो न विद्यते शालाग्र्यो केवलं होमः कार्य एवान्यगोत्रजैरित्यादिहारीतवचनात् प्रसंगाच्छूद्रजातीनां पि
 तृसंतृप्तिकारणं तर्पणं प्रवदाम्यत्र मूलवाक्यानुसारतः मदनपारिजाते योगयाज्ञवल्क्यः तृप्येत्विति समुच्चा
 र्य तृप्यतामित्यथापि वा विधितः प्रक्षिपेत्तोयं देवादीनामशेषतः देवानाह स एव ब्रह्माणं तर्पयेत्पूर्वं विष्णुरुद्रं
 प्रजापतिम् देवांश्छंदांसि वेदांश्च ऋषींश्चैव सनातनान् आचार्यंश्चैव गंधर्वा निचार्य तनयांस्तथा संवत्स
 रं सावयवं देवींश्चाप्सरसस्तथा तथा देवानुगान् नागान् सागरान् पर्वतानपि सरितोथ मनुष्यांश्च यक्षान् र
 क्षांसि चैव हि पिशाचांश्च रुपणांश्च भूतान्यथ पशूंस्तथा वनस्य तीनोषधींश्च फूतग्रामं चतुर्विधम् तत्रै
 व विष्णुसमुच्चये ततः कृत्वानिर्वीतं तु यज्ञसूत्रमतं द्वितः प्राजापत्येन तीर्थेन मनुष्यांस्तर्पयेत्पृथक् मनु

आ.
॥ ४० ॥

प्यानाह काष्ठाजिनिः सनकश्चसनंदश्चतृतीयश्चसनातनः कपिलश्चास्फुरिश्चैववोदुःपंचशिरवस्तथा
एतेब्रह्मरुताःसप्तमनुष्याःपरिकीर्तिताः मरीचिमन्त्रिमंगिरसंपुलस्त्यंपुलहंकृतं प्रेचेतसंवसिष्ठंचभृगुं
नारदमेवच देवब्रह्मऋषीन्सर्वंस्तर्पयेदक्षतोदकैरितियोगयाज्ञवल्क्यः अपसव्यंततःकृत्वाभूत्वा
चपितृदिङ्मुरवः पितृन्दिव्यानदिव्यांश्चपितृतीर्थेनतर्पयेत् दिव्यावस्वादयः अदिव्याःस्वपित्रादयइ
ति मदनपारिजाते अथप्रयोगः स्नानोत्तरमासनादावुपविष्टःसकुशहस्तद्वयेनदेवतीर्थेनतर्पयेत् ब्र
ह्मातृप्यतां विष्णुस्तृप्यतां रुद्रस्तृप्यं प्रजापतिस्तृप्यं देवास्तृप्यं वेदास्तृप्यं ऋषयस्तृ पुराणाचार्या-
स्तृ गंधर्वास्तृप्यतां इतराचार्यास्तृ संवत्सरःसावयवस्तृप्यताम् देव्यस्तृ अपारसस्तृप्यं देवानुगास्तृ
नागास्तृ सागरास्तृ पर्वतास्तृ सरितस्तृप्यं मनुष्यास्तृ यक्षास्तृप्यतां रक्षांसि तृ पिशाचास्तृ रूप
र्णास्तृ भूतानितृ पशवस्तृप्यतां वनस्पतयस्तृप्यं ओषधयस्तृप्यतां मृतग्रामश्चतुर्विधस्तृप्यं ॥ २८ ॥
अथऋषयः ॥ निवीती ॥ उदगग्रदर्भमध्येनऋषितीर्थेनद्वौद्वावंजलीदद्यात् सनकस्तृप्यतु सनंदनस्तृ
सनातनस्तृ कपिलस्तृ आस्फुरिस्तृ वोदुस्तृ पंचशिरवस्तृ मरीचिस्तृ अत्रिस्तृ अंगिरास्तृ पुलस्त्यस्तृ
पुलहस्तृ ऋतुस्तृ प्रचेतास्तृ वसिष्ठस्तृ भृगुस्तृ नारदस्तृ १७ ततःप्राचीनावीती दक्षिणास्यःपितृ
तीर्थेनत्रींस्त्रीनंजलीन्संप्रयच्छेत् वसवस्तृप्यतां रुद्रास्तृप्यं आदित्यास्तृ मरुतस्तृ अश्विनौतृप्येतां

कै

॥ ४० ॥

ततः पित्रादीनस्मृतितामुकदासो मुकगोत्रस्तृप्यतां अत्रवस्वादिनामसहितानामसहितानां वापित्रादीनां
तर्पणं कार्यमिति मदनपारिजातः एवं पितामहप्रपितामहयोरपि अस्मन्माता अमुकगोत्रा अमुकदेवीतृ
प्यताम् एवं सर्वेषां प्रपितामहानां तर्पणं कृत्वा तदेतिलांजलिं निक्षिपेदेतैर्मन्त्रैः देवास्तथास्मृतायक्षा गंधर्वा
रगराक्षसाः पिशाचा गुह्यकाः सिद्धाः कूष्मांडा भैरवादयः जले चराभू निलया वाय्वाचाराश्च जंतवः तृ
प्तिमेतेन यां त्वा शक्रमहत्तेनां बुनाखिलाः नरकेषु समस्तेषु यातनासु च ये स्थिताः तेषामाप्यायनायेत
दीयते सलिलं मया येऽ बांधवा बांधवा ये येन्यजन्मनि बांधवाः ते तृप्तिमखिलायां तु यश्चास्मत्तोभि वां
छति यत्र कचन संस्थानां क्षुत्तृष्णोपहृतात्मनाम् तेषां हि दत्तमक्षय्यमिदमस्तु तिलोदकम् येमे
कुलेषु सपिंडाः पुत्रदारविचर्जिताः मातृवंश्यामृताये च पितृवंश्यास्तथैव च तेषां हि ततो ये केचास्म
त्कुले इति मंत्रेण वस्त्रं निष्पीड्या चामेत् जीवत्पितुर्वस्वादिपंचस्थानेषु विशेषमाह स्मृतिचंद्रिकायाम्
योगयाज्ञवल्क्यः कव्यवाहुनलः सोमो यमश्चैवार्थमातथा अग्निधानाः सोमपाश्च तथा बर्हिषदोपि
च यदि स्याज्जीवत्पितृक एतान् विद्यात्तते पितृन् तिलतर्पणानि विद्वत्कालस्तु मत्कृतश्चाद्द्वचंद्रिकायां द्र
ष्टव्यः अत्र वक्तव्यमपि शूद्राणां वैश्वदेवादिकर्मननुष्ठानान्नोच्यत इत्यास्तां तावत् इत्याचारार्केश
द्रतर्पणप्रयोगः प्रासंगिकः अथ वैश्वदेवः स च वैश्वदेवं पुरा कृत्वा नित्ये चाभ्युदये तथा स्वाप्तीष्टदेवतादि

आ०
॥४१॥

भ्यो नैवेद्यं विनिवेदयेत् अकृत्वा वैश्वदेवं तु नैवेद्यं यो निवेदयेत् तदन्नं च न गृण्हंति देवा विष्णवादयो
ध्रुवमित्याश्वलायनस्मृतेः स एष देवयज्ञो हरहर्गोदानसंमितः सर्वाभीष्टप्रदः स्वर्ग्योपवर्ग्यश्च तस्मादेन
महरहः कुर्वीत तमेन वैश्वदेवं हुतशेषेण पृथगन्नेन वा कुर्यान्नास्यशेषेण वैश्वदेवं कुर्यादिति गृह्यपरिशि
ष्टाच्च नैवेद्यदर्शनात्पूर्वकार्यः स एष देवयज्ञश्चावाहनादि नैवेद्यांतः पंचायतनपूजारूपो देवयज्ञ इत्यर्थः
यत्तु विष्णोर्निवेदितान्नेन यष्टव्यं देवतांतरं पितृभ्यश्चापि तद्देयं तदानं त्यागकल्पते इति स्कांदवचनंतत्
विगीतत्वान्नादरणीयमथवा केवलवैष्णवपरं अथ वैश्वदेवविधिः कारिकायां गृहस्थो वैश्वदेवारज्यं
कर्मप्रारभते दिवा तंत्रं नास्त्यत्र भगवदुत्तिकारवचो यथा ओपासनाग्निमन्यं वासमिध्याथ हविर्भुजम्
अन्यं पाकाग्निं समिध्य प्रज्वाल्य प्रज्वालनं सुरवे नैव कार्यमित्याह स्मृतिचंद्रिकायां कात्यायनः जुह्वं
श्च हुते चैव पाणिना शूर्पदारुभिः न कुर्यादग्निधमनं न कुर्याद्भ्यजनादिना सुरवे नैव धमेदग्निं सुरवादेशो
व्यसीयत इति सुरवेन धमनं नलिकादिव्यवधानेन न साक्षात्कार्यं उच्छिष्टपातसंभवात् आश्वलायनः
सायंप्रातर्वैश्वदेवो कर्तव्यो बलिकर्मच अनश्नतापि कर्तव्या वन्यथा किल्विषी भवेत् वैश्वदेवो दिवान
क्तं न भवेच्च पृथक् पृथक् प्रातरेव द्वादित्या कुर्याद्वासहितौ द्विज इति शातातपः वैश्वदेवः प्रकर्तव्यः पं
चसूनापनुत्तये पंचसूना गृहस्थस्य च तैत्तिरीयहरहः सदा कंडूणीपेषणीचुल्लीजलकुंभ उपस्करः सूनाहिं

कै

॥४१॥

सास्थानानि उपस्करः शूर्पादिः अथ वैश्वदेवविधिर्गृह्यपरिशिष्टे अथ वैश्वदेवोदिवास्यप्रारंभो नात्र पा
 कयज्ञतंत्रमौपासनं पचनं वापरिसमुत्थपर्युक्ष्यायतनमलंकृत्यसिद्धहविष्यमधिश्चित्याद्विः प्रोक्ष्योदगु
 हास्याग्नेः प्रत्यग्दर्भेषु निधाय सर्पिषाभ्यज्यस व्यपाणितलं तद्वदेन्यस्य सकृदवदानेन पाणिना जुहु
 यादन्नाभावे तंडुलादिभिः कुर्यादंते च परिसमुत्थपर्युक्षे देके नात्र तंत्रमिति शौनकः त्रिधा विभज्य सिद्धान्नं
 त्रिः प्रोक्ष्य पुरतः स्थितं पर्याम्भिकरणं कुर्यात्सिद्धान्नस्याप्ययं विधिः छंदोगपरिशिष्टे यस्मिन्नग्नौ भवेत्पा
 को वैश्वदेवस्तत्र वै उत्तानेन तु हस्तेन त्वांगुष्ठाग्रेण पीडितम् संहतांगुलिपाणिस्तु वाग्यतो जुहुयाद्ध
 विरिति व्यासः जुहुयात्सर्पिषाभ्यक्तं तैलक्षारविवर्जितम् दध्यक्तं पायसाभ्यक्तं तदभावे भसापि वा
 व्यासः होमान्नदानरहितं न भोक्तव्यं कदाचन आश्वलायनः वसतामेकपाकेन विभक्तानामपि प्रभुः
 एकस्तु चतुरो यज्ञान् कुर्याद्वाग्यज्ञपूर्वकान् वाग्यज्ञो ब्रह्मयज्ञः स तु सर्वेषां पृथगेव भवति पृथगप्येकपा
 कानां ब्रह्मयज्ञो द्विजन्मनाम् अविभक्ता विभक्ताश्च पृथक्पाका द्विजातयः कुर्युः पृथक् पृथक् यज्ञान् भोजना
 त्याग्रदिने दिने गोभिलः यद्येकस्मिन्काले बहुधान्नं पच्येत गृहपतिर्महानसा देवैस्तद्वर्जितं तत्र कुर्वीतेति
 आश्वलायनमते विभक्तानामप्येकपाके ज्येष्ठस्यैवाधिकारो न पृथक्पाकमेवेति विभक्तानामपि भिन्नैवा
 धिकार इति गोभिलमते तु अविभक्तभ्रातृपुत्रादिभिः पृथक्पाके कृते सत्यपि ज्येष्ठस्यैवाधिकारो नान्ये

आ०

॥ ४२ ॥

षां अत्रविभक्तानां पृथक् पाके पृथक् वैश्वदेवाकरणाकरणाविरोधे प्राप्ते व्यवस्थितोयं विकल्पः आश्व
लायनैस्तदुक्तेः पृथक् कार्यः तदन्यैरेक एवेति देवताक्रममाहाश्च लायनः अथसायंप्रातः सिद्धस्य हवि
ष्यस्य जुहुयादग्निहोत्रदेवताभ्यः सोमाय वनस्य तये मीषोमाभ्यामिद्राग्निभ्यां द्यावापृथिवीभ्यां धन्वंतरय इन्द्राय विश्वेभ्यो दे
वेभ्यो ब्रह्मणे स्वाहेत्यथ बलिहरणमेताभ्यश्चैव देवताभ्यो न्य ओषधिवनस्य तिभ्यो गृहाय गृह देवताभ्यो
वास्तु देवताभ्य इन्द्रायेंद्रपुरुषेभ्यो यमाय यमपुरुषेभ्यो वरुणाय वरुणपुरुषेभ्यः सोमाय सोमपुरुषेभ्य इ
ति प्रतिदिशं ब्रह्मणे ब्रह्मपुरुषेभ्य इति मध्ये विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यो दिवाचारिभ्य इति दिवा
नक्तं चारिभ्य इति नक्तं रक्षोभ्य इत्युत्तरतः स्वधापितृभ्य इति प्राचीनावीतीशेषं दक्षिणानिनयेदिति अ
त्र स्वधापितृभ्य इति गृह्यव्याख्याने दृष्टि कृतैव पितृयज्ञः पितृयज्ञार्थमन्वहं ब्राह्मणभोजनं कर्तव्यमिति
यदुक्तं तत्पंचमहायज्ञांतः पाति पितृयज्ञविषयं न तु नित्यश्राद्धविषयं तस्य स्मृतितो विधानात् यातु श्रा
द्धं वा पितृयज्ञः स्यात्पित्र्यो बलिरथापि वेति कात्यायनोदाहृतवचनेन नित्यश्राद्धपितृयज्ञोक्तिः सायेषां सूत्रे
पित्र्यबलिर्नोक्तस्तेषां नित्यश्राद्धमेव पितृयज्ञ इति सूचनाय ननु तर्ह्यश्वलायनादीनां स्वधापितृभ्य इति
पित्र्यबलिर्नैव पितृ तृप्ति सिद्धेर्नित्यश्राद्धेनालं इति चेन्न तस्य देवताभेदेन कर्मान्तरत्वात् तथाहि पंचयज्ञप्र
करणे स्वधापितृभ्य इत्यविशेषेणोक्तत्वादेतद्विव्यपितृविषयं नित्यश्राद्धे तु नित्यश्राद्धं तु यन्नाम देवहीनं तदु

क

॥ ४२ ॥

च्यते तत्तुषट्पुरुषं देयं दक्षिणापिंडवर्जितमिति पुराणावचने देवतासंख्याविधानान्नित्यश्राद्धं मनुष्यपितृ
 विषयं तस्मादजीवित्युक्ते णादेव पितृमनुष्यपितृतृत्यर्थं कर्मद्वयं कर्तव्यम् जीवित्युक्ते णावैश्वदेवप्रक
 रणोक्त एव पितृयज्ञः कार्य इत्यलं विस्तृत्या विश्वदीपे पितृयज्ञान्नशेषेण तथानैऋत्यकोणके वायव्य
 कोणे तु तथा शक्तो बलिमथाहरेत् आह जैमिनिः यत्किंचिज्जुहुयादमौ तत्सर्वं त्यागपूर्वकम् अन्यथा
 कुरुते यस्तन्नरके स विपच्यते शौनकः भूतयज्ञेपि मंत्राणां स्वाहाकारो भवेदिहेति सकृत्कृतेन वैश्व
 देवेन पक्तः पक्ष्यमाणश्च सर्वोपि पाकः संस्कृतो भवतीत्याह गोभिलः यद्येकस्मिन्काले बहुधान्नं पच्ये
 तगृहपतिर्महानसादावेतद्वलिं सकृदेव कुर्वीतेति अन्नाभावे द्रव्यांतरंचतुर्विंशतिमते अलाभे येन
 केनापि फलशाकोदकादिभिः पयोदधिधृतैर्वापि वैश्वदेवं स्तुवेणानु हस्तेनान्नादिना कुर्यादद्विरंजलि
 नाजले तत्रापि यददनीयं तेनैव होमः तथाच परिशिष्टे शाकं वायदिवापत्रं मूलं वायदिवाफलं संक
 ल्पयेद्यदाहारं तेनैव जुहुयाद्धविः पाणिनैकेन जुहुयात्पृथुदिसव्यं निधाय वै वज्र्यद्रव्याणिसंग्रहे कोद्र
 वंचणकं माषमसूरंचकुलित्यकं क्षारंचलवणंचैव वैश्वदेवे विवर्जयेत् इति अत्र वैश्वदेवे यज्ञत्रयं भ
 वति देवयज्ञो भूतयज्ञः पितृयज्ञ इति पूर्वोक्तसूत्रात् तत्र प्रातर्वैश्वदेवमादौ कृत्वा सायं वैश्वदेव इति क्रमो
 ननु सायंप्रातरिति प्रथमं दिवाचारिभ्यो बल्युक्तेः अत्र स्तुवाकारेण वजाकारेण राकासेव त्मीकाकारश्च काका

आ.

॥ ४३ ॥

रश्मिपंचविधाकारेभूतयज्ञैरुखाचक्र इतिरित्याह शौनकः पंचस्वेतेषुविधाणांमुखाचक्राकृतिर्भावेत्
चक्राकारमथाष्टारंकुर्यादग्निसमीपतः चक्राकारेणयोविप्रः सदाभूतबलिहरेत् सर्वपापविनिर्मुक्ताविष्णु
सायुज्यमाप्नुयादिति देवभूतशेषेणभूतयज्ञंकुर्यादित्याह योगयाज्ञवल्क्यः देवेभ्यस्तुहुतादन्नाच्छे
षाद्भूतबलिहरेत् भूतयज्ञःसर्वैषोक्तोभूतिदःसर्वदेहिनामिति एवंकृतवैश्वदेवस्यबहिर्बलिमाहमनुः
शतौचपतितानांचश्वपचांपापरोगिणां वायसानांकुमीणांचशानकैर्निक्षिपेद्भुवि शाकलः सायस्या
सितयज्ञांतं ब्रह्मयज्ञविवर्जितमिति पितृयज्ञांतमित्युक्त्यामनुष्ययज्ञस्यापिनिवृत्तिःप्रतीयते अथवै
श्वदेवप्रयोगः अग्नेःपश्चात्प्राङ्मुखवत्पविश्याचम्यदेशकालौनिर्दिश्यममोपात्तदुरितक्षयात्मसंस्कारा
न्संस्कारद्वाराचप्रातर्वैश्वदेवंचकरिष्ये सायंतुसायंवैश्वदेवमिति द्वयोस्तंत्रेणानुष्ठानपक्षेतुप्रातःसा
यंवैश्वदेवौतंत्रेणकरिष्येइतिसंकल्प्य एत्यग्नेराहूगणोगौतमोमिस्त्रिष्टुप् अग्न्यावाहनेविनियोगः
ॐ एत्यग्नेइहहोतानिषीदादध्यःसूपुरएताभवानः अवतांत्वारोदसीविश्वमिन्वेयजामहेसौमनसाय
देवान् इत्यावाह्य वेणुधमन्याप्रबोध्य चत्वारिशृंगागौतमोवामदेवोमिस्त्रिष्टुप् अग्निमूर्तिध्यानेविनियो
गः ॐ चत्वारिशृगात्रयो अस्यपादादेशीर्षेसप्तहस्तासो अस्य त्रिधाबद्धोवृषभोरोरवीतिमहोदेवोमर्त्या
आविवेश इतिध्यात्वा परिसमूहपूर्युक्षणे कृत्वा सिद्धमन्नंपात्रांतरेनिधायात्रावधिश्चित्यप्रोक्ष्योदगु

क.

॥ ४३ ॥

द्वास्य पश्चिमभागेनिधाय त्रिधाविभज्य त्रिःप्रोक्ष्य पर्यभिक्षत्वा सर्पिषाम्यज्याग्निं विश्वानिन इत्यलं कृ-
 त्य सव्यं पाणितलं हृदि न्यस्य दक्षिणहस्तेन दक्षिणभागादन्नमादायां गुष्ठाग्रेण पीडितं संहतां गुल्फुत्तान-
 पाणिना समंत्रं जुहुयात् तत्र मंत्रः सूर्याय स्वाहा सूर्यायेदं नमो ममेत्यादित्यागः सर्वत्रापि ज्ञेयः प्रजापतये
 स्वाहेत्युच्चैरुक्तैव सोमाय वनस्पतये० अग्नीषोमाभ्यां० इन्द्राग्निभ्यां० द्यावापृथिवीभ्यां० धन्वंतरये० इन्द्रा-
 य० विश्वेभ्यो देवेभ्यः० ब्रह्मणे स्वा० सायंतनवैश्वदेवाहुतयो मये स्वाहा प्रजापतये इत्यादि ब्रह्मणो इत्यंतं
 पूर्ववन्नवाहुतीर्हुत्वोचम इत्युपस्थाय परिसमूहन पर्युक्षणे कृत्वा विभूतिं धारयेदिति देवयज्ञः अथ भूतय-
 ज्ञः भूमिं प्रोक्ष्य मध्यभागादन्नमादाय प्राचीमारभ्य ईशानी पर्यंतं चक्राकारं नैरंतर्येण सूर्याय स्वाहेति पू-
 र्वेर्नैर्दशभिः अन्यः स्वाहा ओषधिवनस्पतिभ्यः० गृहाय० गृहदेवताभ्यः० वास्तुदेवताभ्यः स्वाहेति पंचभि-
 र्दत्त्वा चक्रादहिः प्राच्यां प्राक संस्थं इन्द्राय इन्द्रपुरुषेभ्यः० दक्षिणांत उदक संस्थं यमाय यमपुरुषेभ्यः० पश्चि-
 मतः प्राक संस्थं वरुणाय वरुणपुरुषेभ्यः० उत्तरस्यामुदक संस्थं सोमाय सोमपुरुषेभ्यः० चक्रमध्ये ब्रह्मणे
 स्वा० तत्प्राच्यां ब्रह्मपुरुषेभ्यः० ब्रह्मणो दक्षिणातो विश्वेभ्यो देवेभ्यः० ब्रह्मणः पश्चिमतः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः०
 ब्रह्मणो उत्तरतो दिवाचारिभ्यः० चक्रादुत्तरतो रक्षोभ्यः स्वाहेति दत्त्वा पपस्युश्च तदुत्तरतो भूमिं प्रोक्ष्य द्वितीयभू-
 तयज्ञं कुर्यात् तत्र सूर्यपदस्थाने निपदं दिवापदस्थाने नक्तमिति विशेषः शेषं पूर्ववदिति भूतयज्ञः अथ पितृय-

आ.

॥ ४४ ॥

तः प्राचीनावीती आग्नेय्याभिमुखः सव्यं जान्वा च्योत्तरभागादंगुष्ठपर्वमात्रमन्नं गृहीत्वा पराचीनपाणिना
चक्रादक्षिणतः स्वधापितृभ्य इति मंत्रेण बलिं दत्वा पउपस्पृश्य द्वितीयचक्राग्नेयभागे च तथैव दत्वा पउपस्पृ
श्य पितृयजान्नशेषेणैव चक्राद्वहिर्नैर्ऋत्यकोणेशा मायस्वाहा चक्राद्वयव्यकोणेशवलायस्वाहेत्युभय
त्र बलिं दत्वा गृहागणोजलमासिच्य श्वचांडालपतितभूतवायसेभ्योधिकिरेत् येषूक्ताः प्रचरन्ति दिवान
क्तं बलिमिच्छन्तो विदुरस्य प्रेक्षाः तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो ददामि मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्ददातु स्वाहा रात्रौ चे
न्नक्तमिति ब्रूयादिति शौनकोक्तचक्राकारः प्रयोगः दृष्टिं कुरु नराकारमंगीकृत्य वैलक्षण्यमाह तत्र सू
यादिब्रह्मांतान् दशबलीन् प्राक संस्थान् दत्वा किंचिदंतरालं त्यक्त्वा च्छा इत्यादि वास्तु देवताभ्य इत्यंतान् पंच
बलीं दत्वा च्छा दत्तबलेः पश्चिमत इन्द्राय तदुत्तरत इन्द्रपुरुषेभ्यः अंतराल दक्षिणतो यमाय तदुत्तरतो य
मपुरुषेभ्यः ब्रह्मणे दत्तबलेः प्राक् वरुणाय तदुत्तरे वरुणपुरुषेभ्यः अंतरालादुत्तरतः सोमाय ० सोमपु
रुषेभ्यः अंतराले ब्रह्मणे तत्प्राक् ब्रह्मपुरुषेभ्यः विश्वेभ्यो देवेभ्यः सर्वेभ्यो भूतेभ्यः दिवाचारिभ्य इत्युत्तरे
रक्षोभ्यः स्वाहेति सर्वोत्तरतः ततोप सव्येनाग्नेय्यां स्वधापितृभ्य इति पुरुषाकारो वैश्वदेव प्रयोगः अथ
मनुष्ययज्ञः मनुः अतिथिभ्यो न्नदानं च चतुयज्ञः सतु पंचमः पुष्कलस्य प्रमाणान्नमन्यपात्रे समुद्
रेत् अक्षतो दकहस्तेन चोपधीतीनि वेदयेत् योगिभ्यः सनकादिभ्य इदं चान्नमितीति च दद्यादन्नं

कं.

॥ ४४ ॥

तदिप्रायकुर्याद्बलितथा अन्नशक्तिर्भवेदाशक्त्यन्तदोषे नलियते ब्राह्मणभोजनाशक्तौपराशरः
 नृयज्ञसिद्धयेदद्याद्विक्षांसंकल्पपूर्विकां कूर्मपुराणोपि हंतकारमथाग्रंवाभिक्षांवाशक्तितोद्विजः दद्याद
 तिथयेनित्यंबुध्वातंपरमेश्वरमिति भिक्षालक्षणंमनुनोक्तं ग्रासमात्रंभवेद्विक्षाअग्रंग्रासचतुष्टयं अग्रं
 चतुर्गुणीकृत्यहंतकारोविधीयते एषप्रयोगः अभ्यागतंब्राह्मणंप्रादुमुखमुपविश्यगंधादिनासंपूज्य
 निवीती ब्राह्मणभोजनपर्याप्तमन्नंपात्रस्थंसनकादिमनुष्येभ्यइदमस्तनममेत्युत्कातेनान्नंभोज
 येत् तदाभावेभिक्षात्रयंपूर्ववत्संकल्प्यभिक्षभ्योदद्यादितिमनुष्ययज्ञः यदिवैश्वदेवात्प्रागेवभिक्षु
 केसमागतेविशेषमाह गौतमः वैश्वदेवेतुसंप्राप्तेभिक्षकेगृहमागते उत्पृत्यवैश्वदेवार्थंभिक्षांद
 त्वाविसर्जयेत् वैश्वदेवकृतंपापंशक्तोभिक्षर्व्यपोहितुं नहिभिक्षकृतान्दोषान्वैश्वदेवोव्यपो
 हति इयंचभिक्षास्वतंत्रफलार्था भिक्षादानप्रशंसामाहयमः सत्कृत्यभिक्षवेभिक्षायःप्रयच्छ
 तिमानवः गोप्रदानसमंपुण्यंतस्याहभगवान् यमः भिक्षकानाहयाज्ञवल्क्यः यतिश्चब्रह्मचा
 रीचविद्यार्थीगुरुपोषकः अध्वगःक्षीणवृत्तिश्चषडेतेभिक्षकाःस्मृताः अतिथयश्चोक्तास्तेनैव शूद्रो
 वायदिचांडालःशत्रुर्वाब्रह्मघातकः आगतोवैश्वदेवांतिसोतिथिःस्वर्गदायकःइति इतिपंचमहाय
 ज्ञाः एषामकरणेप्रायश्चित्तमाहव्यासः होमान्नदानरहितंनभोक्तव्यंकदाचन अकृत्वापंचयज्ञां

आ.
॥ ४५ ॥

स्तुभुक्ताचांद्रायणांचरेत् यदिदेवान्माध्याह्निकंस्वेकालेनभवतिचेद्गौणकालेकार्यं गौणकालेप्य
संभवेयमः दिवोदितानिकर्माणिप्रमादादकृतानिचेत् शर्वर्याः प्रथमेयामेतावत्कुर्याद्यथाक्रमम्
अत्रसुरव्यकालानुरोधात्सायंसंध्योपासनमादौकृत्वागंतूनामंतं निवेश इतिन्यायेनातीतकालंप्रात
र्मध्याह्निकंपश्चात्कार्यमिति न्यायतः प्राप्तस्यनिषेधार्थंयथाक्रममिति वचनं मरीचिरपि रात्रौप्रह
रपर्यंतंदिवाकर्मणिकारयेत् अवगाहंब्रह्मयज्ञंसौरजाप्यंनकारयेत् आश्वलायनैस्तुरात्रावपिब्रह्म
यज्ञःकार्यः तस्यद्वावनध्यायौयदात्माशक्तचिर्यदेशइतिसूत्रात् मध्यादिनेप्रबलमधीयीतय एवंविद्वा
न्महारात्रेऽप्यस्युदितेतथाग्रामेमनसास्वाध्यायमधीयीतदिवानक्तंवेतिवृत्तावुक्तत्वाच्च विधुरस्यवे
श्वदेवविशेषउक्तोद्भवसिधेन अनधिकस्तयोविप्रःसोन्नं व्याहृतिभिःस्वयं हुत्वाशाकलमंत्रैस्त
शिष्टादन्नादलिहरेत् अथप्रयोगः पूर्ववदग्निरथापनादिकृत्वान्नमादाय ॐ भूस्वाहाअग्नयइदंन
मम ॐ भुवःस्वाहावायवइदंनमम ॐ स्वःस्वाहासूर्यायेदंनमम ॐ भूर्भुवःस्वःस्वाहाप्रजापतयइदंन
मम अथशाकलमंत्रास्तैत्तिरीयकारण्ये देवकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा अग्नयइदं मनुष्यक
ृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॐ पितृकृतस्यैनसोवयजनमसिस्वाहा ॐ आत्मकृतस्यैनसोवय
जनमसिस्वाहा ॐ अन्यकृतस्यैनसोव ॐ अस्मत्कृतस्यैनसोव ॐ यत्कृत्तुमश्नयतश्चैनश्चकृ

कं०

॥ ४५ ॥

मतस्याव० यदिवानक्तं चैनश्चक्रमतस्याव० यत्स्वपंतश्चजाग्रतश्चैनश्चक्रमतस्यावयजन० यदिद्वांसश्चाविद्वांसश्चैनश्चक्रमतस्याव० ॐ एनसएनसो वयजनमसिस्वाहेत्येकादशाहुतीर्हुत्वा सर्वत्राप्यग्नयइदंनममेत्युदे
 शत्यागोपूर्ववत्कुर्यादिति ततोदेवंसंपूज्यनैवेद्यंप्रदक्ष्यनित्यश्चाहुंकुर्यात् तत्षड्देवतंविश्वेदेवहीनंदक्षि
 णापिंडावाहनस्वधाकाराग्नौकरणब्रह्मचर्यादिनियमरहितादिकार्यं तत्रदक्षिणोदानेविकल्पः विकल्प
 विधायकंतुमत्कृतश्चाहुंचंद्रिकायांद्रष्टव्यं देशकालोनिर्दिश्यास्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुक
 शर्मणाममुकगोत्राणांवस्करुद्रादित्यस्वरूपाणांसपत्नीकानां तथाभातामहादीनांसपत्नीकानानित्यश्चा
 हुंकरिष्यइतिसंकल्प्य विप्रनिमन्त्र्य चंदनादिनासंपूज्यपलाशादिपात्रेन्नंपरिविष्यगायत्र्याप्रोक्ष्यपृथिवी
 तेषात्रमित्यादिब्रह्मार्पणांतकृत्वा ब्राह्मणंभोजयेत् अशक्तौस्वपंतोपित्रुद्देशेनब्राह्मणमात्रंभोजयेत् तदे
 शक्तावपि किंचिदन्नमुधृत्यैतदन्नंपितृभ्यःस्वधानमइत्युक्त्वा ब्राह्मणायदद्यात् एतच्चनित्यं नित्यश्चा
 हुंकरणेत्त्वर्चेतइतिदशधाजपेदिति ऋग्विधानेप्रायश्चित्तश्रवणात् अथभोजनविधिः आश्वत्थायनस्मृ
 तौ अर्कपर्वद्वयेरात्रौचतुर्दश्यष्टमीदिवा एकादश्यामहोरात्रंभुक्त्वाचांद्रायणंचरेदिति व्यासः पंचा
 द्वाभोजनंकुर्यात्प्रादुर्मुखोमोनमास्थितः हस्तौपादौतथैवास्यमेषुपंचार्द्रतामता हस्तौपादौप्रक्षाल
 न्याचम्येत्यर्थः आश्वमेधिके आर्द्रपादस्तुभुंजीयात्प्रादुर्मुखश्चासनेशक्तौ पादाभ्यांधरणीस्य

आ०
॥४६॥

स्वापादेनैकेनवापुनरिति आसनेवर्ज्यानिप्रचेताः गोशकृच्चृन्मयंभिन्नंतथापालाशपिप्लवं लोहबद्धंस
दैवार्कैर्वर्जयेदासनंबुधः ब्रह्मपुराणे उपलिप्तेसमेस्थानेशचौश्लक्ष्णसमन्विते चतुरस्रं त्रिकोणं च व
र्तुलं चार्धचंद्रकं कर्तव्यमानुपूर्व्येण ब्राह्मणादिषु मंडलं हेमाद्रावचिः पंचाशत्पलिकं कांस्यं त्वधिकं भो
जनाय वै ग्रहस्थैस्तु सदा कार्यमभावे रूप्यहेमयोः क्वचिन्निषेधमाह स्मृतिचंद्रिकायां प्रचेताः तांबूला
भ्यंजने चैव कांस्यपात्रे च भोजनं यतिश्च ब्रह्मचारी च विधवा च विवर्जयेत् इति अत्र दिङ्मयमः कैर्मै ॥ प्रा
ङ्मुखोन्नानिभुंजीतेति आयुष्मान् प्राङ्मुखो भुंक्ते यशस्वी दक्षिणासुरवः धनवान् पश्चिमायां तु धर्मवा
नुत्तरासुरवः पुत्रवांस्तूत्तरासुरवो नाश्नीयात् मनुः पुत्रवांस्तु गृहे नित्यं नाश्नीयात् दुत्तरासुरवः सोमवारे न
थाभ्यंगं वर्जयेत्तु सदा बुध इति निषेधात् अत्राभ्यंगपदात्सर्षपादितैलाभ्यंग एव निषिद्धो न तु तिलतैला
भ्यंगः तैलाभ्यंगनिषेधेतु तिलतैलं निषिद्ध्यते अभ्यंगस्य निषेधेतु सार्षपादिनिषिद्ध्यत इति मदनरत्ने प्र
चेतो वाक्यात् जीवन्मातृपितृकस्तु दक्षिणासुरवोऽपि नाश्नीयात् उक्तं च प्रयोगपारिजाते स्मृतिमंजया
पितरौ जीवमानौ चेन्नाश्नीयाद् दक्षिणासुरवः तयोस्तु जीववानेकस्तथैव नियमः स्मृत इति विज्ञानेश्वरश्च
अनिशं मातृहीनानां यशस्यं दक्षिणासुरवं भोजनमिति शेषः सायं प्रातर्दिजातीनां अशनं श्रुतिचोदि
तं नांतरा भोजनं कार्यमग्निहोत्रसमो विधिः न चाग्निहोत्रसमो विधिरित्युक्तेः प्रातरेव भोजनं कार्यमि

क०

॥४६॥

तिवाच्यं दिवसस्य पंचमेतुभागे भोजनमाचरेदितिकात्यायनोक्तेः अतोत्रप्रातःशब्दो माध्याह्निकोत्तरका
लयरः अथपरिवेषणं स्मृत्यंतरे शाकादीन्सुरतः स्थाप्य भक्ष्यं भोज्यं च वामतः अन्नं मध्ये प्रतिष्ठाप्य
दक्षिणे घृतपायसं ओदने परमान्ने च आज्यपात्रं यदि स्थितं तदा ज्यं च भवेद्द्रक्तं तदन्नं मांसं सुच्यते
घृतमपि भोजनात्मागे वग्राद्यं न तूच्छिरे नोच्छिष्टो घृतमादद्यादिति स्मृतिचंद्रिकाकारधृतविष्णुवा-
च्यात् शातातपः हस्तदत्तानि चान्नानि प्रत्यक्षं लवणं तथा मृत्तिकाभक्षणं चैव गोमांसाशनवत्स्मृतं
प्रत्यक्षं लवणं हस्तदत्तं निषिद्धं तथा च पेठीनसिः लवणं व्यंजनं चैव घृतं तैलं तथैव च लेह्यं पेयं च विविधं
हस्तदत्तं न भक्षयेत् शूलपाणौ भविष्ये सैंधवं लवणं यच्च यच्च सासुद्रिकं भवेत् पवित्रे परमेत्येते प्रत्यक्षे
अपि नित्यश इति ब्रह्मपुराणे अन्नं दृष्ट्वा प्रणम्या दौ प्रांजलिः कारयेत्ततः अस्माकं नित्यमस्वेतदि-
ति भक्त्याथ वंदयेत् पात्राद्वासं समुद्धृत्य सम्यक् पात्रांतरं क्षिपेत् जलमादाय मंत्रेण गोप्रासं विनिवेदये-
त् मंत्रस्तु प्रयोगे वक्ष्यते गृह्यपरिशिष्टे आर्द्रपाणिराचांतः शक्रचौदेशे प्रत्यङ्मुखः प्राङ्मुखो वोपविश्य
चतुरस्त्रमंडले पात्रस्थमन्नं प्रणवव्याहृतिपूर्वपासावित्र्याभ्युक्ष्य स्वादोपितो मधोपितो इत्यभिमन्त्र्य स-
त्यं त्वर्तेन परिषिंचामीति दिवा परिषिंचे हतं त्वासत्येन परिषिंचामीति रात्रौ दक्षिणतो भुवि भूपये भुवनप-
तये भूतानां पतय इति नमोतैः प्राक्संस्थं प्रत्यक्संस्थं वा बलिं विकीर्य समाहितो मृतोपस्तरणमसीत्यपः प्रा-

आ०

॥४७॥

स्य सव्येन पाणिना पात्रमालभ्य तर्जनीमध्यमांगुष्ठे प्राणाय मध्यमानामिकांगुष्ठेः अपानायानामिका क
निष्ठांगुष्ठेर्जनायकनिष्ठतर्जन्यंगुष्ठेरुदानायसर्वांगुलिभिः समानायसुरवे जुहुयात्सर्वाग्निरेव वा सर्वभ्योजु
हुयादेवं वाग्यतो भूत्वा मृतापिधानमसीत्यपिधानं प्राश्य शोधितसुरवपादपाणिर्द्विराचमेदेवं भुंजानो मि
होत्रफलमश्नुते बलपुष्टिमासर्ववान्सर्वमायुरिति भविष्यपुराणे विशेषः भोजना किंचिदन्नाग्रंधर्म-
राजाय वै बलिं दत्वा यच्चित्रगुप्ताय प्रेतेभ्यश्चेदमुच्चरेत् प्रेतबलिमंत्रोप्यग्रे वक्ष्यते बल्युद्धरणं कार्यमि
त्युक्तं रामार्चनचंद्रिकायां भोजनादौ बलिमुक्तः सहिउद्धृत्य भोजनम् अनुद्धृत्य तु यो भंक्ते प्राणाय-
माष्टकं चरेत् स्मृत्यंतरे चित्राहुतीरनुद्धृत्य यो भंक्ते ग्रासपंचकं अयं स केवलं भंक्ते ज्ञानतो ज्ञानतोपि
वेति शौनकः स्वाहांताः प्रणवाद्याश्च नाम्नामंत्राश्च वायव इति आश्वमेधिके यथारसनं जानाति
जिह्वा प्राणाहुतो नृप तथा स माहितः कुर्यात्प्राणाहुतिमतंद्रित इति अपरार्केऽत्रिः मधुपर्के च सोमे च
अष्ट प्राणाहुतीषु च नोच्छिष्टस्य भवेद्दोषस्त्वत्रेव च न यथा विष्णुपुराणे प्राग्द्रवंपुरुषो श्रीया
न्मध्ये च कठिनाशनः अंतरे पुनर्द्रवाशी तु बला रोग्यैर्न मुंचति जठरं पूरयेदर्धमत्रैर्भागं जलस्य च वा
योः संचरणार्थाय चतुर्थमवशेषयेदिति आपस्तंबः अप्यौ ग्रासा मुनेर्भक्ष्याः षोडशारण्यवासिनः द्वा
विंशत्तु ग्रहस्थस्य त्थमितं ब्रह्मचारिणः बौधायनः भोजनं हवनं दानमुपहारः प्रतिग्रहः बहिर्जानु

कृ०

॥४७॥

नकार्याणितद्वदाचमनं स्मृतं वृद्धमनुः भोजनं तु ननिःशेषं कुर्यात्प्राज्ञः कथंचन अन्यत्र दधिसत्त्वा
ज्यपल्लक्षीरमध्वपइति पल्लंतिलमिश्रओदनः प्राणाहुतिग्रहणोत्तरं पात्रं यंत्रादौ स्थाप्यमित्याह
व्यासः न्यस्तपात्रस्तु भुंजीत पंचप्रासान् महामुने शेषमुद्धृत्य भोक्तव्यं पित्रर्थे न तु चोदरेदिति बृहस्प
तिः न स्पृशेद्दामहस्तेन भुंजानोन्नं कदाचन न पादौ न शिरो वस्तिनप दाभाजनं स्पृशेदित्यादिनिषे
धास्त्वाचारमयूरवादिषु द्रष्टव्याः पराशरः एकपंचं युपविष्टानां विप्राणां सह भोजनं यद्येकोपित्य
जेत्पात्रं शेषमन्नं न भोजयेत् पंक्तिभेदकान्याह बृहस्पतिः अग्निना भस्मना चैव स्तंभेन सलिलेन वा
द्वारेणैव च मार्गेण पंक्तिच्छेदो बुधैः स्मृतइति यमोपि उदकं च तृणं भस्मद्वारं पंथास्तथैव च एभिरं
तरितं कृत्वा पंक्तिदोषो न विद्यतइति ग्रंथांतरे नृणां भोजनकाले तु यदि दीप्नो विनश्यति तदन्नं पा
णिना स्पृष्ट्वा सावित्रीं मनसा स्मरेत् पुनर्दीपंत तोलञ्ज्वा शेषं भुंजीत कामतः अन्यदन्नं न भोक्तव्यं
भुक्त्वा चांद्रायणं चरेदिति देवलः भुत्कोच्छिष्टं समाधाय सर्वस्माद्भुतवर्जितम् उच्छिष्टभागधेयेभ्यः
सोदकं निर्वपेद्भुवि अमृतापिधानमसीत्यपः प्राश्य भुवि क्षिपेत् उत्थाय बहिरागत्य मुखहस्तादिशोधये
दितिसएव आचम्य च ततः कुर्यादंतकाष्ठस्य भक्षणं भोजने दंतलग्नानि निर्वहत्या चमनं चरेत् दंत-

आ०
॥४८॥

नमसंहार्येलेपंमन्येतदंतवत् नतत्रबहुशःकुर्याद्यत्नमुद्धरणं प्रति अथप्रयोगः पाणिपादं प्रक्षाल्याचम्य
श्रीपण्यादिपीठे प्राङ्मुखः प्रत्यङ्मुखोवोपविश्यभूमिंप्रोक्ष्य चतुरस्त्रमंडलं कृत्वा तदुपरिहंमस्तुययोरभावे
द्विपंचाशत्पलपरिमितं कांस्यपात्रं निधायपरिवेषणं कारयित्वा तस्मादन्नाहोभ्रासार्थं मन्त्रं पात्रांतरे कृत्वा
सौरभेय्यः सर्वहिताः पवित्राः पुण्यराशयः प्रतिगृहंतुमेग्रासंगावस्त्रैर्लोक्यमातर इति मंत्रेणागवेग्रासंद
त्वाचम्य प्रांजलिरन्नं प्रणम्यास्माकं नित्यमेतदस्तु इति प्रार्थ्य ॐ भूर्भुवःस्वः तत्सवितुर्वरेण्यं ० दित्यन्न
मभ्युक्ष्य स्वादोपितोमधोपितो वयं त्वावहृमहे अस्माकमविताभवेत्यभिमन्त्र्य सत्यं त्वर्तेन परिषिंचा
मीति दिवा रात्रौ ऋतं त्वासत्येन परिषिंचामीति प्रदक्षिणामन्नं परिषिंच्य दक्षिणातो भुव्युदकधारां प्राक्
संस्थां कृत्वा तत्र भूपतये नमः भुवनपतये नमः भूतानां पतये नमः धर्माय ० चित्रगुप्ताय नमः यत्र क
चन संस्थानां शुकचृष्णोपहृतात्मनाम् प्रेतानां तृप्तये क्षय्यमिदमस्तु यथा स्फुरवमिति प्रेतबलिं चैवं ब
लिषट्कं प्राक् संस्थं दत्त्वा पशुदकं दत्त्वा बली तुष्टुत्यहस्तं प्रक्षाल्य अ पोशनार्थं जलमादाय वामहस्तमध्य
मानामिकांगुष्ठैर्भोजनपात्रमालभ्यान्नं ब्रह्मेति ध्यात्वा समाहितो मृतोपस्तरणमसीति निःशब्दपीत्वा
घृताक्तमन्नं पूर्वोक्ततत्तदंगुलीभिः सर्वाभिर्वास्ये पंच प्राणाहुतीर्जुहुयात् तत्र मंत्राः ॐ प्राणाय स्वाहा
प्राणाय दे नमम ॐ अपानाय स्वाहा अपानाय दे नमम ॐ व्यानाय स्वाहा व्यानाय दे नमम ॐ उदानाय स्वा

क०

॥४८॥

हा उदानायेदंनमम ॐ समानाय स्वाहा समानायेदंनमम ॐ ब्रह्मणे स्वाहा ब्रह्मणे इदंन० ततो जलं
 स्पृष्ट्वा यथेष्टं लौकिकवाक्यान्पनुच्चारयन् कवलेकवले इष्टदेवतां स्मृत्वा भोजनं कुर्यात् एतच्च भोजनं
 रहसिकार्यं तथाच स्मृतिचंद्रिकायां देवलः आहारं तुरहः कुर्याद्विहारं चैव सर्वदा गुप्ताभ्यां लक्ष्मीयुक्तः
 स्यात्साकाशयेहीयते श्रियोति ततो भोजनांते पात्रस्थमन्नं किंचिद्गृहीत्वा घ्राय भूमौ विसृज्य तत्र मंत्रः अ
 स्म कुले मृताये च पितृलोकविवर्जिताः भुंजंतु मम चोच्छिष्टं पात्राच्चैवं भुवि क्षिपेत् उत्तरापोशनार्थं जल
 मादाया मृतापिधानमसीत्यर्धं पीत्वार्धं रौरवे पूय निलये पद्मार्बुदनिवासिनां अर्थिनामुदकं दत्तमक्षय्यमु
 पतिष्ठत्विति मंत्रेण पितृतीर्थेन भूमौ निषिच्या गणादावागत्य मृद्विरद्विः पाणिमुखे संशोध्य षोडशगंडुषान्
 कृत्वा दंतकाष्ठेन दंतान् संशोध्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य भोजनपात्रप्रक्षालनं तद्देशमार्जनं कारयित्वा ॥ चम्या
 प्यायस्वेति भुक्तमन्नमनुमंत्र्य प्रणावेनात्मानं ब्रह्मणि संयोज्य जलेन हस्तौ निधृष्य तज्जलमंगुष्ठाभ्यां अ
 क्षणोर्निषिंचेत् तत्र मंत्रः शर्यातिं च सककन्यां च च्यवनं शक्रमश्विनौ भुक्तमात्रं स्मरेद्यस्तु चक्षस्तस्य
 नहीयत इति ततः शतपदानि गत्वा स्वासने उपविश्य अगस्तिरग्निर्वडवानलश्च भुक्तं मयान्नं जरयत्वशेषं
 स्मरवं ममैतत्परिणामसंभवयच्छुल्वरोगं मम चास्तु देहे इत्युदरं परिमृज्य तांबूलं भक्षयेत् अथ तांबूल
 भक्षणमाह मार्कंडेयः भूयोप्याचम्य कर्तव्यं ततस्तांबूलभक्षणं वसिष्ठः स्रपूगं च स्रपत्रं च चूर्णेन च स

आ०
॥ ४९ ॥

मन्वितं दत्त्वा तु द्विजदेवेभ्यस्तांबूलं चर्वयेद्विजः पर्णमूलेभवेद्वाधिः पर्णाग्नेयापसंभवः चूर्णपत्रं क्षिपेदा
युः शिराबुद्धिविनाशिनी तस्मादग्रं च मूलं च शिरां चैव विशेषतः चूर्णपत्रं वर्जयित्वा तांबूलं रवादयेदथेति
इति श्रीभारद्वाजमहोदेवभट्टात्मजदिवाकरकृत आचारार्कपंचमभागकृत्यम् वेणुसंभवनिनादमोहि
तागोपिकास्तदमु पेत्य यामुनं येन सार्द्धमरमंतं संपन्नमात्तं भजामिव स देवनंदनम् १ अथ षष्ठादि
भागकृत्यं दक्षः इति ह्यस्य पुराणाद्यैः षष्ठसप्तमकौ नयेत् अष्टमे लोकयात्रा तु बहिः संध्याततः
पुनः यमः रवेरस्तमयात्पूर्वघटिके कायदा भवेत् सायं संध्यामुपासीत कुर्याद्भोमं च पूर्ववत् सायं स
ंध्यायां विशेषो लिरव्यते शौनकः अग्निश्चेत्यनुवाकेन सायं संध्यापि वेदयः इदं मंत्राचमनं अथाह्यं
दानं तच्च प्रातस्तिष्ठन्नह्यं दानं सायंतूपविशन्नभवि इति यमवाक्यात्सायं संध्यायामुपविश्यैव केचि
दह्यं दानं कार्यमित्याहुस्तच्चित्तं जलमंजलिमादाय गायत्र्या चाभिमंत्रितं दद्यादह्यं त्रयस्तिष्ठंस्त्रिंशु
कालेषु बद्धच इत्याश्वलायनस्मृतेः पाणिभ्यां जलमादाय गायत्र्या चाभिमंत्रितं रवेरभिमुखं तिष्ठं-
स्त्रिरुर्ध्वं संध्यायोः क्षिपेदिति शौनकोक्तेश्च गृह्यपरिशिष्टेऽपि अथाचम्य दर्शपाणिः पूर्णमुदकांजलिमु
दृत्या दित्याभिमुखः स्थित्वा प्रणवव्याहृतिपूर्वया सावित्र्या त्रिरह्यं निवेद्या क्षिपेदिति श्रीमातामहचर
णानां पूर्वपञ्चिरह्यं दत्त्वेति वदतामयमेवाशयः प्रयोगपारिजातादयः सर्वे वाजपेययाजिनश्चैवमेवाहुः

कः

॥ ४९ ॥

जपेविशेषः कारिकायां अर्धास्तमय आदित्ये पश्चिमायाय उत्तरः भागस्तत्पुनरुप आसीनः सावित्रीं
वाग्यतो जपेदिति उत्तरपतीच्या अष्टमो भाग इत्यर्थः दिशोष्टधा विभक्तायाः प्रतीच्या भागसप्तकम्
हित्वा दक्षिणतो न्यस्तु योष्टमो भाग उत्तरः अस्याभिमुखतो विप्रो भूत्वा प्रयतमानसः जपन्नासीत सा
वित्रीं संध्यां कृत्स्ना मतं दितः इति शौनकोक्तेः उपस्थाने विशेषः शौनकः इमं मेवरुणेत्यादिसायंका
ले विशेषत इति व्यासोपि जपेद्द्वारुणमंत्रांस्तु इमं मेवरुणादिकान् चतुर्मंत्रान् विशेषतः संध्याफ
लमवाप्नुयादिति अथ प्रयोगः तत्र हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य द्विराचम्य प्राणानायम्य मम सायं संध्यासु
पासिष्य इति पूर्ववत्प्रथममार्जनं कृत्वा जलमादाय अग्निश्चेत्यनुवाकरयथाज्ञवत्क्य उपनिषद्भूषिः
अग्निमामन्युमन्युपत्यहानि देवताः गायत्रीपंक्तिर्विराट्छंदांसि मंत्राचमने वि० अग्निश्चमामन्युश्चम
न्युपतयश्चमन्यु कृतेभ्यः पापेभ्योरक्षंतां यदन्हापापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्यां पन्ध्यामुदरेण शि
श्ना अहस्तदवलुपतु यत्किंचदुरितं मयि इदमहमाममृतयो नो सत्येज्योतिषि जुहोमि स्वाहेति पीत्वा
पूर्ववद्विराचम्य द्वितीयतृतीयचतुर्थमार्जनाद्यधमर्षणांतं कृत्वा पश्चिमाभिमुखस्तिष्ठन्पाणिभ्यां ज
लमादाय सावित्र्याभिर्मन्त्र्य श्रीसवित्र इदमर्घ्यं समर्पयामीति त्रिरर्घ्यं दद्यात् ततो सावादित्यो ब्रह्मेत्या
दिगायत्री जपसंकल्यांतं कृत्वा वायव्यलग्न पश्चिमाभिमुखो भूत्वा दृष्ट्वा दृष्ट्वादित्यमंडलमध्यस्थां श्या

आ०

॥ ५० ॥

मांश्यामांवरानुलेपनस्त्रगाभरणामेकवस्त्रांशंरवचक्रगदापद्मांकचतुर्भुजांगरुडासनरूढांविष्णुदेव
त्यांसामवेदमुदाहरंतींस्वर्लोकाधिष्ठात्रींसरस्वतीनामदेवतांध्यात्वा मनसासंपूज्ययथाशक्तिजपेत्
ततउपस्थानंकुर्यात् तद्यथा इमंमेवरुणतत्वायामीत्युचोराजीगर्तःशूनःशोपक्रषिःवरुणोदेवता आ
द्यागायत्रीद्वितीयात्रिषुप् वरुणोपस्थानेविनियोगः ॐ इमंमेवरुणशुधीहवमद्याचमृळय त्वामव
स्युराचके ॐ तत्वायामिब्रह्मणावदमानस्तदाशास्तेयजमानोहविभिः अहेळमानोवरुणेहवोध्युरुशं
समानआयुःप्रमोषीः जातवेदसइत्यादिपूर्ववदितिसायंसंध्या अथसायमौषांसनं पूर्वोक्तब्रह्मचारी
त्वग्निकार्यंकुर्यात् अग्निकार्यंततःकुर्यात्संध्ययोरुभयोरपीतियोगिवाक्यात् सायमेवाग्निसिंधीतेत्येक
इतिलोगाक्षुक्तेः तच्चेत्थं आचम्यतिथ्याद्यनुकीर्त्यममउ० प्रातरग्निकार्यंकरिष्यइतिसंकल्प्य प्रातःसा
यंतुसायमग्निकार्यंकरिष्यइतिसंकल्प्याभ्यावाहनादिपूजनांतं कृत्वा प्रादेशमात्रांसमिधंगृहीत्वा ऽग्नयेस
मिधमाहार्षेच हतेजातवेदसे तयात्वमग्नेवर्धस्वसमिधाब्रह्मणावयंस्वाहेति जुहुयात् अग्नयइदंनममे
तित्यजेत् ततआर्द्रयापितत्वमग्नौप्रताप्य ॐ तेजसामासमनज्मीतिसंवृतौषुद्वयंसुरवमवाद्भिः पूज्यपा
णिंप्रक्षाल्य पुनर्द्विवारमेवंकृत्वा तिष्ठन्नग्निसुपतिष्ठेत् तत्रमंत्राः मयिमेधांमयिप्रजांमय्यग्निस्तेजो
दधातु मयिमेधांमयिप्रजांमयींद्रइंद्रियंदधातु मयिमेधांमयिप्रजांमयिसूर्योऽग्नाजोदधातु यत्तेअग्नेतेज

कै०

॥ ५० ॥

स्नेनाहंतेजस्वीभूयासं यत्तेअग्नेवर्चस्तेनाहंवर्चस्वीभूयासं यत्तेअग्नेहरस्तेनाहंहरस्वीभूयासोमभिरुपस्था
 यविभूतिंधृत्वा आंगिरसबार्हस्पत्यभारद्वाजेतित्रिप्रवरान्वितभारद्वाजगोत्रोत्पन्नोहंतोमदेवशर्माभ्योअग्ने
 त्वामभिवादये एवंस्वस्वप्रवराद्यच्चार्याभिवादयेदित्यधिकार्ये अथदीपकालमाह मरीचिः रवेरस्तंसमा
 रभ्ययावत्सूर्योदयोभवेत् यस्यतिष्ठेद्गृहेदीपस्तस्यनास्तिदरिद्रता आयुर्दःप्राङ्मुखोदीपोधनदस्यादुद
 ङ्मुखः प्रत्यङ्मुखोदुःखदोसौहानिदोदक्षिणामुखइति प्रत्यङ्मुखनिषेधस्तुकार्यकारिभित्यदीपविष
 यएव श्रीकार्तवीर्यादिदीपःप्रत्यङ्मुखएवस्थाप्यः ततोदेवंसंपूज्यद्वितीयभोजनंकृत्वा पुस्तकादिद
 र्शनेनशर्चरीप्रथमभागंनीत्वास्वपेत् अथस्वापविधिर्मत्स्ये शक्चिदेशंविचिक्तंतुगोमयेनोपलेपयेत् वै
 दिकैर्गारुडेर्मत्रैरभिमंत्र्यस्वपेत्ततः मांगल्यंपूर्णकुंभंचशिरःस्थानेनिधापयेत् रात्रिसूक्तंजपन्रात्रौरात्रि
 क्षामोभवेन्नरः स्कंदे उपानहोवेणुदंडमंबुपात्रंतथैवच तांबूलादीनिसर्वाणिसमीपेस्थापयेद्गृही न
 स्वपेदित्यनुवृत्तौमार्कंडेयः नाद्रवासाश्चनमश्चनोत्तरायरमस्तकः नाकाशेसर्वतःशून्येनचचैत्यद्रुमेतथे
 ति स्वापकालेविष्णुंनमस्कृत्यस्वापंकुर्वीत् रात्रिसूक्तंजपन्स्मृत्वादेवांश्चस्वरवशायिनः नमस्कृत्याव्ययं
 विष्णुंसमाधिस्थंस्वपेन्निशि इतिचंद्रिकाकारधृतपुराणात् स्वरवशायिनोगस्त्यादीन् विष्णुपुराणे प्रा
 च्चादिशिशिरःशस्तंयाम्यायामथवानृप सदैवस्वपतःपुंसोविपरीतंतुरोगदमिति आश्वलायिनः पत्नीमृ

आ०

॥५५॥

तुमतींस्निग्धां तृप्तां भोगविचर्जिताम् उपेयान्मध्यरात्रां ते जीर्णे न्नेतृसमानस इति यमः पूर्वरात्रे व्यतीते-
तुसगच्छेद्वतिमंदिरं पादौ प्रक्षालयेत्पूर्वपश्चाच्छ्रव्यां समाविशेत् धौतवस्त्रंचतांबूलसंयोगे च शशभावहं
शय्याचोक्ता शिल्पशास्त्रे चतुरशीतिपर्वाणि दैर्घ्येण परिकल्पयेत् षष्ठ्यंगुलानि विस्तारं मंचकं हस्तसं-
मितं एवं शय्याविधातव्या सर्वेषां शयनोचिता मानाधिक्ये दरिद्रः स्यान्मानहीने सरवक्षय इति स्मृतिचं-
द्रिकायां विष्णुपुराणेऽपि न विशालां न वा भग्नां नासमां मलिनानं च न च जंतुमयीं शय्यामपि तिष्ठेदना-
स्तृतामिति पर्यंकोऽप्युक्तस्तत्रैव आयामः सप्ततालः स्याच्चतुस्तालं तु विस्तृतं द्वितालमुन्नतं ज्ञेयमे-
तत्पर्यंकलक्षणं तालादिप्रमाणंचोक्तं प्रयोगरत्ने स्मृत्यंतरे अंगुष्ठादिकनिष्ठांतं भवेन्मानचतुष्टयं
प्रादेशस्तालगोकर्णवितस्तिस्तु यथाक्रममिति अथ स्त्रीकृत्यमाह यज्ञः भर्तुः पादौ नमस्कृत्य प-
श्चाच्छ्रव्यां समाविशेत् अथरतिः संस्मृत्य परमात्मानं पत्न्या जंघे प्रसारयेत् योनिं स्पृष्ट्वा जपेत्सू-
क्तं विष्णुर्योनिं प्रजापते रेतः सिंचेत्ततो योन्यां तस्माद्गर्भं विभर्ति सेति याज्ञवल्क्यः षोडशतुर्निशाः
स्त्रीणां तस्मिन्सुप्तासु संविशेत् यथाकामी भवेद्वापि स्त्रीणां परमनुस्मरन् तासामाद्याश्च तस्म-
स्तु निंदितैकादशी तथा त्रयोदशी च शेषास्तु प्रशस्तास्त्वत्रात्रयः अमावास्या षमी चैव पौर्णमासी
चतुर्दशी ब्रह्मचारी भवेन्नित्यमप्युतोऽस्मात्को द्विज इत्यादिनिषेधाः संपूर्वादिषु द्रष्टव्याः स्मृत्य

कै

॥५५॥

र्थसारे अतौ तु मैथुने स्नायाद्गर्भसंभूतिशंकया अनृतौ तदभावाच्च शौचं त्रिभूतवचचरेत् तत्र अतुदर्श
 नमारभ्य षोडशदिवसे ध्यायदिनचतुष्टयमेकादशं त्रयोदशं च विहाया वशिष्ठेषु दिवसेषु पुत्रार्थं युग्मदिवसे
 कन्यार्थं युग्मदिने चतुर्थी षष्ठ्यष्टमी चतुर्दशी पंचदशी आद्यात्पूर्वदिनव्रतोपवासश्चाह्निमंत्रिततद्भुक्तशानि
 रविभौमवारभरणी कृत्तिका द्वा मघा पूर्वा फाल्गुनी विशाखा ज्येष्ठा मूल पूर्वाषाढा पूर्वाभाद्रपदा त्रिजन्मनक्षत्र
 संक्रांतिज्यतीपातवैधृतिव्यतिरिक्ते शय्यांतरे उपवीती मन्मथगृहं स्पृष्ट्वा विष्णुर्योनिमिति जपित्वा ईश्वरं
 स्मृत्योपेत्योत्थाय स्नायात् अनृतौ तु पूर्वोक्तशौचं कुर्यात् एवं यथायोगं शतस्यः सन्त्स्वशय्यायां यथासु
 र्वप्रबोधपर्यंतं स्वपित्वा पुनः प्रभाते उत्थाय प्रातःस्मरणादीनि कर्माणि प्रतिदिनं कुर्यात् एतेषामकरणे
 प्रत्यवायः स्मृत्यर्थसारे नास्ति कस्यात्कर्महानौ तु मासेन पतितः स्मृतः द्वादशाब्दव्रतेनैव तस्य शक्ति
 स्तनान्यथा तन्निरीक्ष्यार्कमीक्षेत स्यर्शे स्नायात्सन्चैलकं तेन च सह यो हास्यं कुर्वन् न बदेन तत्समः
 तदन्नं पुत्कासद्यस्तस्य सर्पो गृहनेवने आश्वलायनः बह्वृत्यं वा स्वगृह्योक्तं यस्य कर्म प्रकीर्तितम्
 तस्य तावति शास्त्रार्थे कृते सर्वकृतं भवेदिति कूर्मपुराणे इत्येतदखिलं प्रोक्तमहं न्यहनि वैमया ब्रा
 ह्मणानां कर्मजातमपवर्गफलप्रदं नास्ति कस्यादथ वालस्याद्ब्राह्मणो न करोति यः स याति नरकान्यो
 रात्कालयो मौ प्रजायते नान्यो विमुक्तये पंथा मुत्काश्चमविधिस्वकं तस्मात्कर्माणि कुर्वीत तुष्टये प

आ०
॥५२॥

रमोष्ठिनइति निर्णयसिंधावन्निः सप्तमासाधिके गर्भे वर्धमानेतु गर्भिणी वर्जनीया प्रयत्नेन देवे पिच्छे
च कर्माणि १ सप्तमासाधिके गर्भे गर्भिण्या यत्समर्पितम् हव्यं देवान गृणहंतिकव्यं च पितरस्तथा २ स
प्त यदि पच्यते अन्यगोत्रेन भोक्तव्यमापद्यपि न कर्हिचित् ३ सप्त यदि पच्यते तद्गृहं भिक्षणात्त्या
ज्यं नियमेनात्मवान्मुनिरिति ४ अथ गर्भिणी हस्तभोजननिषेधः षष्ठे मासे तु संप्राप्ते गर्भिण्याश्चैव
हस्ततः न भोक्तव्यं विशेषेण इति शातातपो ब्रवीत् ५ नारदसंहितायां द्विजस्य धर्मपत्नी तु अंतर्
त्तीयदा भवेत् पंचमे निर्गते मासितस्या हस्तेन भोजनम् न कुर्यादिति शेषः ६ शिवसंहितायां शिवः
गर्भिणी तु यदा भार्या विप्रादीनां विशेषतः तासां हस्तेन भोक्तव्यं भुक्त्वा चांद्रायणं चरेत् मासे षष्ठे स
प्तमे वा षष्ठे वा प्राप्ते पत्न्या नैव कुर्यात्कदाचित् होमं यानं देवयात्रां तथैव तस्या हस्तेनाशनं विप्रहानिं
गोभिलः यो विप्रः कृतनित्यस्तु स सर्वान्कृतवान्मस्वान् सस्मातः सर्वतीर्थेषु तप्तं तेनाखिलं तपः कौर्म
नैत्यकेनास्त्यनध्यायः संध्योपासन एव च उपाकर्मणि चोत्सर्गे होममंत्रेषु चैव हि तथा नानध्यायेज्
पेदे दान्कद्रांश्चैव विशेषतः योरुषं पावमानं च गृहीतनियमादृत इति हारीतः अनुष्ठितं तु यद्देवैर्मुनि
भिर्यदनुष्ठितं नानुष्ठेयं मनुष्यैस्तत्तदुक्तं कर्म चाचरेदिति दिक् उक्तं नात्र मया स्वयं स्वचरितं यद्याज्ञ
वल्वन्यादिभिः प्रोक्तं धर्मविनिर्णये तदखिलं स्पष्टं परिज्ञप्तये संदिष्टं गुरुदत्तमंत्ररूपया शार्दूलविक्री-

कै०

॥५३॥

डितंतेन श्रीरविमंडलांतरगतोनारायणः प्रीयतां ॥ ॥ इति श्रीमद्भारद्वाजमहादेवभट्टात्मजसक
लविद्यानिधानदिवाकरकृते आचारार्केष्टमभागकृत्यं ॥ ॥ यत्पादपंकजपरागपवित्रदेहाहित्वा
कलेवरमिदंकिलदार्पदंसा ॥ जग्राहगौतमवधूः कमनीयरूपं तं जानकीपतिमजं मनसा स्मरा
मि ॥ ॥ इति आचारार्कः समाप्तः ॥ ॥ श्रीलक्ष्मीनृसिंहः प्रसन्नः ॥ ॥ ॥

इदं पुस्तकं मोहमय्यां श्रीकृष्णदासात्मजाभ्याम् गंगाविष्णु, खेमराजगुप्ताभ्याम् स्वकीये “ श्रीवेंक
टेश्वरारूपाय ” मुद्रणयंत्रालये रसाभ्रवस्त्रिदुमिते १८०६ शके मुद्रयित्वासमापितम् ॥ विक्रमशकाब्दाः १९४०

७४॥ गंगाविष्णु श्रीकृष्णदास बजाज
श्री वेंकटेश्वर छापखाना (मुंबई.)

॥ इति आचारार्कः समाप्तः ॥

[OrderDescription]
,CREATED=17.10.19 14:58
,TRANSFERRED=2019/10/17 at 15:12:22
,PAGES=113
,TYPE=STD
,NAME=S0002063
,Book Name=M-682-AACHARAK
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF

FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF

FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF

FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF

FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF

FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF

FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,